

സംരംഭം.

അ ര വ്വ ഞ്ഞു് അര മര മൂ അര മര
എ ങ്ക നീ യ ങ്കു്.

സർവ്വലോകസംസ്കാരം

സംരംഭനം

തന്റെ അമ്മയെ
എഴുതിയത്.

(മഹാപ്രതിഷ്ഠ) അമ്മയെ

തന്റെ

അമ്മയെ അമ്മയെ
അമ്മയെ അമ്മയെ.

[പകർപ്പ്] വകുപ്പ്

വി. 8 ന്.

മുഖവുര.

ശ്രീമത് ശങ്കരാചാര്യരുടെ ഗവൺ പുഷ്പവാദിവിതരായ
 “നമ്പ്യാവതാനസിരാനന്തസാരസംഗ്രഹം” എന്ന സംസ്കൃത
 ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പരിഭാഷയാകുന്നു പ്രസ്തുത പുസ്തകം. ഗ്രന്ഥ
 കർത്താവായ ആചാര്യൻ പാലികകളുടെ മായാത്മ്യം ജഗൽപ്ര
 സിദ്ധമായതും കാണു വിശേഷിപ്പിച്ചു എന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.
 ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നതായ വിഷയം വേദാന്തസി
 രാനന്തമാകുന്നു. ബ്രഹ്മസൂത്രഭാഷ്യം, ഭാഷാപനിയൽഭാഷ്യം,
 ഭഗവൽഗീതാഭാഷ്യം ഇത്യാദികളുടെ കർത്താവായ ജഗൽഗു
 രു ശ്രീമാനുജയ്യരുടെ പ്രവകൃതിൽ ത്രിവികാരികളല്ലാത്ത ജീവിക
 ലേ ഉൾപ്പെടുന്നതിന്നു വെളിച്ചമുള്ള കരുണയാൽ സർവ്വവേദോ
 പ്തസിരാനന്തസാരമായും സംഗ്രഹിച്ചെടുത്തത് ആയിരിക്കു
 ന്തല്ലോകൾക്കായി നിർമ്മിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു. ആ മഹാത്മാവ്
 ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്നു ചേർത്തിരിക്കുന്നതു നമസ്കരണമേ തന്നെ.
 ബ്രഹ്മസൂത്രഭാഷ്യരത്നമലകളേയും, ഉപനിയൽഭാഷ്യരത്നമലകളേ
 യും നാരദമുഖ്യർ ചട്ടികരയുവാസ്യത്തികളാൽ മനോഹര
 ചട്ടികളുപേണ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നതന്നു ആ കർണ്ണനിധിയെ
 ഏതു പ്രശംസിച്ചാലും മതിയാവുന്നതല്ല. ആ വല്ലഭാധ്യക്ഷ
 നായ അനുഭവിച്ചുവന്നതിൽ ചില ശ്ലോകങ്ങളെ ഇടക്കിടെ
 ഇതിൽ എടുത്തു ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. പുത്രാത്മവാദികൾ, ഭാഗ
 ഞ്ഞവാദികൾ, ഇന്ദ്രിയാത്മവാദികൾ, പ്രാണാത്മവാദികൾ,
 മനോത്മവാദികൾ, ബുദ്ധാത്മവാദികൾ, അജ്ഞാനാത്മവാദി
 കൾ, ശൂന്യാത്മവാദികൾ, ശൂന്യവാദികൾ ഇത്യാദി തങ്ങളെ
 കെല്ലാം ചുണ്ടിച്ച് അക്കലതകളെത്തന്നെ സ്ഥിരമായി സ്ഥാപി
 ച്ചിരിക്കുന്നത് ഏതു യുക്തിയുക്തമായിരിക്കുന്നു. എന്നിന്നു വള
 രെ പറയുന്നു, സംസാരബലത്താൽ ജീവികൾക്കു ബന്ധമേ

ചന്ദനത്തിന് ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ ഈ കേരളം ഗ്രന്ഥം തിരയുമെന്നു പറയുന്നത് ട്രോം അതിപ്രശംസയായെന്നു തീർപ്പു. മലയാളത്തിന് ഇത് ഒരു ദിവ്യപുസ്തകം തന്നെ. അപാരമായ സംസ്കാരസാഗരത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോയതിന്നു വീണ്ടുമുള്ള തിരമാലകളാൽ അരിച്ചെഴുത്ത് അരുവിപ്പോലെയും അലഞ്ഞുപോയ കഴിയില്ലാത്ത മനുഷ്യജീവികൾക്ക് ഇത് ഒരു തോണിയാണെന്നു നിസ്തർക്കം പറയാം. ജനനമെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ മയമുള്ളവർക്ക് ഇതൊരു മയനിവർത്തകമെന്നു തീരുന്നു.

എന്നിടം ഈ ഗുഹയെക്കുറിച്ചുള്ള കേതിവിശ്വാസത്തെ മറ്റു മതങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതിനുള്ള വാഗ്ദാനം നിർദ്ദേശിക്കാൻ സഹായിച്ചു. ഏതെങ്കിലും നിമിത്തം സാമ്പ്രദായിക വസ്തുതകൾ. ഈ ഗുഹയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കേതിവിശ്വാസം മറ്റു മതങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതിനുള്ള വാഗ്ദാനം നിർദ്ദേശിക്കാൻ സഹായിച്ചു. ഏതെങ്കിലും നിമിത്തം സാമ്പ്രദായിക വസ്തുതകൾ.

ഈ ഗ്രന്ഥം 'വേദാന്തവിശാരദൻ' എന്നും, 'വേദാന്തവിശാർദ്ദൻ' എന്നും അറിയപ്പെടാൻ സിദ്ധിച്ച കല്പനയിലുള്ള അനൗപദേശികൾ അവർകൾ വരികൾക്കായി ചിത്രീകരിച്ച അനൗപദേശികൾ പ്രത്യേകം വരണം വരാത്തതുകൊണ്ടുമാണ്. വേദാന്തഗ്രന്ഥം വരികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ളതാണെന്നും, വേദാന്തശാസ്ത്രം അറിയുവാൻ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതെന്നും ഉള്ള വേദാന്തശാസ്ത്രം അറിയുവാൻ ഈ ചലച്ചിത്രം അനുയോജ്യമാണെന്നും തീർത്തു തന്നെ തോന്നിപ്പോയി. ഈ സംസ്ഥാനത്തിൽ മതപരമായതും സാമൂഹികമായതും മറ്റുമുള്ള വിവിധ വിഷയങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വേദാന്തശാസ്ത്രം അറിയുവാൻ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതെന്നും ഉള്ള വേദാന്തശാസ്ത്രം അറിയുവാൻ ഈ ചലച്ചിത്രം അനുയോജ്യമാണെന്നും തീർത്തു തന്നെ തോന്നിപ്പോയി.

നെ അനുഭവിപ്പാനിടവരുത്തണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹങ്ങൾ മാത്രം ഇതിൽ പരിശ്രമിച്ചതാണ്. എന്റെ പ്രിയസുഹൃത്തുക്കൾ അകാലചിന്തയാൽ നിമിത്തം ഏരിയങ്ങളായിരിക്കുന്ന അതിദുസ്സഹമായ ഏതെങ്കിലുമൊരു തിരിച്ചടയുടെ സ്വാധീനം ഈ ഗ്രന്ഥം വളരെ ഉപകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പ്രത്യേകം പറയാൻ കഴിയുന്നതല്ല. ഈ ഗ്രന്ഥം മാത്രമല്ല, ജഗൽ ഗുരുവായ ശങ്കരാചാര്യസ്വാമികളുടെ എല്ലാ കൃതികളും വായിപ്പാനും ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ തന്റെ ചെപ്പേക്കും ഇടവരുത്തിയതിന് എന്റെ പ്രിയസുഹൃത്തുക്കൾക്കായ വാക്കുൾ ടി. എം. നായർ വർകട്ടാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ സർവ്വാനുസ്മൃതയോടെ സർവ്വവ്യർത്ഥകാര്യം സർവ്വാനുസ്മൃതിയോടെയുള്ള ചൈതന്യത്തിൽ ജീവനായ പ്രിയസുഹൃത്തുക്കൾക്ക് അർപ്പിക്കുന്നതിനുള്ളതായ അർപ്പിക്കാൻ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. ശ്രീമാധവായ നമസ്കരണം.

പാലക്കാട്, } എസ്.
15-2-20. } ഗ്രന്ഥകർത്രി.

ശ്രീ സർവ്വവേദാന്തസിദ്ധാന്ത സാരസംഗ്രഹം.

- ‘ജ്ഞാതവ്യം സർവ്വവേദാന്തം ജ്ഞാതവ്യം മനസാഗോചരം
ആത്മാനന്ദവിഖാഡാരം ആശ്രയേണീയസിദ്ധായേ. 1
- യദോലംബോദാരോന്മതി സതാംപ്രത്യയസംഭവം
തദോലംബേദയോലംബം ലംബോദാരോപദോബ്ധമേ. 2
- വേദാന്തശാസ്ത്രസിദ്ധാന്ത സാരസംഗ്രഹമുച്യതേ
പ്രേക്ഷാവതരമുക്തേണാം സർവ്വവേദോപപത്തായേ. 3

ജ്ഞാതവ്യം സർവ്വവേദാന്തമേവ, ലംബം മനസ്സിന്ദ്രം
അഗോചരമേവ, സർവ്വവേദമേവ ജ്ഞിതം പരമാർത്ഥം
വിതത സർവ്വാഭിപ്രായസിദ്ധിയാതികാരം താനിതം ആശ്ര
യിതം. സത്തുഷ്ടം വിസ്താരണമേവ ജ്ഞാതവ്യം
നശിപ്പിക്കുന്നവനായും, ദയാസിന്ധവായുലിഖിതം ശ്രീവി
ശ്വേതപ്രഭാകരന്റെ പാദപത്മങ്ങളെ നമസ്കരിച്ചു, സർവ്വ
വേദാന്തശാസ്ത്രങ്ങളും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സിദ്ധാന്തസാര
ങ്ങളെല്ലാം സംഗ്രഹിച്ചു മുക്തേണാം അനന്തരസേന ത
ത്വപഞ്ചാധിജ്ഞാതവാനായി ഇതം പറയുന്നു.

ഈ ഗ്രന്ഥം വേദാന്തശാസ്ത്രങ്ങളെ അനുസരിച്ചുള്ളതാ
കയാൽ ആ ശാസ്ത്രങ്ങൾ ശാസ്ത്രമുപമണം പറയപ്പെടുന്ന ജ്ഞ
നബന്ധമുള്ളതായതും പറയാം. ഇപ്രകാരം കൂടാതെ ശ്രീ
യായ സത്ഗുരുവർഷം കേട്ട മോക്ഷേച്ഛയായ ശിഷ്യൻ
ചോദിക്കുന്നു.

ശിഷ്യൻ:—ജ്ഞായേവ ഗുരോ, അനബന്ധമുള്ളതും ഏതും
പെട്ടാൽ ഏതെല്ലാമാണെന്നു വിവരിച്ചുപറയിക്കേണം.

മുതല:—കേൾക്കുക. അധികാരി, വിഷയം, സംബന്ധം, പ്രയോജനം എന്നിങ്ങനെ നാലാകുന്നു ഇവയെ ശാസ്ത്രംകൾക്കകത്തു പറയപ്പെടുന്നു.

ശി:—അതെന്തുകൊണ്ട്?

മുതല:—ഈ ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കു ഇതു ഫലലക്ഷണമായിരിക്കുന്നതുതന്നെ ഇതിന്റെ പ്രയോജനം. പ്രയോജനമെന്നുചിലപ്പോൾ ആരും ഇതിൽ പ്രവൃത്തിയുണ്ടാവുന്നതല്ലല്ലോ. 'പ്രായോജനമനുഭൂത്യനനുഭവപ്രവർത്തനം' എന്നല്ല പ്രമാണം.

ശി:—എന്താൽ ഈ ശാസ്ത്രത്തിന് 'അധികാരി' ആരാണ്?

മു:—സാധനചതുഷ്ടയസമ്പന്നനായും, വിചാണനായും, യുക്തിസമത്വമുള്ളവനായും, ബുദ്ധിമാനായും ഇരിക്കുന്നവനാണ്.

ശി:—'വിഷയം' മെന്നതോ?

മു:—സകല വേദാന്തവാക്യങ്ങളുടേയും താല്പര്യമെങ്ങും അതൊരു വസ്തുവിൽ കാണപ്പെടുന്നുവോ, അതൊരുവസ്തു ജീവബ്രഹ്മൈക്യസ്വരൂപമായിരിക്കുന്നുവോ ആ പരിശുദ്ധമായതന്ത്രംതന്നെ ഇതിനു വിഷയം.

ശി:—സംബന്ധമെന്നാലെന്നാകുന്നു?

മു:—ജീവബ്രഹ്മൈക്യത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതായ പ്രമേയപ്രമാണശാസ്ത്രങ്ങൾക്കുള്ള ബോധ്യബോധകലക്ഷണമാകുന്നു സംബന്ധമെന്നു വിചാണനാൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ശി:—പ്രയോജനമെന്നാലെന്നാണ്?

മു:—പ്രത്യഗാന്താവും ധ്വജവും തമ്മിൽ ഐക്യം സിദ്ധിക്കുന്ന ആനന്ദാനുഭവത്താൽ സകല സംസാരബന്ധവും നശിക്കുന്നതുതന്നെ പ്രയോജനം. ഈ ഫലസിദ്ധിയാലൊരു ബുദ്ധിമാനായി സാധനചതുഷ്ടയസമ്പന്നനായവനു മാത്രമേ സിദ്ധിക്കുകയുള്ളൂ. ഏതെങ്കിലും ഒരു സാധനത്തിനു ന്യൂ

നതയുണ്ടെങ്കിൽ ഫലം ലഭിക്കുകയില്ല. സാധനചതുഷ്ടയ വിഹീനന്മാർ മുക്തി ലഭിക്കയില്ലെന്നു മഹർഷിമാർ നിവൃതി വാദം ഘോഷിക്കുന്നു.

ശി:—ആ സാധനങ്ങൾ ഏതെല്ലാമാണ്?

ഗു:—നിത്യാനിത്യവസ്തുവിവേകം ഒന്നാമത്തെ സാധനമെന്നും, ജ്ഞാമുക്താർത്ഥപരമേശ്വരവിശദഗമനത്തു രണ്ടാമത്തേതെന്നും, മൃതാമത്തെ സാധനം ശരദീഷ്വരകസമ്പത്തിയെന്നും, കുമുദകൃപാ നാലാമത്തെ സാധനമെന്നുമാണ് ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ശി:— നിത്യാനിത്യവസ്തുവിവേകമെന്നാലെന്തെന്നറിവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഗു:—പറയാം കേൾക്ക.

“ബ്രഹ്മൈവനിത്യമത്യന്തമ്യനിത്യമിതിവേദനം
സേതംനിത്യാനിത്യവസ്തുവിവേകമിതികഥ്യതേ”.

ബ്രഹ്മംതന്നെയാകുന്നു നിത്യം. ദേഹേന്ദ്രിയാദി മറ്റു സകല പ്രപഞ്ചവും അനിത്യമാണ്. എന്നറിയുന്നതിനെ നിത്യാനിത്യവസ്തുവിവേകമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

ശി:—ഇതിന് എന്തു ദൃഷ്ടാന്തം?

ഗു:—കടത്തിന്നു കാണമായ മണ്ണു, ഭൂതകാലത്തിലും മണ്ണായിത്തന്നെ കാണപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് അതു നിത്യമാണെന്നും, മണ്ണിന്റെ കാൽക്കൂമ്പരമായ ഘടാദികൾ നശിച്ചു പോകുന്നതിനാൽ അവ അനിത്യമാണെന്നും അറിയുന്നതു പോലെ, ദേഹാദിപ്രപഞ്ചമെല്ലാം ബ്രഹ്മത്തിന്റെ കാൽക്കൂമ്പരയായതുകൊണ്ട് അനിത്യമെന്നും ഈ അനിത്യമായ പ്രപഞ്ചത്തിന്നു ബ്രഹ്മം കാണമായതുകൊണ്ടു (ഘടത്തിനെ നോക്കുമ്പോൾ മണ്ണുണ്ടിനെ നിത്യമോ അപ്രകാരം) ബ്രഹ്മം നിത്യമെന്നും അറിയേണ്ടതാകുന്നു.

ശി:—ഈ ദേഹാദിജഗത്തു ബ്രഹ്മത്തിന്റെ കാൽക്കൂമ്പരയെന്നതിന്നു പ്രമാണമെന്താണ്?

ശ്ല:—ഈപക്ഷത്തിൽനിന്നാകുന്നു ആകാശാദി പഞ്ചഭൂതജഗത്തു ഞ്ഞെകെന്നു യജുർവേദോപനിഷത്തിൽ വരുന്നത് കൂടുവി ന്നോട പാഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ദേഹാദിപ്രപഞ്ച ണ്നം ഈപക്ഷത്തിന്റെ കാര്യമായതുകൊണ്ട് അനിത്യമാ ണെന്നുള്ളതിന്നു സംശയം ലേശമില്ല. അതുപോലെ സക ല ജഗത്തും സാമ്യവരായിരിക്കുന്നതിനാൽ അനിത്യമാ ണെന്നു കാര്യകാരണങ്ങളെ അറിയുന്ന എല്ലാവരും ഞ ന്നവെള്ളത്തുകൊണ്ടു സാവയവകപമുള്ള വൈകുണ്ഠാദിലോ കങ്ങൾ നിത്യമാണെന്നു വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നതു ബുദ്ധിഭ്രമ മെന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. അതുകൊണ്ടു നിത്യത്തെയും അനിത്യത്തെയും ശ്രുതികൊണ്ടും യുക്തികൊണ്ടും വിവേ ചനം ചെയ്ത് അറിയുന്നതുതന്നെയാണു് നിത്യാനിത്യവസ്തു വിവേകം എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്.

ശി:—ഈപക്ഷസാധനമായ വൈരാഗ്യമെന്താലോ?

ശ്ല:—ഇഹലോകപരലോകങ്ങളിൽ ഉള്ള സുഖഭോഗങ്ങൾ അനിത്യമായതുകൊണ്ട് അവകളിൽ തുല്യബുദ്ധിയാൽ അവയെ ചെറുക്കുന്നതുതന്നെ ഇഹാമുത്രാത്ഥമലാഭാഗവി രോഗം എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. നിത്യാനിത്യവസ്തുവിവേകം സിദ്ധിച്ചവർ പൂർണ്ണ ചന്ദനം സ്പ്രീ മുതലായ സകല സു ഖസാധനങ്ങളിലും ഉടനെ വൈരാഗ്യമുണ്ടാവുമെന്നാ റിയെന്നാണ്.

ശി:—അതെങ്ങിനെയാണ്?

ശ്ല:—

“കാക സ്രവിഷ്ഠാവസേഘ്രബുദ്ധി
ഭോഗേഷു സാതീപ്രവിരക്തിമിച്ഛതേ
വിരക്തിതീവ്രതപനിഭാനമഘ്ര-
ഭോഗേഷുദോഷേഷണമേവസന്ദാ”

കാകപുരീഷത്തിൽ എല്ലാവരും വിരക്തിയുണ്ടാവു ന്നതെങ്ങിനെയാണു് അതുപ്രകാരം സകല സുഖഭോഗവസ്തുവി

ലും വൈരാഗ്യമുണ്ടാവുന്നതെന്നതാണ് തീവ്രവൈരാഗ്യമെന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. ആ തീവ്രചിന്തയുടെ നിരോധനകലസമുദയോദ്യമങ്ങളിലും ദോഷത്തെ കണ്ടെത്തണമെന്നു മഹാത്മാർ പറയുന്നു.

“പ്രഭുശ്ചൈവസ്തനിയത്രഭോഷോ
നതത്രവംസോന്മീപുനഃപ്രവൃത്തിഃ
അന്തർമ്മഹാഭോഗവതീംവിജനന്
കോനമവേശ്വരമപിരൂപിണീംപ്രഭുഃ.”

അതായത് വസ്തുവിൽ ദോഷം കാണപ്പെടുന്നുവോ അതിനുശേഷം ആ വസ്തുവിൽ മനുഷ്യന്റെ പ്രവൃത്തിയുണ്ടാവുന്നതല്ല. ഒരു വേശ്യാസ്ത്രീ അതിരൂപവതിയാതിരുന്നാലും ഇവരായ മോഗമുള്ളവളാണെന്നറിഞ്ഞതിനു ശേഷം ആരെങ്കിലും അവളെ പ്രാപിക്കുമോ? ഇതുകൊണ്ട് ഇഹലോകത്തിലും പരലോകത്തിലും കാണപ്പെടുന്നതായ പരാമർശകളുടെ പരമാർത്ഥതയെ നല്ലവണ്ണം ആലോചിച്ചറിയുകതന്നെയാണ് ചെയ്യേണ്ടത്. ഏതൊരു വസ്തുവിന്റെയും ഗുണദോഷവിമർശനം ചെയ്യുന്നതായാൽ അതിന്റെദോഷം അനന്തം സേന അറിയാവുന്നതാണല്ലോ.

കഷ്ടരസ്വമർത്ഥമല്ലതമഃശ്വേ
സ്ഥിതിംതദവിദ് കൃമിഭംഗനംച
തദീയകൗഷേയകവഹ്നിദിഗ്ധം
വിചാർയ്വകോവാവിമതിനന്താതി.

തന്റെ അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ അകപ്പെട്ട മലമൂത്രമണ്ണിൽലുള്ള കിടപ്പും കൃമിഭംഗനത്താലുണ്ടാവുന്ന വേദനയും ജന്മാഗ്നിയാൽ ഉണ്ടാവുന്ന താപവും നല്ലവണ്ണം ഒന്നാലോചിക്കുന്നതായാൽ ആകുന്നു വിമർശനമുണ്ടാവുന്നത്. ഗർഭത്തിൽനിന്നു പുറത്തായതിനുശേഷം മലമൂത്രമണ്ണിൽ കിടന്നു കഴഞ്ഞിരുന്നതായും ഉറപ്പും കടിച്ചു ചുറ്റിയിട്ടിരുന്നതായതുമൊഴിവില്ലാകൊണ്ടും മോഗാദിവിധികൊണ്ടും പരമ

വശ്യമായിരിക്കുന്ന ബാല്യകാലത്തെ നന്നാലോചിച്ചാൽ ആകാശം വിരക്തിയുണ്ടാവത്തത് ചാപല്യത്തിനും മൃഗതത്വം അജ്ഞാനത്തിനും ഇരിപ്പിടമായ കൈമാറുകാലത്തെ ആലോചിച്ചാൽ ആകാശം വിരക്തിയുണ്ടാവത്തത്.

“മദേദംഭുതിമാന്യതിര്യകിംച
കരമാന്യതപംസമയത്തിലംഭനം
തരതരേവവേദാതിരദൃഷ്ടമേവേദം
വിചാർയ്വകേവചാരതിനയാതി.”

മനോമയനായി മാന്യനാകെ അവമാനിച്ചുകൊണ്ടും കരമാന്യനായും അസമയങ്ങളിൽ സ്ത്രീസുഖത്തെ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടും അനവധി ദുഃഖമാനങ്ങളിൽ താല്പരന്മാരായും കീഴ്ന്ന യൗവനകാലത്തെ നന്നാലോചിക്കുന്നതായാൽ ആകാശം വിരക്തിപരമാണ്. ജനനമകളാൽ വൈശ്വപുരം ഭാവിച്ചും, സകലരും നിന്ദനായും, വേദവിശദഗണാധിപതിപ്പിടമായും, മൈത്രിയുദ്ധ പാത്രമായും, ബുദ്ധിമുട്ടുന്നതായും ഭവിക്കുന്ന ചാപല്യകാലത്തിലുള്ള ആ ദൃഷ്ടിയെ നന്നാലോചിച്ചാൽ ആകാശം വിരക്തിയുണ്ടാവത്തത്.

“അമരവേദകേദിതീതികവ
മമ്മവ്യഥേദപംസഗതീശ്വവേദനം
പ്രാണപ്രയാണപരിശുദ്ധനം
വിചാർയ്വകേവചാരതിനയാതി.”

പ്രാണപ്രയാണസമയത്തിൽ അമരകാലാവസ്ഥയുള്ള യൗവനം, വിരതലം, മമ്മവേദനയും, സന്ധികൾ തോമുള്ള വേദനയും, ഉപശ്വാശ്വാസത്തെ കഠിനമായെന്നതിനുമുള്ള കഠിനവേദനയും നന്നാലോചിച്ചാൽ ആകാശം വിരക്തിപരമാണ്. മരണാനന്തരം അമൃതന്മാരായുണ്ടാവുന്ന കഠിനോപദ്രവങ്ങളും, കംഭിപാകം മുതലായ നരകാവസ്ഥകളും ആലോചിച്ചാൽ ആകാശം വിരക്തിപരമാണ്. പുണ്യം ചെയ്തവർ പുണ്യലോകങ്ങളിൽ വസിച്ചു പുണ്യകർമ്മം ക്ഷയി

അന്യോധ ഭൂമിയിലേക്കു വീഴുന്നത് ആലോചിച്ചാൽ ആകാ
ണ വിമർശന വരുന്നത്

ഇപ്രകാരം ഇഹലോകപാലോകങ്ങളിലുള്ള സുഖദുഃഖ
ങ്ങളെ വിവേചനം ചെയ്തറിയുന്ന വിവേകികൾക്ക്, ആശാ
ബലത്താലായ അനവധി ഐശ്വര്യം വൃന്തമായ ഭരിച്ചുപോ
കുന്നതിനെ ദിവസംപ്രതി കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുക, നശപരമാ
യും തൃപ്തമാവുകയെന്നു ഈ ഹൃദയദീപ്തിയിൽ എന്തിനെ
ആസക്തി വെക്കും.

“സുഖംകിമസ്യ ശുഭ്രവചാശ്ചമാണേ
ഗുഹ്യവിവാശോഽതിവാപദോന്മേ
മാന്വാശമേന്ധീകൃതചക്ഷുഃശാശ്വേ
തമ്ബുവമേന്ദ്രന്തിവിഭേകമുന്മുഖഃ”

അജ്ഞാനാസകാരത്താൽ അന്ധന്മാരായ വിവേകശൂ
ന്യന്മാർ സുഖമാണെന്നു ഭൂമി മൂകകണ്ഠാലിക്കത്തായും, തൃപ്ത
സുഖപ്രദമായും നശപരമായും ഇരിക്കുന്ന ഗുഹ്യദാധനാദിക
ളുടെ പരമാത്മം ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നതായാൽ ഇതിൽ
തദന്തരം സുഖവും കാണപ്പെടത്തല്ല. മൃഗന്മാരെ ഭരിച്ചി
രുന്ന അമ്മിപ്പഴയ്ക്കു തുല്യംതന്നെ.

ശിഷ്യൻ—അതെങ്ങിനെ?

ഗുരു—അമ്മിപ്പഴം മുറിച്ചു നോക്കുന്നതിനു മുമ്പു എത്ര മെ
ണ്ണിയുമായാമ കുന്നു. എന്നാൽ അതു മുറിച്ചു നോക്കുന്നതാ
യാൽ അത് ഒരു ഉപദേശഗ്രന്ഥമാണെന്നു തോന്നുമോ?
അതുപോലെ വിഷയവസ്തുക്കളും വിവേകമില്ലാത്തവർക്കു മെ
ണ്ണിയമാണെന്നല്ലാതെ വിവേകികൾക്ക് ഉപദേശഗ്രന്ഥം.
മെള്ളത്തിൽ കിടക്കുന്ന ‘ഞാൻ’ മെള്ളം വറ്റിപ്പോയാ
ലും തന്റെ വാസസ്ഥലത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു ഒരൊരു ദി
ഷിൽ പോയ മക്കുപ്പെട്ടവനറിയാതെ ആ കഴിയിൽ ത
ന്നെ കിടന്നു മരിക്കുന്നതുപോലെ, അവിവാകിയും ഹൃദയ
ദീപ്തിയിൽ മുങ്ങിക്കിടന്ന് അവനെ വാട്ടുപിടിത്തമുപോ

കുവാൻ ശക്തനല്ലാതെ മൂഢാത്മന്മാർ മരിച്ചുപോകുന്നു. തന്നിട്ട സുഖമായതിപ്പോൾ വേണ്ടി തന്നിൽ നിന്നുണ്ണുവുന്ന ആളുകൊണ്ടു കൂട്ട കെട്ടി അതിൽനിന്നു പുറത്തു വരുവാനറിയാതെ അതിൽ കിടന്നു ചാവുന്ന പട്ടന്മാർ വഴുവിനെപ്പോലെതന്നെ ആവശ്യവകിയും ഗുഹാദിസുഖങ്ങളാൽ കെട്ടുവെട്ട് അതിൽനിന്നു പുറത്തു വരുവാനാവാതെ വൃന്തമായി നശിച്ചുപോകുന്നു. ഈ ഗുഹാദികളുടെ പരമാർത്ഥം ആരോചിക്കുന്നതായാൽ ഈ ഗുഹത്തിനും, കരോധത്തിനും ഏതൊരു വ്യത്യാസമാണുള്ളത്? ഗുഹാശ ഏതുള്ളതു കാൽ കെട്ടിയ ചങ്ങലയാകുന്നു. കളത്രപുത്രാശ്ചോ കഴുത്തിൽ കെട്ടി മുറുകിയ പാശാകുന്നു. ധനാശയവെട്ട തലയിൽ വീഴുന്നു പ്രാണനാശകരമായ ഇടിത്തയാകുന്നു.

“ആശാപാശശതേന പാശിതവദോനോജമാനുഭവജ്ഞകഃ
കാമാക്രമമദാദിഭിഃ പ്രതിഭയൈഃ സംരക്ഷ്യമാണോനിശം
സമ്മോഹം : ദണ്ണാ നഗോപനവത് സംസാരകാരാഗാഹാൽ
നിഗ്നന്തം ത്രിവിധൈശ്ച ണാപമവശഃ കേശകുന്ദയഃ ദാഗിഷു”

ഇപ്രകാരമുള്ള ത്രിവിധൈശ്ചരണങ്ങളിൽ ആസക്തനായിരിക്കുന്നവൻ നാനാഭാവങ്ങളായ ആശാപാശങ്ങളാൽ കെട്ടപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് ഏഴുനീല്ക്കുവാൻ കൂട ശക്തനായി ഭവിക്കുന്നില്ല. അങ്ങിനെ തന്റെ ദുർഗ്ഗുണങ്ങളായ കാമക്രോധാദികൾ മോഹമായ അന്ധകാരത്തിൽ മുക്കി തെക്കി തല വെറുനിക്കുവാൻ അയാൾക്കു അതിജാഗ്രതയായി ഏല്പാഴും കാര്യംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംസാരകാരാഗാഹത്തിൽനിന്നു പുറത്തു ചാട്ടുവാൻ ആളു സാധിക്കും കാമാന്ധകാരത്താൽ കണ്ണു കറുത്തതിരിക്കുന്നവൻ കന്ധിതയായ സ്പീന്ദുവത്തിൽ മോഹിച്ചുപോകുന്നു. കണ്ണുകറുത്താണവനെ ഏതൊരു വസ്തുവിന്റെയും ഗുണദോഷഗ്രാഹണം സാദ്ധ്യമല്ലെല്ലാ.

“ശ്ലോഷ്യാൽഗർഭമുപേന്ദ്രവൽലമന്തീ നാസാശ്ചമേല്ലാപനം
 സ്വപസ്യാവർജ്ജിതം പൃഷ്ണമകാതാദിക്യാപദിഷ്ടം ച ചുഃ
 അന്യദിഷ്ടമുദാശക്യമേവമനസാമന്തരംകപിന്നാർത്ഥി
 സ്ത്രീതുലംകഥാഭീദശംസതനസരംവാത്രിഭവേണേന്ദ്രഭയഃ”
 ഇപ്രകാരമുള്ള സ്ത്രീതുലം ചിലവകൾക്കു മറ്റൊരായി അതാണു
 ന്നതെങ്കിലും ആഗിഷ്ടാലയെ മൂലത്തിൽ കണ്ടു വാദകർ
 ഇതു ഉപാശംഗ്യവുമാണെന്നു വാചാലിപ്പി അതിൽ ചു
 ടി മോഹത്താൽ നശിച്ചുപോകുന്നു. അതുപോലെ വഞ്ചന
 സകലമായവർ ആസ്വന്താമ യാൽ സൂക്ഷ്മമായ മോഷ്ടാശ്ച
 മത്ത കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ കഴിയുമോ? വാചകികളായ മുര
 ഷ്ടകൾക്കു കരമൻ സാക്ഷാൽ യമൻ തന്നെ. എന്തും യമോ
 യമെന്നതാണു സംശയമല്ല. എന്തെങ്കിലാവട്ടെ യമോലയത്തി
 ലായെട്ടു താവത്രയത്തിന്നു നിവൃത്തി വരുന്നതല്ല. എന്താക
 ഉൽ മൃത്യുഞ്ചലി അതാണെന്നതു മൃഗങ്ങൾക്കു മാത്രമാകുന്നു. കാ
 മനും യമനും തമ്മിൽ തമ്മെന്തും ആദർശമിഷ്ണുനന്താൽ
 വളരെ പ്രത്യാഭമുണ്ട്, യമൻ ശത്രുവാതാദാണ് ജനങ്ങളെ
 ഉപദ്രവിക്കുക കർമ്മം അധിഗതയല്ല ഇഷ്ടനായിട്ടു തന്നെ
 യമൻ അന്യരും ചെയ്യുന്നത് ഇതു മാത്രമല്ല യമൻ ദൃഷ്ട
 നാകെ മാത്രമേ ഉപദ്രവിക്കുമുള്ളൂ. കാമനാ ശത്രുക്കൾക്കെ
 കുന്നു അധികം ഉപദ്രവിക്കുക ദൃഷ്ടന്മാരുടെ കഥ ചിന്ന വ
 രയെന്നുണ്ടോ?

കാമോനാമതഥാൻകഗർഭമന്താ

സ്ഥിതപാണകരേഗസപജം

സ്ത്രീപുരുഷഭവതേതാദാഹകമുണ്ടെന്നു

ഹാസൈശ്ചമോവൈശ്ചിദം

അന്യോന്യംപരിമോഹ്യൈനാജനമപാ

പ്രേമേണൈവേണൈതേ

ഇ.പ്രകാരമയതിപ്രവഞ്ചനാചനം

സംഭവമയൻബ്രഹ്മണാ

സകല ലോകത്തു ൨൦ ക്രമിപ്പിക്കുന്ന കാമൻ സ്രീവൃന്ദവന്ദനാരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അധിവസിച്ചുകൊണ്ട് അഭ്യന്തരം ജനനം ഗമകളാക്കി, സമസംഗ്രഹാദിഭീലകളെ ചെയ്തിച്ച് കരകാസകാരത്താൽ ജീവനെ കയക്കി പ്രേമപാശത്താൽ ബന്ധിച്ച് പ്രപഞ്ചത്തെ വലം പ്പിക്കുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി കാമൻ ഹൃദയങ്ങളിൽ വസിക്കുകയാലാകുന്നു സമുദയവികാരം ഭോഗ്യവസ്തുക്കളിൽ പ്രകൃത സാത്ത്വികമായ കാണുന്നത് അല്ലാത്തപക്ഷം ജനനമെടുക്കുകയാൽ വസ്തുവിൽ ജീവിക്കാൻ പ്രവൃത്തിയുണ്ടാകുന്നതാണോ? സകല ജന്തുക്കൾക്കും ദേഹം ജീണ്ണമായാൽകൂടി കാമൻ നശിക്കുന്നില്ലല്ലോ അതുകൊണ്ടു ബുദ്ധിസാമന്ത്യമുള്ളവരുടെങ്കിൽ വിഷയസുഖങ്ങളിലുള്ള ദോഷത്തെ ശ്രദ്ധേയമാക്കിപ്പറിക്കൂടാൻ കാമപാശബന്ധത്തിൽനിന്നു മോചിക്കുന്നതായാൽ സർക്കാൽ കേരക്കമാർഗ്ഗത്തിൽ ചെന്നു ചോദിക്കുന്നതാണ്.

ശിഷ്യൻ:— ഈ കാമനെ ഒതുപ്പാനുള്ള ഉപായമെന്താണ്? ഗുരു— കേൾക്കൂ, വായാം

കാമസ്യ വിജയം ഹാരം സ്മരണാപക്ത്യാത്മധർമ്മതാം സങ്കല്പപ്രവർത്തനാമുപായം സുലഭമാമതഃ (1)

ശ്രീതേജസ്വിവദഭോഗ്യയസ്മിൻകസ്തിൽശ്ചവസ്തുനി സമീപീനത്വധീശ്ശാഗാൽകാമമാനാദതികർമ്മിചിത്. (2)

കാമസ്യ വിജയം സങ്കല്പം സങ്കല്പാഭേദജ്ഞാനേ ബീഭേക്ഷേകരുതിചതസ്മിൻപ്രാപ്തേവിനശ്രുതഃ (3)

കാമനെ ജയം പ്പാനുള്ള സുഷുപ്തപായം സുലഭമായിട്ടുള്ളതു സങ്കല്പത്തെ കൃതിക്കുന്നതാകുന്നു. കാണപ്പെടുന്നതായും കേൾക്കപ്പെടുന്നതായുമുള്ള ഏതൊരു വസ്തുക്കളിലും അതു നല്ലതാണെന്നുള്ള ബുദ്ധി ഉണ്ടാവാനുപായാൽ അവകളിൽ കാമപ്രവൃത്തി ഉണ്ടാവുന്നതല്ല കാമന്റെ വിത്തുസങ്കല്പമാകുന്നു. സങ്കല്പമുണ്ടായാലേ കാമദുഷ്ടാവകളുള്ളു. വത്തു നശിച്ചാൽ മി

മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് നൽകിയ കാര്യം ഉ
പയോഗപ്പെടുത്താൻ

“നക്ഷാവിസ്മയ ക്ഷപധിനം ചിമനവ
 ദേശഗുണമാകാമതീതം മന്ദഃ
 യതസ്തതഃകോമജഃ പൃഥ്വരതഃ
 സ്മൃ ക്ഷപാധിമേവ ച യനിഹന്യാത്”

ജീവികൾ സുഖമുണ്ടെന്നുള്ള ബുദ്ധിപ്പെടുത്തലാണ് ഭോഗ്യവസ്തുക്കളെ കാമിക്കുന്നത് അതിൽ സുഖമില്ലെന്നുള്ള ബുദ്ധിപ്പറ്റാൽ ആരും ആവയെ ഭ്രമം കൊണ്ടില്ല വ്യയവസ്തുക്കളിൽ സുഖബുദ്ധി എത്രകാലം നിലനില്ക്കുന്നുവോ അത്രകാലം ജീവികൾക്കു കരകനെ ജയിപ്പാനും കഴിയുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടു കരകനെ ജയിക്കേണ്ടതെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവർ ഭോഗ്യവസ്തുക്കളിലുള്ള മൃത്യുബുദ്ധിയെ തീരെ തൃപ്തപ്പെടുത്തുകയും വിവേചനവസ്തുക്കളിലുള്ള സുഖസങ്കല്പത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ രണ്ടുവായ്ക്കുള്ളതല്ലെന്നു, വിവേചനവസ്തുക്കളുടെ അഹങ്കാരപിന്തുടരുന്നവർക്കൊന്നു് അവയുടെ അനന്തരപിന്തുടരുന്നവർക്കെന്നു. ഭാണിക്യരെന്നെക്കല്പിക്കുന്ന വിചാരമെന്നവൾ അതു നല്ലതാണെന്നു തോന്നുകയില്ല അതിനെ ലഭിക്കേണ്ടതെന്നു തോന്നുകയില്ല

ശിഷ്യൻ—ധനത്തിന്റെ കേടോ ചുരുക്കത്തോടു എന്തെല്ലാം
കാണി?

[illegible]

“നി പ്രാമിതേന ചിന്തയാ യേ ചിന്താനപരയിനം
ചിന്തസ്വാസ്ഥ്യമകേതഃ ഷടാത്മ്യമഭ്യസനാഹിനായഥഃ.”

സദാജ്ഞാതം യേ ചിന്താമയം യനന്തേ മരണീയ
കൈരീതിക്കുന്നതും ചിന്താ സ്വാസ്ഥ്യം എത്തിക്കുന്നതു
യും. സ്വപ്നത്തിൽ ധ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
പോലും സ്വാസ്ഥ്യമുണ്ടാവുമെന്നും

“കാതാഭയവിജനോ വാ നാസ്തി പാപഭ
ഭയേന ന വിചിന്തേത മര
മോ വാ മരശ്ചാപി തഥാ താതേന മരമവേദ
മേ കേതവിയുക്തമവിധം
പാപസ്വാസ്ഥ്യതത്സമേവേന ച സതി
ജ്ഞാതവ്യമഭ്യസനേ ജനൈഃ
കൃഷ്ണാത്മ്യവേദനീ സദാകചമതി
ജീതത്വപുത്രാദപി.”

ജനസമുദയത്തിൽനിന്നും കാതകളിലും, ഭയസമുദയത്തിൽനിന്നും
കാതകളിലും, കള്ളൻ തടയലിലും, മാരകവസ്തുക്കളിലും
പോലും വിജ്ഞാനം ഉണ്ടാകരുത്. മരണമോ മരണമല്ലാത്തതോ
വെറും സുഖമായി വേർതിരിക്കുന്ന ചിന്താമയം ആവുന്നതല്ല. അതി
നേയും ചെയ്യുന്ന ധ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് സ്വാസ്ഥ്യമുണ്ടാകുന്നതു
യും യേ ചിന്താമയം യനന്തേ മരണീയം വേർതിരിക്കുന്നതും.

“തസ്മാദനന്തമസ്മിന്നഭ്യസനമഥാ
വൃതത്വസീദ്ധിർവൈശ്വദേവന
തദേതാവനാദന്താനി ച സതി സന്തഃ
സംസ്തസ്യ സമുദ്രപ്രതികൂലമഥം.”

അതുകൊണ്ട് അന്തഃ സമുദ്രം സിദ്ധിക്കുന്നതുപോലെയും
പോലും അന്തഃ സമുദ്രം സിദ്ധിക്കുന്നതുപോലെയും
നിശ്ചയിച്ച് സമുദ്രം സിദ്ധിക്കുന്നതുപോലെയും അന്തഃ
സമുദ്രം സിദ്ധിക്കുന്നതുപോലെയും അന്തഃ സമുദ്രം സിദ്ധിക്കുന്നതുപോലെയും.

“പുനർജന്മം നൽകുന്നതിനായി ഏകദേശം 1000 വർഷം മുമ്പ്
നമ്മുടെ നാടിന് ഒരു ഭൂമി, ജന്മം ഉണ്ടായിരുന്നു.”

ഏകദേശം 1000 വർഷം മുമ്പ്, ജന്മം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഭൂമി
യെക്കുറിച്ച് എല്ലാവരും അറിയാറുണ്ട്. ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി
യില്ല. ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി. ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി. ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി.

ഇന്ന് ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി. ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി. ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി.
ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി. ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി. ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി.

ശിഷ്യൻ:— “മരിക്കുന്നവനെയാണ്?”

ഗുരു:— “എല്ലാവരെയും മരിക്കുന്നവനെയാണ്. ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി.
ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി. ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി. ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി.”

മരിക്കുന്നവനെ ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി. ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി. ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി.
ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി. ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി. ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി.

“സ്വർഗ്ഗം ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി. ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി. ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി.”

ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി. ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി. ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി.

ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി. ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി. ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി. ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി.
ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി. ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി. ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി. ഭൂമി നമ്മുടെ ഭൂമി.

തന്നെല്ലാപല വചനങ്ങളെ ന്യായോക്തികളാൽ നോക്കി
 കൊണ്ടും വാക്കുകൊണ്ടും ദൈവംകൊണ്ടും യാതൊരു പ്രാ
 നിയായും വീഴിപ്പിടിക്കാതിരിക്കുന്നതാകുന്നു അതിലേറെയും
 പറയാപ്പട്ടുന്നത് മനസ്സും വാക്കും പ്രവൃത്തിയും ഏകത്വ
 മാതിരിയെന്നത് ആത്മജനമാകുന്നു ബ്രഹ്മാദിപദാപരമാകു
 ന്നു വിഷയവസ്തുക്കളിൽ കൈവെക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും വാ
 ക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും നീട്ടിയൊഴിച്ചും പരമേശ്വരന്റെ
 ഹൃദയം ആത്മജനമാകുന്നു കണ്ടുപിടിച്ചാൽ പാടില്ലെന്നും.
 മറ്റു വെള്ളം മുതലായവകൊണ്ടു ശരീരത്തിൽ ചെയ്യുന്ന
 ശൗചം ബാഹ്യവും, അന്തരംകൊണ്ടു ശരീരമാകുന്ന ക
 ള്ളെന്നത് ആന്തരവും ആകുന്നു ആന്തരശൗചം നല്ലവസ്തു
 ചെയ്യുന്നവർ ബാഹ്യശൗചം ആവശ്യമുള്ളതല്ല ഇവരും
 സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരുമായൊന്നിങ്ങിനെ കണ്ടു ചുരുക്കി വാ
 ക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും ഇവരും കണ്ടു ചുരുക്കി വാ
 ക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും പറയാപ്പട്ടെന്നും അതാണിവിടെ
 വാക്കുമാകുന്നതല്ലാതെ മിക്കന്നതു തന്നെ വാക്കുമാകുന്ന സ്വ
 രൂപം ഉണ്ടാകുന്നു കണ്ടുപിടിച്ചാൽ പറയാനുള്ളതല്ല പറയാനുള്ള
 സ്വരൂപമാകുന്നു ദൈവോദയവസ്തുക്കളിൽ ഏതൊരുതന്നെ ഉപ
 ശ്ലേഷാദിപദാകുന്നു മരണമില്ലാത്ത ഗുണമാകുന്നു
 ഇവരും വേദാന്തവാക്യങ്ങളാലും വിശ്വതമാന അത്മങ്ങളിൽ
 ഏകബ്രഹ്മാദികളുടെ ഉപശ്ലേഷാദിപദാകുന്നു നൈവർ
 ത്തമാകുന്നു. വസ്തു, വസ്തുവസ്തു, തവസ്തു, മനസ്സു, കരം, കര
 നസ്സു, ജാത്, മുതലായവകളാൽ അന്തരംകൊണ്ടുപിടിച്ചാൽ മിക്ക
 നതാകുന്നു അന്തരംകൊണ്ടുപിടിച്ചാൽ മിക്കന്നതാകുന്നു. മനസ്സുകൊണ്ടും വാക്കുകൊണ്ടും
 കളംകൊണ്ടും വിഷയവസ്തുക്കളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു
 ചെയ്യുന്നത് ഇവരും സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരുമായൊന്നിങ്ങിനെ കണ്ടു ചുരുക്കി വാ
 ക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും ഇവരും കണ്ടു ചുരുക്കി വാ
 ക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും പറയാപ്പട്ടെന്നും അതാണിവിടെ
 വാക്കുമാകുന്നതല്ലാതെ മിക്കന്നതു തന്നെ വാക്കുമാകുന്ന സ്വ
 രൂപം ഉണ്ടാകുന്നു കണ്ടുപിടിച്ചാൽ പറയാനുള്ളതല്ല പറയാനുള്ള
 സ്വരൂപമാകുന്നു ദൈവോദയവസ്തുക്കളിൽ ഏതൊരുതന്നെ ഉപ
 ശ്ലേഷാദിപദാകുന്നു മരണമില്ലാത്ത ഗുണമാകുന്നു
 ഇവരും വേദാന്തവാക്യങ്ങളാലും വിശ്വതമാന അത്മങ്ങളിൽ
 ഏകബ്രഹ്മാദികളുടെ ഉപശ്ലേഷാദിപദാകുന്നു നൈവർ
 ത്തമാകുന്നു. വസ്തു, വസ്തുവസ്തു, തവസ്തു, മനസ്സു, കരം, കര
 നസ്സു, ജാത്, മുതലായവകളാൽ അന്തരംകൊണ്ടുപിടിച്ചാൽ മിക്ക
 നതാകുന്നു അന്തരംകൊണ്ടുപിടിച്ചാൽ മിക്കന്നതാകുന്നു. മനസ്സുകൊണ്ടും വാക്കുകൊണ്ടും
 കളംകൊണ്ടും വിഷയവസ്തുക്കളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു
 ചെയ്യുന്നത് ഇവരും സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരുമായൊന്നിങ്ങിനെ കണ്ടു ചുരുക്കി വാ
 ക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും ഇവരും കണ്ടു ചുരുക്കി വാ
 ക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും പറയാപ്പട്ടെന്നും അതാണിവിടെ
 വാക്കുമാകുന്നതല്ലാതെ മിക്കന്നതു തന്നെ വാക്കുമാകുന്ന സ്വ
 രൂപം ഉണ്ടാകുന്നു കണ്ടുപിടിച്ചാൽ പറയാനുള്ളതല്ല പറയാനുള്ള
 സ്വരൂപമാകുന്നു ദൈവോദയവസ്തുക്കളിൽ ഏതൊരുതന്നെ ഉപ
 ശ്ലേഷാദിപദാകുന്നു മരണമില്ലാത്ത ഗുണമാകുന്നു

അതുകൊണ്ട് മനസ്സിനുള്ള മാലിന്യത്തെ തൃപ്തി വരുത്തുക വഴിയെ ശാരീരികമായ പ്രാപ്തിയും മനസ്സിനുള്ള അശുചിത്തം തുടർച്ചയായതാണെന്നു മോക്ഷാധിപമെന്നു മോക്ഷവൽക്കനം ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അതുകൊണ്ട്

⁶⁶ഭരണാനുമതിയോടെ.

എൻ.ആർ.പി. ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെയും സന്നദ്ധതയെത്തുടർച്ചയായും

உதயநகரம், 1997.01.01

வியூகப்போக்கின்படி ஒரு பதிலினைக் கூறு”

മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ ചിന്തശാസ്ത്ര ലഭിക്കുവാൻ ഈ മെമ്പർമാർ ഇത്ര സുഖമായ സാധനം കണ്ടെത്തില്ല. മേൽകൊണ്ടു തന്നെയാകുന്നു മനസ്സിനു നിർമ്മലത വന്നു ചിന്തശാസ്ത്രത്തിലുണ്ടാവുന്നത് മനസ്സിനു നശ്വരത്വവും നൈർമ്മല്യവും സിദ്ധിച്ചാൽ പ്രാപ്തമാകാമെന്നുള്ളതായ ഒരു വായനയ്ക്കും വായനപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നാൽ അതല്ലാതെ ദൈവകാലാദികളായ നിയമങ്ങളാൽ ക്രൈസ്തവങ്ങളാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു മുമ്പാകെ നമ്മുടെ നല്ലപണ്ണം അല്ലാത്ത ചിന്താശാസ്ത്രം മറ്റൊരു മതിപ്പുള്ളതായ ചിന്തശാസ്ത്രത്തിൽ അതിസുഖമായ മെമ്പർമാർക്കുണ്ടെന്നാണ് വന്നിട്ടുള്ളതും അതുസിക്കേണ്ടതിനെ

സംസ്കൃതത്തിൽ അർത്ഥം ഉണ്ടാകാത്ത 'അ' പ്രയോഗം

കേരള ഫുട്ബോൾ ഫെഡറേഷൻ

ഇ മുഹമ്മദ് ഖാദിർ മുഹമ്മദ് ഖാദിർ ഖാദിർ

மேலும் கூறியிருப்பது, அப்போது உருவாகியிருந்தது என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

സമൂഹത്തിൽ അഭിരുചിയും വേഗത്തെ തടയുന്നതായും, കേന്ദ്രവസ്തുക്കളിലുള്ള ദോഷത്തെ ആരോപിച്ചുവരുന്നതിനും, ദൈവദൂതത്വത്തെയും ശുഭകാര്യത്തിനായും ചിന്ത ശോന്ധി ലഭിക്കുന്നതാകുന്നു. ഇതി നിഷിദ്ധമായെന്നു പഠിക്കുക.

പ്രാമണ്യകർമ്മങ്ങൾ ചന്ദന ജന്തുശുദ്ധീകരണ പ്രവർത്തനം
മുഖ്യ ചിന്തയായ പ്രവർത്തനം കൂടാതെ കർമ്മശാസ്ത്രത്തെ അനുസരിച്ച്

[illegible][illegible]

വിഷയം: ഏതെങ്കിലും ഒരു വകുപ്പിലെ അധികാരിയുടെ പേരിൽ നിന്നും പ്രമാണപ്പെടുത്തലോ?

ഇതും — ബ്രഹ്മം സ്വതന്ത്രമായിത്തന്നെ സർവ്വവും ബ്രഹ്മത്തിൽ
ആപ്തമാണെന്നും ശുദ്ധമായും നിഷ്പക്ഷമായും നിഷ്പ്രീതിയു
മായും നിർമ്മലമായും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ബ്രഹ്മം ആരാലും ഉൽപ്പാ
ദിപ്പിക്കപ്പെട്ടതല്ലെന്നും വേദങ്ങളിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു
കൊണ്ടു ബ്രഹ്മം ഉല്പാദിതമല്ല. ആപ്തമാകാനും ആപ്തമാ
നും ഭേദമുണ്ടെന്നുപോലും ഭേദമുണ്ടെന്നു ഭേദം ഇല്ലെന്നു
പോൽ അർത്ഥമില്ല. ബ്രഹ്മം തന്നെ ആപ്തം സ്വതന്ത്രപരമാർത്ഥം
കൊണ്ടു ഉൽപ്പാദിതം കർമ്മവും ആവശ്യമില്ലല്ലോ. കാലി
ന്ദ്രം ബ്രഹ്മാവില്ലാതെ ഉല്പന്നമെങ്കിലും സർവ്വമുണ്ടെന്നു
അവശ്യമെന്നു ആപ്തമാണെന്നുപോലും നിഷ്പ്രശ്നമാകും

യിരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മത്തിന്നു സംസ്കാരമാണെന്നാണ് അതു മാത്രമല്ല പ്ലേണാരിയസ്കൂൾ പ്രവർത്തനങ്ങളായതിനാൽ മാലിന്യകുത്തരമായ ദോഷവസ്തുക്കളുടെ സമ്പർക്കത്താൽ മാലിന്യം സിദ്ധിക്കും അതിന്നു സംസ്കാരത്താൽ കാലിന്യദോഷം നശിക്കും അതുപോലെ, നിത്യനിമിഷമെന്നും, നിഷ്ക്രിയമെന്നും, നിർദ്യുതമെന്നും വേദപ്രതിപാദ്യമായ ബ്രഹ്മത്തിന്ന് ഏതൊരു വസ്തുപദാനമാണ് സമ്പർക്കമുള്ളത് അങ്ങനെയൊന്നും ആ കേവലബ്രഹ്മത്തിന്ന് ഏതെന്നു മാലിന്യം ജവിക്കും. സംസ്കാരകർമ്മം കുറിക്കുക ഉപയോഗമുള്ളതല്ല. സാവരവത്തായ ക്ഷീരാദിവസ്തുക്കൾക്ക് ഏതെങ്കിലും കാരണങ്ങളാൽ പരിണാമവികാരമേഭിക്കുന്നുവെന്നതാണ് ബ്രഹ്മം നിരഞ്ജനമാണെന്നും, നിരവ്യക്തമാണെന്നും നഷ്ടമാണെന്നും മറ്റുമാണ് വേദങ്ങൾ ബ്രഹ്മത്തെ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അതുതന്നെ ഈ വികാരിതയും ബ്രഹ്മത്തിനില്ലെന്നു സിദ്ധിക്കുന്ന ബ്രഹ്മം നിത്യമാകുന്നു. കർമ്മസമുദായവെ ഏല്പാഴും അന്ത്യം തന്നെ.

ശിഷ്യൻ - കർമ്മസമുദായം പുണ്യലോകം മുതലായവ അന്ത്യമെന്നു പറയുന്നതെന്തെന്നു?

ഗുരു - കർമ്മബ്രഹ്മമായ ദൈവാദിപ്രപഞ്ചം ഈ ലോകത്തുനിന്നു ശിഷ്യലോകനൂപോലെയെന്നു ചൂണ്ടുകർമ്മത്താൽ സമ്പാദിക്കപ്പെട്ടതായ സ്വാർത്ഥാഭിലാഷവും നശപമാകുന്നു കർമ്മബ്രഹ്മമായ ഫലാനുഭവം അനിത്യമാണെന്നു് ഏല്പാവയും അറിയാത്തതായതും തെളിഞ്ഞു നില്ക്കുന്നു. അങ്ങനെയൊരിക്കലും അറിവുള്ളവർ അനിത്യമായ സ്വാർത്ഥാഭിലാഷത്തെ മോഹിക്കുമോ? ജഗൽകാരണമായ ബ്രഹ്മത്തിന്നു നിത്യരൂപം സമുപജ്ഞിതമാണ് ബ്രഹ്മമാണ് ജഗൽകാരണമെന്നു വേദവും സമ്മതിക്കുന്നു വിശേഷിച്ചും സാമവേദം സമുപജ്ഞിതമാണെന്നു സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട് ആ

എന്നതിന്നു നിത്യരൂപവും ജഗൽകാരണതപവും ദൃഢീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു കൂടാതെ

“നകഞ്ചിന്നാനപ്രമുത്താധനാനതിപ്രായശ്ചുതിഃ

കർമ്മണോമോക്ഷമേതത്സംസാരമുദേവനിഷേധതി.”

കർമ്മകാരണാലാഭമുണ്ടാകാതെ പാപങ്ങളാലേവനിഷേധത്തിന്നു വഴിയുണ്ടെന്നു കാണിക്കുന്നു. മോക്ഷം ലഭിക്കുന്നതല്ല എന്നിങ്ങനെ വേദവാക്യങ്ങൾ കർമ്മാദികളെ പ്രത്യുത്തരമായി നിഷേധിച്ചിരിക്കുന്നു.

“പ്രത്യക്ഷബ്രഹ്മവിചാരവുമുണ്ടായാ

മോക്ഷതപശ്ചേവാധനം

കൈവല്യം വുമായസ്യ പ്രപഞ്ചവിചാര

ബ്രഹ്മാത്മതാലക്ഷണം

നസ്താദൈവപിക്വൈതന്തരവിജ്ഞേയം

മനഃകൃത്യമാത്രാതമനെ

നോവാപ്യപ്രപഞ്ചത്തെദാനനിഗമക

നോമന്ത്രതന്ത്രൈരപി.”

എന്തിന്നു വളരെ പറയുന്നു? ബ്രഹ്മവിചാരബ്രഹ്മാത്മ ജീവബ്രഹ്മൈക്യമന്താനംകൊണ്ടല്ലാതെ പരബ്രഹ്മാത്മലക്ഷണമായ കൈവല്യം ആർക്കും സിദ്ധിക്കുന്നതല്ല. ഗംഗാസ്തനം കീ-ത്തനം മീപം കൃത്യമാത്രാതമനോദീപതസ്സകൾ ആപ്തമാവാതിയാഗങ്ങൾ വാചികപരദി നിർമ്മാണങ്ങൾ വേദപാരായണം എന്നിങ്ങനെയുള്ള യാതൊരു കർമ്മങ്ങളാലും കൈവല്യം സിദ്ധിക്കുകയില്ലെന്നു തീർച്ചതന്നെ. സകല കർമ്മങ്ങളേയും ബ്രഹ്മിക്കുവെട്ടുന്ന മന്താനമാണ് മോക്ഷകാരണമെന്നു വേദങ്ങളാൽ പറയപ്പെടുന്നു. സമുദായങ്ങളിലും വിശക്തിവന്നവനായും ആ ബ്രഹ്മതത്വം തന്നെ സിദ്ധിക്കേണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവനായുമിരിക്കുന്ന വിദ്വേഷികൾ അനിത്യവസ്തുക്കളിൽ പ്രീതിയുണ്ടാകുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടു ബ്രഹ്മരൂപം ലഭിക്കണമെന്നിച്ഛിക്കുന്നവൻ അനിത്യസമുപാധരജമെന്നു

பயனடைந்திருக்கின்ற நிரந்தரமான நிதியுதவியைப் பெறும் வகையில் கட்டிடக் கட்டுமானத் துறையில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு உதவியாகும்.

ശിക്ഷ്യൻ — മുമ്പേക്കു നോക്കുകയും അടുത്തതുകൾക്കു പറ്റിയൊരുങ്ങുകയും ചെയ്യുക

[illegible]

மாற்று:— இதுகூடவே வரலாற்றுக்கு உதவியாக
கொடு!

ഇതു—അതു മൃഗബുദ്ധിക്ക് പറയുന്നതാണ്. 'നീ കരിക്കുവും
 അങ്ങിനെ ശേഷിക്കരുത്' വിദ്യാപാതർ അങ്ങിനെ ശരിക്കു
 തില്ല. കർമ്മത്തിന്റെ ഫലം വേറെ, പ്രവണതകളുടെ
 ഫലം വേറെ കർമ്മ ഭാഗ്യനശ്വരം വേറെ. ജ്ഞാനസാധന
 ണ്തം വേറെ കർമ്മാധികാരവും വേറെ, ജ്ഞാനാധികാരി
 യും വേറെ കാര്യമാകുന്നു കർമ്മാധികാരി. ജ്ഞാനാധികാ
 രി നിഷ്കാമനാകുന്നു. ധനസമ്പന്നനായും സമസ്തനായും
 ഇരിക്കുന്നതു കർമ്മ യുടെ ലക്ഷണമാകുന്നു. ലോകത്തെ ന
 ശ്വകമായ, കർമ്മത്തുള്ള ജ്ഞാനിയുടെ ലക്ഷണമാകുന്നു.
 ജ്ഞാനി മോക്ഷത്തിനും കർമ്മം ധ്വംശത്തിനും അധികാരി
 കളാകുന്നു. കർമ്മിക്കു സാധനങ്ങൾ ഭാഗ്യം, യജ്ഞോപകര
 ണങ്ങൾ ധ്വാനം ചെയ്യാൻ ജ്ഞാനിക്കു പൂജയാക്രമവ
 ണമല്ലാതെ മറ്റു വശത്തായ സാധനവും നിമുത്തമില്ല. കി

[illegible]

*"କଳାକୃତିରାଜ୍ୟ"ର ସ୍ୱପ୍ନ ସଂପର୍କୀତ

தீர்மானம் எண் 2016-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1041-1042-1043-1044-1045-10

சென்னை, 27.12.2019

സ്വതന്ത്രമായി വിവിധ ജ. മി. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 83

[illegible]

തെ മനസ്സ് അല്പാലങ്കാരം ചാലുപ്പുതന്നതായാൽ മറ്റുള്ള സകലപ്രയത്നങ്ങളും വ്യർത്ഥമായി വോക്കുന്നതാണ്. കെവില്ലാളിക്ക് മരു ലക്ഷ്യത്തെ ലഭിക്കണമെന്നിൽ മനസ്സിനേയും ഔഷ്ണിയയും കഠിനാത്മ്യവും ആ ലക്ഷ്യത്തിൽത്തന്നെ ഉറപ്പുക്കേണ്ടിവരുന്നതല്ലാ. വില്ലാളിക്ക് അല്പം പ്രമാണം വന്നുപോയാൽ ബാണപ്രഭാതം നിഷ്പലമായി കവിളുന്നില്ല. അല്പകരംതന്നെ മുരുകുവും ചെട്ടുമായ ബ്രഹ്മചാരിയുടെ മനസ്സിനേയും ഔഷ്ണിയയും കഠിനാത്മ്യവും ഏകാഗ്രതയും ഉറപ്പിക്കേണ്ടതാകുന്നു. മോക്ഷസുദ്ധിക്ക് ചിത്തസമാധാനം കരുതുന്നവരാണ് കാരണമായതുകൊണ്ടു മുരുകുക്കൾ ഏതു പ്രകാരം ചെയ്തും ചിത്തസമാധാനത്തെ സമ്പാദിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇതു സമാധാനമുണ്ടാകേണ്ടതിന്നുണ്ടു കഠിനാത്മ്യം എന്നു മീത്രഭജവർഗ്ഗവും മറ്റൊന്നു നീത്രഭാഷ്യമുമാകുന്നു. മോക്ഷസിദ്ധിക്ക് ബ്രഹ്മചാരികൾ ബാഹ്യാംഗമായും ശരീരകർമ്മങ്ങൾ അനന്തരംഗമായുമാണ് വേർതിരിക്കാൻ പറയുന്നത്. ബാഹ്യാംഗത്തെക്കുറിച്ചു മറ്റൊരു പ്രകാരമുമാകുന്നു അതിനാൽ മുരുകു അന്തരംഗമായ ശരീരകർമ്മത്തെ അധികം അത്യാവേശേണ്ടതാകുന്നു. മുരുകു അന്തരംഗചിഹ്നനാണെന്നതിൽ അനന്തകരംഗം ശ്രദ്ധണം ചെയ്തുകൊണ്ടും യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. പരാകൃത്തിൽ കടന്നു വരും ചെയ്യുന്നു ഭടന്ത് എത്ര അയ്യയത്തുണ്ടായിരുന്നാലും ചെയ്തതില്ലെങ്കിൽ അയ്യയത്തു ഉപയോഗിച്ചു തിരിയുന്നതല്ലെന്നു. ഇന്നു വാലാഭത്തെ സംധാനത്തെയും പറയാം.—

ബ്രഹ്മജ്ഞാനംകൊണ്ടു സംസാരവാശമുന്മുഖത്തെ മോചിപ്പിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുതന്നെ മുരുകുതപം മറ്റു സംധാനങ്ങൾക്കെല്ലാം മുമ്പാധനം മുരുകുതാകുന്നു. മോക്ഷമുതിർപ്പിൽ അതൽ പ്രവൃത്തിയും ഉണ്ടാവുന്നതല്ല ആഗ്രഹവും പ്രവൃത്തിയുമില്ലാതെ വേദാന്തശ്രവണമോ അ

തിനാൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഫലമേ അത്രയും ഉണ്ടാകും. മുഖ്യമായും നാലു വിധത്തിലാണ് അധികാരങ്ങൾ, കൈമാറ്റം, കൈമാറ്റം, അതിനുശേഷം ഉണ്ടാകുന്ന നാലാണി നാലാണി നാലാണി ഉണ്ടാകും ഉണ്ടാകും.

“അമൃതം സു ചിന്ന ശൃംഗംകൃപ്തവഃ

സംസ്കൃതകാവ്യങ്ങളിലെ നവോദയം

പ്രതിപ്രകാശനം ചെയ്ത സമയം: 2018-08-20 10:00:00

பிழைப்பதற்கு, தனக்கு, தாருக்கு, அல்ல

1

കുടുംബശ്രീയുമായി, 2 ദശലക്ഷം രൂപയ്ക്കു്

இவ்வாறு கூறுகிறார் கௌரவ அமைச்சர்.

[illegible]

സംസ്ഥാനസർക്കാരിന്റെ നിയമനടപടി.

2

മേൽക്കണ്ണുകൾ ഉൾപ്പെടെ, 12 മുതൽ 14 വരെ

இந்தச் சிற்பம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தியியில் அமைந்திருக்கிற இந்தியியில் அமைந்திருக்கிற இந்தியியில்

சென்னை-2020-ஆம் ஆண்டு

8

കേരളപ്രവാചകൻ! പ്രഭാതം കറുത്ത

ലഭ്യമാകുന്നതുവരെ തടസ്സം

ஐத்யாபகவதது பதபாஹசமகநாயுத

தென்னாற்காசியில் இருந்து வந்தவர்கள்.

4

നാനാവിധങ്ങളായ താപത്രയങ്ങളാൽ അടിവെട്ടു മനുഷ്യകുലത്തിനു കലവിഷയങ്ങളും അനന്തമാണെന്നുള്ള വിചാരത്താൽ സമുസംഗിതപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതാകുന്നു നീവൃത്തിക്കു അർത്ഥസ്വരമായ താപത്രയങ്ങളെ യോജിപ്പിച്ച് വിഷയവസ്തുക്കളെ സൃഷ്ടിക്കണമെന്നുള്ള വിചാരം വരികയും അതുവ്യക്തമാകിട്ടു സൃഷ്ടിപ്പാൻ ശാമനല്ലാതെ കണ്ടിന്നും മറ്റേ ചലച്ചിത്രത്തായം ഉണ്ടെന്നു മറ്റേ മുഖ്യമന്ത്രിമാർക്കു മോക്ഷം സമ്പാദിക്കുവാൻ കാലം ഇന്നും ഉണ്ടല്ലോ. ഏതെന്നായിട്ടു ബലപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നതല്ലെന്നും അതും

ഭവിച്ചു ചെയ്തതെല്ലാം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞശേഷം മോക്ഷത്തിനായി യഹോ ചെയ്യാം എന്നു വിചാരിക്കുന്നതു മനുഷ്യർക്കു യാതൊരു വഴിയിൽക്കൂടി നടക്കുന്നവർക്കു ചിലപ്പോൾ നാശി കിട്ടാറുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ എന്നിങ്ങനെ മോക്ഷം ലഭിച്ചാൽ ഞാൻ ധന്യനല്ല എന്നിങ്ങനെ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് 'മൃഗബുദ്ധി' യാകുന്നു അതിനുമുമ്പ്. അയാൾക്കിടയിൽ ജനങ്ങളിൽ ഈ ശവനെ ഭക്തിപൂർവ്വം ആരാധിച്ചതിനാൽ ഹൃദയത്തിലുള്ള സകല കലുഷങ്ങളും നശിച്ചു സകല ശാസ്ത്രമുഖങ്ങളും ഗ്രഹിച്ചു, ഗുണഭോജങ്ങളെ ചിവേചനം ചെയ്തറിഞ്ഞു വിഷയവസ്തുക്കളിൽ ആഗ്രഹമൊഴിച്ചു, നിത്യനിത്യവർത്തനങ്ങളെ അറിഞ്ഞു മോക്ഷകാമനായി ചൂടുള്ള പാത്രത്തെ കൈവിടുന്നതുപോലെ ഗുഹാഭി സകല വസ്തുക്കളെയും വിട്ടുകളയുന്ന നീവുമുണ്ടാകട്ടെ ഗുഹകടാക്ഷത്താൽ സകല സംസാരബന്ധത്തിൽനിന്നും മുക്തനായി ഭവിക്കുന്നു മദ്യമുമ്പു മൂന്നു ജന്മങ്ങൾകൊണ്ടു മുക്തിവദത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു, മനുഷ്യർക്കു യുഗാന്തത്തിൽ മുക്തനാവും. അതിനുമുമ്പു കല്പകോടി കാര്യങ്ങൾ മുക്തനാവുകയില്ല

“ഇഹജന്മജന്മാന്തിദർശ്യമപിദി
സുരേന്ദ്രവിപുലംസ്തപചന്ദ്രതാവിവേകഃ
ഉണ്ണപാതദേതൽത്രിതയംമഹാത്മ്യം
യതേഴമുദേത്യസഹസാവിമകരഃ.”

ജീവികൾക്ക് ഈ മനുഷ്യജന്മമാണത് ഏറ്റവും ദർശ്യമോണ് അതിൽവെച്ചു പുഷ്പജന്മം അതിദർശ്യമാണെന്നു, പുഷ്പജന്മത്തെയും നിത്യാനിത്യവിവേകം ലഭിക്കുന്നത് എത്രയോ ദർശ്യമാകുന്നു. ഇതു മൂന്നും ലഭിച്ച മഹാത്മാവ് അതിവൈരാഗ്യത്തോടെ നീവുമുണ്ടായ അവശ്യം സമാധിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പുത്രകുളുചിത്രാദി സുഖങ്ങൾ ജന്മാന്തരമുള്ളവയാണെന്ന് ഏതാൽ മനുഷ്യജന്മവും, അതിലും പുഷ്പജന്മവും, അതിൽ വാസകീര്യവും ഏകദൃഷ്ടതിൽ ലഭിക്കുന്നതല്ല.

“ലബ്ധം സമർത്ഥതയോടെയും
 സുരൂപിപ്രദയോടെയും സുരൂപിപ്രദയോ
 സംപ്രദായാധികസുരൂപിപ്രദയോ
 അധികസുരൂപിപ്രദയോ”

ഇത്ര ദർശനമൊരു കൗടുകാശ്വഹിം അതിൽ പുരസ്കാര
 യുദ്ധം നിത്യം നിത്യ വിരേകം അതും ലഭിച്ച ജീവി സദ്യ
 സംഗ്രഹം അതും വിഷയസുഖത്തിൽ ആസ്വദനത്തിൽ
 വിഷയവേദിൽ ആ കസിതബുദ്ധിയോ പുരസ്കാരമെന്തെ
 അതും വികരികളെ തുടങ്ങ. പക്ഷമുണ്ടി അതും
 കണ്ടതല്ലാം കണ്ടും ഉപയോഗിച്ചും കലം കഴിക്കുന്നു. മ
 നയം മെങ്കാരം വിഷയസുരൂപിപ്രദയോ അതിൽ രണ്ടു
 കൂടും പ്രത്യേകമായിട്ട് വിരേകിയോ മനസ്സ് ദൈ
 ത്തിൽ മോഹം മോഹിക്കുന്നതിന് മുമ്പും മോഹം മോഹിക്കു
 ന്നതിന് മുമ്പും മോഹം മോഹിക്കുന്നതിന് മുമ്പും തത്വ
 സാരത്തെ ഗ്രഹിച്ച തീവ്രമുഖമൊരു സമ്പ്രദായം അ
 തും ചൊല്ലുന്നതാകുന്നു. ലോകത്തിൽ ദൈവകടം വിതകടം
 കൂടലായ ബന്ധത്തെ കഴിച്ചവർ വളരെ പലതരത്തിലും ജന
 നമാണബന്ധത്തെ കഴിച്ച ബ്രഹ്മണമാനായവർ ആയിര
 ത്തിൽ കണ്ടുവരുന്നതാണെന്ന പ്രയത്നം അതുകൊണ്ട്
 അതൊരുപക്ഷത്താൽ കെട്ടപ്പെട്ട വിഷയവന്ന പുരസ്കാരമു
 ബന്ധമോ മനോഹരം എന്നു പ്രമാണമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട്
 വിവിധിതായവർ അതൊരുപക്ഷത്താൽ മോഹിപ്പി
 ക്കുന്നതല്ല പ്രവൃത്തിയാണ് ചൊല്ലുന്നത് ആ പ്രവൃത്തിയു
 ളെ അവസാനം തീവ്രമുഖമൊരു കൗടുകാശ്വഹിം.

“ഗോപിസുരൂപവരായ ചൈവ സുരൂപ
 കൗടുകാശ്വഹിം സുരൂപിപ്രദയോ
 കൗടുകാശ്വഹിം സുരൂപിപ്രദയോ
 കൗടുകാശ്വഹിം സുരൂപിപ്രദയോ”

ഗോപി സുരൂപ സുരൂപങ്ങളും ഇതുകൊണ്ട് കൗടുകാശ്വഹിം

ശാണകേഷൻ അതുവകാക്ക് ഞാനിപ്പോൾ ഭവതുകുവയ്ക്കുവാൻ തീർപ്പിച്ചു. ഇവർക്കു നമ്മുടെ കൃപാവലോകനം മോഹം സ്വകാര്യത്തെ നശിപ്പിച്ച് മണ്ണുനദീപതെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. ദശനമന്ത്രത്തിൽ തന്നെ മന്ത്രങ്ങൾക്കു പ്രീതിയും മുഖത്തിന്നു പ്രസാദവും വൃദ്ധത്തിന്നു ആനന്ദവും ഉണ്ടാകുന്നു. ആയിരം കോടി സൂര്യന്മാരും പൂജാർക്കനാരുടെ നിത്യവും ജീവികളുടെ അന്തഃകരണത്തിലുള്ള അസ്വകാര്യത്തെ നശിപ്പിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. അപ്രകാരമുള്ള അപാരതമസ്സിനെ ഇവർക്കു നമ്മുടെ പാപമോചനം നശിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നു.

“ഏകാദശവസാഗാജനിമുതി-

വ്യാധ്വാദിഭിര്യോധനകട

ഭവദാപ്യസൃഷ്ടിശക്തം ശ്രദ്ധാമുഖം.

ഗ്രാഹാകരണികരം

കർമ്മാത്മഹതമംഗദംഗനികരം.

രാകൃഷ്ടമാണോമുഖം

അതായാതഗതിദുരന്ദശമണം

കിഞ്ചിന്നപശ്ചാത്തപം”

ഏകാദശം, ജനനം മരണം രോഗം മുതലായ അനേകദിവങ്ങളാൽ സമ്പൂർണ്ണമായും വ്യക്തമല്ലാത്തതായ ശൂന്യമല്ലാത്തതായ സദാ വിവിധതയും ഭയങ്കരമായും കർക്കശമായതുമായ ഘോരസംസാരസംഗ്രാമത്തിൽ കർമ്മങ്ങളാൽ തീർത്തൊഴുകാൻ ഇഴഞ്ഞുപരികളപ്പട്ട് അങ്ങോട്ടു തിങ്ങാൻ അടിച്ചുപച്ച മുതിയും വെറുപ്പും ഞാൻ വല്ലാതെ കഴങ്ങി. ഇതിൽ നന്നു വെട്ടി കയറ്റി എന്നു കഷ്ടിക്കുവാൻ ഇതുവരെ ഞാൻ ആരേയും കണ്ടല്ല. ഇങ്ങിനെ ആത്മനായാണാൻ എന്നൊരു വൃണ്ഡ ശേഷം കൊണ്ടോ ഇപ്പോൾ ഭവതുകുവായ്ക്കുവെന്നു കാരണമായ വെണം. ഏകദാസിയേ, ദൈവമേ എന്നു മുതൽക്കുത്തുൽക്കരം കർമ്മം. ഇങ്ങിനെ കർമ്മങ്ങളെപ്പോലെയെന്നു ശിഷ്യനെ നോക്കി ഇതേ ദൈവ

[illegible]

ശിഷ്യൻ: — ഹേ സത്ഗുരോ, സകലവും ഉപദേശിക്കുന്ന ഒരു
 വൻ ഉറക്കത്തു ദൃഷ്ടാന്തത്തിൽ ഉപപന്നമാണെങ്കിലും
 ജനനമരണാപ്തശരണം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ സുപ്രസിദ്ധമാണു
 ല്ലോ പ്രത്യക്ഷമായും സകലരും അനുചിതമെന്നു കാ
 ര്യം മിഥ്യയെന്നു പറയുന്നവരുടെയെ കണ്ണിനു നോക്കി
 വിടുന്ന ഏതും മിഥ്യയെന്നു പറയുവാൻ പാടുമോ കണ്ടു
 കെട്ടിയിടക്കുന്ന വസ്തുവിനു മാത്രമേയുള്ളൂവെന്നു സഭയിൽ

അൽ മനുഷ്യൻ വിവേകം ലഭിക്കുന്നു ആ വിവേകത്താൽ
 തന്നെയാണ് നീയും പരമാത്മതത്വാനുഭവത്തിന്നു പുറ
 മ്പെട്ടത് അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യൻ വിവേകത്തിന്റെ ഫലം
 ഇതുതന്നെയാണ്

“മനുഷ്യത്വസിദ്ധേഃപിപുണ്യപുരിധേ
 വിപ്രത്വസിദ്ധേഃപിവിവേകസിദ്ധേഃ
 വദന്തിമുഖ്യംഫലമേവമേകം
 വൃതംസമസ്തേയദിവനമേകം”

മനുഷ്യത്വം ലഭിക്കുന്നതിന്റെയും അതിൽ പുരുഷജനം
 ലഭിക്കുന്നതിന്റെയും അതിൽ വെച്ചു ഇവർമണജനം ലഭിക്കു
 ന്നതിന്റെയും അതൽ വിവേകം ലഭിക്കുന്നതിന്റെയും മുഖ്യ
 ഫലം മേകമേകമെന്നാണ് പറയുന്നത് ആ മേകം ല
 ഭിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എല്ലാം വൃതം തന്നെ. അതുകൊണ്ടു നി
 ന്റെ ചോദ്യങ്ങൾ ഉപരിതന്നെ ആത്മതത്വത്തെ അറി
 വാനാഗ്രഹിക്കുന്ന നിന്റെ എല്ലാ ശക്തകളും തീർത്തുകൊ
 ള്ളും ഉത്തരം പറയും സത്യമുനായി ദേവദാസക. അല്ലാതെ
 ശത്രു! മനുഷ്യത്വം ഒരിക്കലും നിന്നിൽ കല്പനമായതാ
 ണ് അതുകൊണ്ടാണ് ജനമെന്നശ്ലേഷമുള്ളെന്നു തോ
 നുന്നത് ആ ദിവ്യജ്ഞാനം വാസ്തവത്തിൽ നിന്നുകിട്ടി
 എല്ലാം മിഥ്യയാണ് ഉറക്കത്തിൽ ഉണ്ടാവുന്ന സുഖദി
 ഷ്ഠി ഉണർന്നതിനു ശേഷം സത്യമാണെന്ന് ആരൊക്കും വി
 ചാരിക്കുമുണ്ടോ. എല്ലാവരും പ്രത്യക്ഷമായി കൊണ്ടു
 ട്വന്ന പ്രപഞ്ചം എങ്ങനെ മിഥ്യയായി ഭവിക്കും എന്തിങ്ങി
 നെ ബുദ്ധ ഭരണാൽ വിചാരിച്ചുനോക്കു നീ ശക്തിയെ

“ദിവസമുഷ്ണേനോദാസകാഃ
 പ്രത്യക്ഷസംഭവവിസദിനമോത്തഃ
 തദ്വേദമേനാവഗതഃപദിമേവ
 ഭാഗസ്യസത്യസുതതേർമുഖൈഃ”

പകൽ കണ്ണുകൊണ്ടാണു മുൻപ്രകാശ പകൽ അന്ധകാരമാ

[illegible]

¹⁶ ചലന ചിത്രങ്ങൾ വെട്ടിച്ച്, ഇതിൽ നിന്നും ചിത്രങ്ങൾ

தீர்மானம் எடுக்கக் கூடியவர்களுக்கானது.

ശബ്ദം അനുഭവിക്കുന്നവരുടെ അറിവിനെ

சு.பழகவுச்சித்திரம் உ. பொன்னுமாதேவர்

അന്യപേരുകൾക്കു ലഭിക്കാൻ കഴിയാത്തവയെ അന്യപേരിച്ചാൽ കണ്ടുകൂടുകയല്ല ദുഃഖനായവൻ തന്നെയുപരിചരിക്കുന്ന തത്വത്തെ അറിയാതെ ശാസ്ത്രചക്രിയിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. അതെങ്ങനെയെന്നാൽ ഒരു ആട്ടിടയൻ ഒരു ശെട്ടിൻകുട്ടിയെ കണ്ടെത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ ഒരു കിണററമ്പാലയ്ക്ക് ഉള്ള ചെങ്കുത്തം കിണറിലെ ആട്ടിൻകുട്ടിയുടെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്ന കിണറിലുള്ളവരുള്ളതിൽ കണ്ടതാൽ ചിലാമത്തുനമ്പാൽ ആട്ടിടയൻ മറ്റൊരു ആട്ടിൻകുട്ടി കിണറിൽ ചീണ്ടുപോകുന്നു ചിലാമ

മു കിണറിലുള്ള കട്ടിയെ ശിശുക്കൾക്കു തന്നെ നശിച്ചുപോയതുപോലെ ആകുന്നു എത്ര മാത്രമല്ല, പരമാനുസംബന്ധമായ പരമാർത്ഥം താൻതന്നെ അറിയുന്നതിനായിത്തന്നെ അന്യനാണെന്നു വിചാരിച്ച് പണ്ഡിതന്മാർക്കുപിറ്റേക്കുവെള്ള പഞ്ചകശങ്ങളിൽ പരമാർത്ഥം തന്നെ തന്നെ. എന്നതുപോലെ തന്നെ നീയും പരമാർത്ഥവസ്തുവിന്നുതന്നെ മറന്ന് ആചര്യയിൽ അപസ്തംഭമായ ദേഹാദിധർമ്മങ്ങളെ ആരോപിച്ചുകൊണ്ടു പ്രസ്ഥാനം ചെയ്യുന്നതല്ലെന്നു ചോദ്യം ചെയ്താൽ മില്ല ആർക്കു നാതിചെയ്യേണ്ടതെന്ന് നല്ലവണ്ണം പറഞ്ഞാൽ പ്രാപ്തമാകട്ടെ ദൈവമഹാമഹത്വം.

ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു ശ്രീ ശാസ്ത്രം ചോദ്യങ്ങൾക്കുതന്നെ അഭിമുഖമായിത്തന്നെ ചോദ്യങ്ങൾക്കുതന്നെ അപമാനമെന്നു മറ്റു മറ്റു യുക്തികളാൽ പരസ്പരമെന്നു നിശ്ചയിച്ചുവെന്നു തന്നെ തെളിയിക്കുവാൻ തന്നെ സകലരും ഉപകാരമാകുന്നതല്ലെന്നു ശാസ്ത്രം തന്നെ പ്രകാശം ചെയ്യേണ്ടതാണ് ആരോപിച്ചു.

ഇത്— അല്ലെങ്കിൽ ശിശുക്കൾക്കു, വസ്തുവായ പരമാർത്ഥത്തിൽ അപസ്തംഭമായ നാമരൂപാദിപ്രവൃത്തികളെ കല്പിക്കുന്നതെന്തെന്നു അതാകുന്നു അല്ലെങ്കിലോപമെന്നു പറയപ്പെടുന്നത് അതെങ്ങിനെയാണെന്നു, പരമ്പരയിലുള്ള കയറിൽ പറയുന്ന കല്പിക്കുന്നതുപോലെയും ആകാശത്താൽ നീലവണ്ണത്തെ കല്പിക്കുന്നതുപോലെയും സമുപേദനസംബന്ധമായ പരമാർത്ഥത്തിൽ നാമരൂപാദിപ്രവൃത്തികൾ കല്പിക്കപ്പെടുന്നു.

ശിഷ്യൻ—ആ കല്പനകൾ കാരണമെന്നാണ്?

ശ്രീ—കാരണം അതെന്നാകുന്നു ആ അർത്ഥം സത്യം കണ്ടു കാണുന്നതിനായിട്ടും സത്യത്തിന്റെ ഉപദേശമുള്ളതല്ല. അതു മറ്റൊന്നായിട്ടാണ് മാത്രമേപോകുന്നതാകുകയുണ്ടു് അവസ്തുവെന്നു വിചാരിച്ചാൽ പറയപ്പെടുന്നു.

ശിഷ്യൻ—അതെങ്ങിനെ?

ശ്രീ - കത്തുച്ചിപ്പിയിൽ ആരോപനമായ മതബുദ്ധി, സൂക്ഷ്മമായ വചനമുള്ള സമയത്തിൽ അതിന്റെ പിൻഭാഗം കുറച്ചുവരികുന്നതുകൊണ്ട് ഇതു കത്തുച്ചിപ്പിയാണെന്നും നാശനഷ്ടം വന്നശേഷം ഏതാനും മരണരേഖകൾ പോലെയുള്ളതും തന്നെ ശ്രദ്ധയൂന്നിയെടുത്താൽ പരസ്പരമെന്നെ അറിയാതിരിക്കേണ്ടതും അവസാനമായ അന്ത്യനാൾ മരണരേഖകൾ കത്തുച്ചിപ്പിയിൽ നിക്ഷേപിച്ചും അഭിവിചരിക്കേണ്ടതിൽ ആരോപനമായ മതബുദ്ധി നാശം സംഭവിക്കുന്നതുപോലെ അല്ലാതാവുക എന്നതും അന്ത്യനാൾ നശിച്ചുപോകുന്നു. പരസ്പരം നിക്ഷേപിച്ചും നശിക്കാതെ നിത്യ മരണമിരിക്കുന്നു.

ശിഷ്യൻ - അന്ത്യനാൾ അതിന്റെ ലക്ഷണമെന്താണ്?

ശ്രീ - അന്ത്യനാൾ എന്നതു സത്തുമല്ല അസത്തുമല്ല സദസത്തുമല്ല അനിയമനിയമമെന്നും ത്രിഗുണമെന്നും ബ്രഹ്മതത്വമെന്നതാൽ നശിച്ചുപോകുന്നതാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. അന്ത്യനാൾ വേണ്ട ഒരു മിശ്രസംഭവനം മന്ത്രത്താൽ ബ്രഹ്മത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതാണ്.

ശിഷ്യൻ - യഥാർത്ഥമായ ബ്രഹ്മത്തെ മിശ്രമായ മനുഷ്യ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതായാൽ ബ്രഹ്മത്തിന് ആശ്രയഭാവം സംഭവിക്കുകയില്ല?

ശ്രീ - അതില്ല. ശൂന്യതയിൽ മതബുദ്ധി ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ശൂന്യതക്ക് ആശ്രയഭാവം സംഭവിക്കുന്നില്ല. അതുപോലെ തന്നെ ബ്രഹ്മത്തിനും ആശ്രയഭാവം ഇല്ല.

ശിഷ്യൻ - അന്ത്യനാൾ എന്നതിൽ അന്ത്യനാൾ വേറെ ബ്രഹ്മം വേറെ ഏന്തെങ്കിലും വരുന്നതല്ല?

ശ്രീ - അന്ത്യനാൾ എന്ന ബ്രഹ്മത്തെപ്പറ്റിയെ സ്വയം സമയം തിളക്കത്തിനാൽ അന്ത്യനാൾ വേറെ ബ്രഹ്മം വേറെ ഏന്തെങ്കിലും വരുന്നതല്ല.

ശിഷ്യൻ: — എന്നാൽ അത്താഴമുണ്ടെന്നു പഠിക്കുന്നതിന്നു അടയാളമെന്ത്?

ഗുരു: — ഈ ചരമചാരകമായ പ്രാജഡം കാണുന്നതും ദേശഭാഷാഭേദം കാണപ്പെടുന്നതും ഞാൻ അത്താഴമുണ്ടെന്നു പറയുന്നതിന്നു അടയാളം. ആ അത്താഴത്തെ മുതൽക്കുതന്നെയും ശക്തമായതും അവിദ്യയെന്നും പറയുന്നു. അതു ബ്രഹ്മത്തിൽ നന്നു കിന്നാമല്ല, അഭിന്നമല്ല.

ശിഷ്യൻ: — എന്നാൽ ദീപവും പ്രഭയുപോലെ സാവയവമാണോ?

ഗുരു: — അതു സാവയവമല്ല.

ശിഷ്യൻ: — വിത്തുമുളയുപോലെനിറയെത്തരയിരിക്കുമോ?

ഗുരു: — ബീജാങ്കുരപോലെ നിറയെത്തരമല്ല. അതു കൊണ്ടു കന്മാ അത്താഴം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതാണെന്നു കണ്ടിതന്നാൽ നിശ്ചയച്ചിരിക്കുന്നത് ആ അത്താഴം സമഷ്ടി എന്നും, പ്രഷ്ടി എന്നും മറ്റു വാദമായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതെങ്ങിനെ എന്നാൽ, നന്നാത്രപഞ്ചമം തന്നെ അത്താഴത്തെല്ലാം കന്നായി കൂടുന്നതിന്നു സമഷ്ടി എന്നും മറ്റൊന്നായി പലതരം കണ്ടിതന്നു വ്യത്യസ്തമായ പേർ പറയുന്നു. നന്നാവധിമയായ വൃക്ഷത്തെല്ലാം കണ്ടിച്ചു കൂടുന്നതിനെ ഒരു വനമെന്നു പറയുന്നതുപോലെ നന്നാവധിമയായ അത്താഴത്തെ ഒരു കിച്ചു കൂടി പറയുന്നതാകുന്നു സമഷ്ടി. ഈ സമഷ്ടി അത്താഴമെന്നതു ശ്രേഷ്ഠമായ ശുദ്ധസത്വഗുണത്തോടുകൂടിയിരിക്കാൽ മായയെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. മറ്റു മായയിൽ പ്രതിബിംബിച്ചതായ കൈതയും സമുത്തരപദീപണത്തോടും സൃഷ്ടിസ്ഥിതി സംഹാരശക്തികളോടുംകൂടി അവിദ്യകളെന്നും അവിദ്യകളെന്നും ഈശ്വരനെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ആ ഈശ്വരൻ സമുത്തരവും സമുത്തരനും

സമ്യഗ്ഗണസമീകനം എല്ലാ അജ്ഞാനങ്ങളേയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നവനും സ്വതന്ത്രനും സത്യസങ്കല്പനും സത്യകരനാകുന്ന ആ ജ്ഞാപരനും നന്ദിസങ്കല്പസമ്യക്ദർശനാഭിമാനങ്ങളോടുകൂടിയ ചാതുര്യകയറൽ ആ സമയ്യി അജ്ഞാനമൊഴിയുന്നതായ ജ്ഞാപരന്റെ കാമണശരീരമെന്ന വിജ്ഞാൻ പറയുന്നു. ഈ മായ ജ്ഞാപരൻ ഏറ്റവും ആനന്ദത്തെ ഉണ്ടാക്കി വാളിനെ മറയ്ക്കു ഉറപ്പാലെ ഈശ്വരനെ ആചരണം ചെയ്യയാൽ അത് ആനന്ദമയകോശമെന്നും ജ്ഞാപരനും സമ്യക്ദർശനകരണമായ സമ്യക്സിന്ദ്രിയങ്ങളെന്നും പ്രാകൃത പ്രകൃതങ്ങളെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഈ സമയ്യി അജ്ഞാനമാകുന്ന മായയെ വ്യപ്തപ്രപഞ്ചമായി വിചാരിക്കുമ്പോൾ അനേക വിധത്തിൽ ഭിന്നിച്ചു ചലിക്കുന്ന ആ അജ്ഞാനവൃത്തികൾ ഒന്നാണെന്നു ഗുണവിലക്കുന്നതായതുകൊണ്ടു നാനാധിധുഷ്ടമെന്നു പറയുന്നു. വനത്തെ വ്യപ്തിതരായി വിചാരിക്കുമ്പോൾ വൃക്ഷങ്ങൾ അനേകവിധമായി വരുന്നതുപോലെ അജ്ഞാനവും വ്യപ്തിതരായി വിചാരിക്കുമ്പോൾ അനേകവിധങ്ങളായി നീങ്ങും. ഈ അജ്ഞാനം സ്വപാദമസ്വരൂപം ഗുണങ്ങളിൽ ഭൂതിലും പ്രാപിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു സമയ്യിതന്നും വ്യപ്തിയെന്നും പേരുണ്ടായതാകുന്നു. ഈ വ്യപ്തി അജ്ഞാനമർച്ചയെ മലിനസ്വരൂപഗുണപ്രധാനമായതുകൊണ്ടും കർമസമാധന ഗുണങ്ങളോട ചേർന്നതുകൊണ്ടും നിത്യയുമായി ഭവിയ്ക്കു. അതുകൊണ്ടു പ്രത്യഗാത്മാവിന്റെ ഉപാധി, മലിനസ്വരൂപഗുണപ്രധാനമായ അധിദ്വയത്തെ അധിഷ്ഠാനമായ ചൈതന്യത്തെ പ്രത്യഗാത്മാവ് ആ അധിദ്വയിൽ പ്രതിബിംബിപ്പിച്ചതും അധിദ്വയത്തെ ഗുണങ്ങളാൽ അഭിജ്ഞമായതിരിക്കുന്ന ചൈതന്യത്തെ ജീവത്താവെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ആ ജീവന്തരവു കിഞ്ചിത്തസ്വം, അനീശ്വര

തപഃ സംസാരമിതം മുതലായ ധർമ്മങ്ങളോടുകൂടിയവനാക
 ന്ന അവിദ്വേഷൻ അഭിമാനിയായ ചൈതന്യത്തെ പ്രാ
 പ്തമാകുന്ന പരമപുരുഷൻ അവിദ്വേഷയാചാത തനിക്കധി
 ഷ്ടാമായ പ്രത്യാഗാത്മാവിനെ കരമുഖപ്പെട്ട പ്രാണസ്ത
 ഐന്ദ്രവും ജഗദന്ദമന്തം കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആനന്ദമയ
 ഭക്തശക്തിയും വൃഷ്ടിസ്സമൃദ്ധിസ്സമൃദ്ധിയാൽ കരണമോക
 യാൽ പ്രാണനും കാമണപരീമനേനം പ്രാണനും ദേ
 ഹേന്ദ്രിയാദി വ്യവോദങ്ങളു കൂടുക; ആനന്ദത്തെ മാത്രം
 കൊടുക്കുന്നതായാൽ സമൃദ്ധിസ്സമൃദ്ധിയെന്നും പറയുന്നു. ഇ
 പ്രകാരമാകുന്നു സമൃദ്ധി വൃഷ്ടികളുടെ സ്വഭാവം വന്ന
 വും വൃഷ്ടിത്തും ചേർന്ന ഇരിക്കുന്ന സമൃദ്ധി വൃഷ്ടികൾക്കു
 അതികൊണ്ടാവട്ടെ വൃഷ്ടികൾക്കുവട്ടെ യദേതാത ദേദേസു
 മില്ലാല്ലാ ഇതുപോലെതന്നെ മായയിലും അവിദ്വേഷി
 യും പ്രതിബിംബിത ചൈതന്യമായ ഇഷ്ടാപരണം ജീവനും
 തമ്മിൽ യാതൊരു ദേദേമില്ല, തീച്ചയന്നു. ഉപാധികൾ
 തമ്മിൽ അദേദമോയിരിക്കെ ഉപധിയിൽ പ്രതിബിംബിത
 ചൈതന്യത്തന്നെ ദേദേമുണ്ടാവുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് സമൃദ്ധി
 യും അലയും ഒന്നായതിനെ അവയിൽ പ്രതിബിംബിത
 നായ അഭിപ്രായ ദേദേമുണ്ടാ അതുപോലെതന്നെ ഉപാ
 ധികളായ മായയും അവിദ്വേഷം ഒന്നായിത്തീർന്നാൽ അ
 വയിൽ പ്രതിബിംബിത ജീവേശ്വരനാൽ അദേദമല്ലാ
 തെ ദേദേമുണ്ടാവുന്നതല്ല ഈ സമൃദ്ധിവൃഷ്ടികളായ അ
 മന്ദാനന്ദരോക്കും അവയിൽ പ്രതിബിംബിത ജീവേശ്വര
 നാൽക്കും ആധാരമായ ശുദ്ധചൈതന്യമേതൊന്നാ അതു
 തുല്യമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അതു തുല്യോപാധികളോടുകൂ
 ടിക്കുവാൻ അപ്രകാരമായിരുന്നതു മഹാവക്യത്തിന്റെ
 വാച്യവർണ്ണനയും ഉപാധിഗുണങ്ങളിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞു
 വ്യക്തമായിരുന്നതു മഹാവക്യത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമാകെ
 ന്നും പറയപ്പെടുന്നു. മാത്രോപാധികനായ ഇഷ്ടാപരൻ

എന്നനുശക്തികളാകട്ടെ! ഈശ്വരമാത്രത്താൽ ഈ ചരചരതകരമായ പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. എന്നാൽ സമുപദേശവും അഭിപ്രായനവും സൃഷ്ടിസാധനങ്ങൾക്കു നൽകിയിട്ടു വേറെ ഒന്നില്ലാതിരിക്കണമെന്നും ഉള്ള ഈശ്വരൻ തന്റെ രാഗ്രമായി ഈ പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിക്കണമെന്നുവെന്നു ശങ്കിക്കേണ്ടതില്ല അതെങ്ങിനെ എന്നാൽ, സമുപദേശനായ ഈശ്വരൻതന്നെ ഈ ജഗത്തിന് ഉപാദാനകാരണമായും നിമിത്ത കാരണമായും ഉണ്ട്. ഈ സമാവേശംഗപ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിക്കുകയും രക്ഷിക്കുകയും സമാധാനം ക്ഷേമം ചെയ്യുന്നു.

ശിഷ്യൻ: — അതെങ്ങിനെ?

ഗുരു: — മാതൃയും ദൈവതന്ത്രവുമായി ഈശ്വരൻ എന്ന പരമപ്പെട്ടുന്നതിൽ കൈതന്ത്രത്തെ പ്രധാനമായും പരമസ്വാർഥ നിമിത്തകാരണമായും ഉപാധിയായി മായകം ഉപാദാനകാരണമായും ഉപാധിയിരിക്കുന്നത് ഏകസമുപദേശ പരമാത്മാവുതന്നെയാകുന്നു.

ശിഷ്യൻ: — ഏകസമുപദേശ പരമാത്മാവു നിമിത്തകാരണമെന്നും ഉപാദാനകാരണമെന്നും ഒരു വിധമായിരിക്കാൻ പറ്റുമെന്ന്?

ഗുരു: — പട്ടുരുത്പദ്യ സാമ്പ്രദായത്താൽ നിമിത്തകാരണമായും ശക്തിപ്രാധാന്യത്താൽ ഉപാദാനകാരണമായും ഭവപ്രകാരണമല്ല അതുപോലെ ഈശ്വരനും നിമിത്തകാരണമായും ഉപാദാനകാരണമായും ഭവിക്കുന്നു. ആ പരമാത്മാവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്താൽ തമോഗുണപ്രധാനമായ പ്രകൃതിയിൽനിന്നു ആകാശം ഉത്ഭവിച്ചു ആകാശത്തിൽനിന്നു വായുവും വായുവിൽനിന്നു അഗ്നിയും അഗ്നിയിൽനിന്നു ജലവും ജലത്തിൽനിന്നു പൃഥ്വിയുമുണ്ടായി. ഈ പഞ്ചഭൂതങ്ങളും ശുദ്ധരൂപ ജഡങ്ങളാകുകകാണ് ഇവയുടെ കാരണമായ തമോഗുണപ്രകൃതിയും ഭവസമുപദേശ

ഭരതകൃഷ്ണമൂർത്തി

സുബ്ബരചട്ടാർച്ച മഹാപ്രഭുവ. ത്ര.

ആ ജീവൻ തന്റെ പൂർവ്വാപസനയാൽ പ്രവൃത്തി നായിട്ട് ദിന
നേരവും പുണ്യവാചസ്പത്യമായ കർമ്മങ്ങളെ ചെയ്യുകയും ആ
കർമ്മസമയ സുഖഭോഗങ്ങളെ ഇഹലോകത്തിലും പര
ലോകത്തിലും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആ ജീവൻ
പിന്നെയും പിന്നെയും അനേകമായി പ്രാവശ്യം ജനി
ച്ചും മരിച്ചും കൊണ്ടു സംസാരമണ്ഡലത്തൽ ഭ്രമിച്ചുപു
ന്നു. മനസ്സു ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങളോടു കൂടുന്നതുകൊണ്ട് മനോര
യകോശമെന്നു പറയാപ്പെടുന്നു ഇതിൽ മനസ്സിന്നു ഏറെ
വും പ്രാബല്യം സിദ്ധിക്കുന്നു. സന്തോഷം സന്താപം ചി
ന്താകാമക്രോധാദികൾ എന്നിവയെല്ലാം ഈ മനോര
യകോശത്തിന്റെ വൃത്തികളാകുന്നു. സകല കാർമ്മ്യങ്ങളെയും മ
നനം ചെയ്യുന്നതു മനസ്സാകുന്നു ബാഹ്യസുഖങ്ങളെ കാമി
ക്കുന്നതു മനസ്സാകുന്നു. സകല വ്യവഹാരങ്ങളിലും കാരണം
മനസ്സാണെന്നു പ്രത്യേകം ജ്ഞിയേണ്ടതാകുന്നു. കാണുന്ന
തും കേൾക്കുന്നതും പറയുന്നതും പ്രാണിഭവുന്നതും സ്ഥിതി
യെന്നതും ഏതാമെന്നു ജ്ഞിയെന്നതും പറയുന്നതും ഉദ്ദി
സകല കാർമ്മ്യങ്ങളെ ശരിയെന്നതും മനസ്സാകുന്നു

⁶⁶ ஸ்ரீராமபெரியார், 1964, பக்கம் 100.

മുതൽപ്പുറംതോട്ടം ഹൈസ്കൂൾ

தொழில் நகரமாக்கலில் கருத்து மூலம்

വിവേചനോത്തമോപ്തവചനകേന്ദ്രം:

മനുഷ്യർ ബന്ധവും മോക്ഷവും ഈ മനസ്സിനാൽ തന്നെ. അർത്ഥവും അന്തര്യവും മനസ്സുകൾ ഉണ്ടാകുന്നതായാകുന്നു സിദ്ധിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടിനെയെന്നാൽ നീതിലകായ മനസ്സുകൾ ആ മോക്ഷവും കലിനമായ മനസ്സുകൾ ആ ബന്ധവും വിദ്യകളുള്ള മനസ്സുകൾ ആ അർത്ഥവും അവിദ്യകളുള്ള മനസ്സുകൾ ആ അന്തര്യവും സിദ്ധിക്കുന്നു. ഇഴ മനസ്സ് കെട്ടുമോ

ഗുണങ്ങളാൽ അഭിഭൂതമായി തീരുമ്പോൾ സ്വതഃപുണ്യം സം
 മറഞ്ഞു മലിനമാവും അശുഭമായും ഭവിക്കുന്നു. തരോമു
 ണവികാരങ്ങളായ മൂല രൂപം മേധാ അമൃതം പ്രമാണം കര
 മശ്രാധാദികൾ ഏന് ചകുളാൽ അടിച്ചെടു ചഞ്ചലമായി
 സ്പഷ്ടസ്ഥൂപത്തെ അറിയുവാൻ കഴിയാതെ ഭ്രമിക്കുകയും
 ചെയ്യുന്നു. സമ്പുരണകാര്യങ്ങളും നശിപ്പിക്കുവാനുള്ള ശക്തി
 ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും അതു കൊടുങ്കാറ്റിനാൽ അഭിഭൂതമാ
 വുവാൻ ഭീഷണിപ്പെടാ പ്രഭ നശിച്ചുപോകുന്നില്ല? അതു
 പോലെതന്നെ യഥാർത്ഥസ്ഥൂപത്തെ അറിയാനുള്ള ശക്തി
 മനസ്സിനുണ്ടെങ്കിലും താമാധികാരങ്ങളാകുന്ന ശത്രുക്കളുടെ
 ആക്രമണം നിമിത്തം ഭ്രമിച്ച് ച.ഞ്ചലമായിപ്പോകുന്നു. അതു
 കൊണ്ടു മുക്തിക്കൾ ജനനമൺ ബന്ധത്തെ നശിപ്പിക്കുന്ന
 മെങ്കിൽ മെന്റേമേ ഗുണങ്ങളേയും അവയുടെ ധർമ്മത്തോ
 ദർശനങ്ങളേയും തീരെ കൃഷിച്ചു മനസ്സിൽ ശുദ്ധസ്വരൂപം പ്ര
 കാശിക്കത്തക്കവണ്ണം മനസ്സിനെ പരിശുദ്ധമാക്കിത്തീർപ്പാൻ
 ഏല്പാഴ്വര പ്രയത്നംകണ്ടതാകുന്നു

ശിഷ്യൻ — ചിത്തശുദ്ധിക്ക് ഏതെല്ലാം പ്രയത്നങ്ങളാണു
 ചെയ്യേണ്ടത?

ഗുരു. “ഗർഭവാസജനിപുണാശനജമാ .

വൃഥാധ്വജ ഷുപ്രാണിനാം
 യദിഖംപരിശുദ്ധതചനരക
 തച്ചിന്തന്വിതച മുഹുഃ
 ദോഷാണവവിഭജ്യസുവൃന്ദിഷതേ
 ഷരശാഖിമുച്യതേ
 ശിതാഗ്രന്മിവിദംചനായസമതിഃ
 സ തപസരംലംബതാം”

കുരുഷ്വർ മനോമാലിന്യനശ്ശുത്തിക്കാൽ ഗർഭാശനം ജനനം
 മരണം ജന്മവൃന്ദി മുതലായവകളിൽ കാണുന്ന ദുഃഖങ്ങളെ
 വെളിപ്പെടുത്തും ആലോചിക്കുകയും സകല വിഷയങ്ങളിലുമു

ഇദ്ദേഹങ്ങളെ ആലോചിച്ചിട്ട് അവകളിലുള്ള ആശയകളെ തീരെ തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തു സത്യാഗ്രഹത്തെ അവലംബിക്കേണ്ടതാകുന്നു. യമനിനമങ്ങളെ പ്രയത്നപ്പെട്ടും ജ്ഞാതൃക്കുന്ന വിദ്യകളുടെ ഉപയോഗം നിർമ്മലമായി ഭവിക്കും. പരദ്രാവിം പരദ്രവ്യം പരനിന്ദ ഇവകളിൽ വിമുഖത വരികയും പരന്മാരുടെ സുഖദാഹങ്ങളെ തന്മൂലത്താലാലെ കാണുകയും ജ്യാശാലനയും ഗുരുവിനേയും ഭക്തിയോടെ ഭജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ ചിത്തം നിർമ്മലമായി ഭവിക്കും. സമന്തസേവ, ഉദാഹരണധന, തീർത്ഥാടനം വണ്ണാശ്രമധർമ്മനിഷ്ഠ എന്നിവയും ചിത്തപ്രസാദത്തിന്നു കാരണമാണെന്നു വിദ്യാന്മാർ പറയുന്നു. നിർമ്മലമായ മനസ്സുകൊണ്ടു മന്ത്രമേ പരമാർത്ഥതപരമായ ഞാറിപ്പാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ആത്മതത്വമെന്നു ഞാറിയാതെ മറ്റൊന്നൊന്നും കഴിയില്ല.

“മനഃപ്രസാദഃപുരുഷസ്വരൂപഃ
 മനഃപ്രസാദോവേദമസമുദതിഃ
 മനഃപ്രസാദധിഗതാത്മസം-
 നന്തേനാനന്ദസംവിധീതവിദ്യാ”

മനോമാലിന്യമാകുന്നു മനഃക്രന്ദം ബാധമെന്നു പറയുന്നു ആ ബാധമോചനം മനഃപ്രസാദമെന്നാകുന്നു. ആതുമാകാണ്ടു മനഃപ്രസാദം ലഭിക്കാൻ അറിവുള്ളവർ മനോമാലിന്യത്തെ കളയേണ്ടതാകുന്നു.

ഇവിടെ കർമ്മശ്രീയങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തെക്കുറിച്ചും മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സൂക്ഷ്മഭൂതങ്ങൾ അഞ്ചിലും രാജസംഗം കലർന്നതിൽ ഒരോന്നിൽനിന്നു വരുന്ന മൂന്നു കർമ്മശ്രീയങ്ങൾ ഉണ്ടായി. സൂക്ഷ്മഭൂതങ്ങൾ അഞ്ചിലും കലന്ന രാജസംഗം ഭേദമെന്നു കലർന്നതിൽനിന്നു ക്രിയാശ്രദ്ധയായ പ്രാണാദി വായുക്കൾ അഞ്ചുണ്ടായി. കർമ്മശ്രീയങ്ങൾക്കും പ്രാണാദി വായുക്കൾക്കും ക്രിയയെ പ്രധാനമായി കാണുന്നതി

നാൽ ബന്ധ മാനസം ശക്തമാക്കേണ്ട വിധമാണാർ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. മോശാഗുണശക്തി പ്രിയമാകയാണെന്നും മോശാഗുണശക്തി ജഡാത്മികയാണെന്നും സമാധുണശക്തി പ്രകാശാത്മികയാണെന്നും മനോധികർ പറയുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ പ്രാണാദിവാദ്യകൂട്ടവും കഠോന്ത്രിയങ്ങളോട് കൂടിയവർ പ്രാണമയകോശമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. പ്രാണമയകോശത്താലാകുന്നു സൂക്ഷ്മഭാവം ചേർന്നിട്ടുള്ളതെന്നു സൂക്ഷ്മഭാവത്താൽ ചെയ്യപ്പെടുന്ന ചാവപ്പണികൾക്കകത്തും കണ്ഠവും പ്രാണമയകോശമാകുന്നു. വൃക്കകൾ കഠോന്ത്രിയോട് നാനാവിധമായി ചേർന്നും കഠോന്ത്രിയകൾ നിശ്ചലമായ ചായയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ വിശിതങ്ങളും അവിശിതങ്ങളും ആയ നാനാവിധക്രിയകളും ദൈവത്തെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതു പ്രാണമയകോശമാകുന്നു. മൗലാർത്ത വിത്താർത്തകോശവും മാനാമയകോശവും ഈ പ്രാണമയകോശവുമായി ആന്തരവിനാശിതം ലതാമൃതിയെന്നതു കൊണ്ടു ലിംഗശരീരമെന്നും സൂക്ഷ്മഭാവത്താൽ സൂക്ഷ്മമാകുന്നതുകൊണ്ടു സൂക്ഷ്മശരീരമെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഇതിനെയും സകല സൂക്ഷ്മശരീരങ്ങളും ഒന്നായി കൂട്ടുന്നതിനെ (വൃക്കസമൂഹത്തെ ചന്ദനമെന്നു പറയുന്നതുപോലെ) സമഷ്ടിസൂക്ഷ്മശരീരമെന്നും ഈ സമഷ്ടിസൂക്ഷ്മശരീരത്തിൽ പ്രതിഫലിച്ച ചെയതന്ത്രത്തെ ഹിമണ്ഡഗർഭമെന്നും സൂത്രാത്മാവെന്നും മോഹപ്രാണമെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. സമണ്ഡാവാചല പ്രകാശമുള്ള ബുദ്ധിയിൽ പ്രതിബിംബിച്ച ചെയതന്ത്രം സമണ്ഡാവാചല വിമണ്ഡത്തിനാൽ ഹിമണ്ഡഗർഭമെന്നും മണികൂട്ടിൽ നൂൽ കോണതുപോലെ സകല സൂക്ഷ്മശരീരങ്ങളിലും ആന്തരവ്യവ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു സൂത്രാത്മാവെന്നും സകല ശരീരങ്ങളെയും പ്രാണനം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു മോഹപ്രാണമെന്നും പേർ പറയുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള സമഷ്ടിസൂക്ഷ്മശരീരം മോഹാർത്താൽ പേർ വിമണ്ഡത്തിനെ വ്യഷ്ടിസൂക്ഷ്മശരീരമെന്നും ഇവകൂട്ടിൽ ചി

മാലാസനാദികൾ പ്രതിപാദ്യമായ ചൈതന്യത്തിനെ തൈജസനെന്നും പറയുന്നു. തൈജായായ മാനസഭവനായ ചൈതന്യോദകൂടിയതിനാൽ തൈജസനെന്നും സ്ഥൂലാത്മകാധിസൃഷ്ടമാനതാകാശ്വപൃഷ്ഠിസൃഷ്ടശരീരഭവനം ഈ സൃഷ്ടശരീരം ജാഗ്രത്തിലുള്ള വാസനകളെ സൃഷ്ടമാതി അറിയുന്നതുകൊണ്ടു സ്വപ്നാധിസ്ഥാഭവനം പറയുന്നു. ഈ തൈജസൻ മാത്രംകാലത്തിലുള്ള വാസനയാൽ കല്പിക്കപ്പെട്ട സൃഷ്ടവസ്തുവില്ലാത്തതുകൊണ്ടു സൃഷ്ടചിന്തയുടെ സ്വപ്നത്തിൽ അന്തഃവിജ്ഞാനം. ഈ സദാജ്ഞിസൃഷ്ടശരീരത്തിനും പ്രാപ്തിസൃഷ്ടശരീരത്തിനും മുൻപറഞ്ഞ സ്വപശരീരത്തെപ്പോലെ ജാതിവസ്തുവിടമായതുകൊണ്ടു ഭേദമില്ലെന്ന് ധർമ്മബോധനം. ഈ സൃഷ്ടവസ്തുവിനും പ്രാപ്തിയും തമ്മിൽ ഭേദമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇവയ്ക്ക് അഭിമാനകളായ തൈജസനും സൂത്രാത്മകവിജ്ഞാനം മുൻപറഞ്ഞ കരണശരീരമഭിമാനികളായ പ്രാപ്തിയും ഈശ്വരനും ഭേദമില്ലാതിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ അഭേദമാണെന്നറിവേണ്ടതാണു ഇപ്രകാരമാകുന്നു സൃഷ്ടപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഉജ്ജ്വലം ഇതു ശാസ്ത്രസമ്മതവുമാകുന്നു. ഇതി സ്വപ്നപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഉജ്ജ്വലത്തെയും പാരം.

മുൻപറഞ്ഞ സൃഷ്ടവസ്തുവിൽ അന്യോന്യം കലനം പഞ്ചീകരണം ചെയ്യപ്പെട്ടതിനാൽ സ്വപഭൂതത്വത്താൽ പവിഷ്ഠ.

ശിഷ്യൻ—പഞ്ചീകരണം എന്തിനെയാണ്?

ഇത് പഞ്ചകാശാദികളായ സൃഷ്ടഭൂതങ്ങൾ അഞ്ചും ഭാഗാഭവനം ഈ ഭാഗായി പിരിഞ്ഞു ആദ്യത്തെ ഭാഗം നിൽക്കി രണ്ടാമത്തെ ഭാഗംഭാഗാഭവനം നാലു ഭാഗമായി പിരിഞ്ഞ് മറ്റു നാലു ഭൂതങ്ങളിലും ചേർന്നു. ഇങ്ങനെ കരോദഭൂതങ്ങളുടെ പകരവും മറ്റുള്ള നാലു ഭൂതങ്ങളുടെ നന്മാരായി പിരിഞ്ഞ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു അർക്കാൽ ഭാഗങ്ങളും കൂടി ചേർന്ന് അഞ്ചു സ്വപഭൂതങ്ങളായി ചേർന്നു. ഈ പഞ്ചീകരണം അപ്രകാശത്താൽ ശക്തികളാണു.

ശിഷ്യൻ — സാമോദോപനയത്തൽ ത്രിവൃൽകണമാരിട്ടാണല്ലോ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്

ജോ — വായുവും ആകാശവും അമൃതപ്രവൃത്തമാണെന്നും ആം മൂന്നുവൃത്തമാണെന്നും ചുരുക്കി അ. ൪ ലഭം എന്നിവകൾ മുൻപറഞ്ഞതായാൽ പല കണക്കുകൾകൊണ്ടും ഈ പഞ്ചികണനം തന്നെയാകുന്നു പ്രാമാണ്യമെന്നു വിചാരിച്ചാൽ സമ്മതമാകുന്നു. ഇപ്രകാരമല്ലാതെ ത്രിവൃൽകണനം ചെയ്താൽ പ്രത്യക്ഷാഭിവിചാരാധാരം സംഭവിക്കുന്നതാകുന്നു. ആകാശവായുക്കളുടെ ധർമ്മം അഗ്നാദികളിൽ കാണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആകാശവായുക്കളിൽ അഗ്നാദികൾ കാണപ്പെടുന്നതുമാല്ല ഈ അഗ്നാദികളുടെ അംശമാവട്ടെ ആകാശവായുക്കളിൽ അല്പമാത്രം കലർന്നതുകൊണ്ട് അഗ്നാദികളുടെ ധർമ്മം ആകാശവായുക്കളിൽ കാണപ്പെടുന്നില്ല. സമസ്തവസ്തുക്കളിലും കാണപ്പെടാതെ കാഴ്ചയും കാണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഈ പഞ്ചികണനം പ്രാമാണ്യമെന്നു തന്നെ വിചാരിച്ചാൽ ന്യായമല്ല എന്നു ഈ പഞ്ചികൃതഭൂതങ്ങളുടെ ഗുണത്തെ പറയാം. കേൾക്കൂ ആകാശത്തിന്റെ ഗുണം ശബ്ദമാകുന്നു. വായുവന്റെ ഗുണം ശബ്ദവും സ്പർശമാകുന്നു. ശബ്ദവും സ്പർശവും രൂപവും അഗ്നിയുടെ ഗുണങ്ങളാകുന്നു. ജലത്തിന്റെ ഗുണങ്ങൾ ശബ്ദം, സ്പർശം, രൂപം, രസം, ഐന്ദ്രിയവിധങ്ങളാകുന്നു. ശബ്ദം, സ്പർശം, രൂപം, രസം, ഐന്ദ്രിയവിധങ്ങളാകുന്നു. ജലത്തിന്റെ ഗുണങ്ങൾ ശബ്ദം, സ്പർശം, രൂപം, രസം, ഐന്ദ്രിയവിധങ്ങളാകുന്നു. ഭൂമിയുടെ ഗുണങ്ങൾ ശബ്ദം, സ്പർശം, രൂപം, രസം, ഐന്ദ്രിയവിധങ്ങളാകുന്നു. പൂമ്പാറ്റയുടെ ഗുണങ്ങൾ. ഇവയുടെ ഗുണങ്ങളാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ത്രിവൃത്തുകളിലും കാണപ്പെടുന്നത് ശ്രോത്രം ആകാശത്തിന്റെ അംശമായതുകൊണ്ട് ആകാശത്തിന്റെ ഗുണമായ ശബ്ദത്തെ ഗ്രഹിക്കുന്നു. വായുവിന്റെ അംശമായ സ്പർശത്തെ ഗ്രഹിക്കുന്നു. കണ്ണുകൾ അഗ്നിയുടെ അംശമായ ത്രിവൃത്തത്തെ ഗ്രഹിക്കുന്നു. അഥവാ ജലാംശമായതുകൊണ്ട് രസത്തെ ഗ്രഹിക്കുന്നു. മൂ

കുട്ടികൾക്കായതുകൊണ്ടു ഗവൺമെന്റായിരുന്നു വരേണ്യ
 ആകാശംഗമായതുകൊണ്ട് ശബ്ദോച്ചാരണം ചെയ്യുന്നതും
 പാദങ്ങൾ ഉറപ്പുപിടിക്കാൻ അംശമായതുകൊണ്ടു ഗമനാദി
 കൾ ചെയ്യുന്നതും കൈകൾ അഗ്രംഗമായതുകൊണ്ട് അ
 ചുനാദികൾ ചെയ്യുന്നതും ഉപാസനയിലും ജലശംശമായതുകൊണ്ടു
 മോതോവിസമ്മേളനം ചെയ്യുന്നതും പാശ്ചാത്യീതിയും ക്രി
 സ്തീയശാസ്ത്രങ്ങളുടെ മലവിപരീതങ്ങളും ചെയ്യുന്നതും ശ്രോത്ര
 ഞ്ഞിന് അധിദൈവംദിയും, തപസ്സനു വാചസ്പത്യം, നേത്ര
 ത്തിന്നു സൂര്യനും, ജാഹ്വയ്ക്ക് വാണരനും, പ്രാണത്തിന്
 അഗ്നിനീദൈവകളും, വായുവിന് അഹിതം, പാദത്തിന് ഇ
 ന്ദ്രനും, പാദത്തിന്നു ശുക്രാശ്വരനും, ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതും ശു
 ക്ലവ്യം, ഉപദേശ്യവ്യവസ്ഥിതിയെ പ്രകാശമാക്കിയതും, മനസ്സിന്നു
 ചന്ദ്രനും, ബാഹ്യക്കു ബൃഹസ്പതിയും, അഹങ്കാരത്തന്നെ അ
 ദൃശ്യം, ചിത്തത്തന്നെ ദക്ഷിണമുഹൂർത്തം അധിദൈവത്തെക്കു
 ണ്ണുമാ അധിദൈവതകൾ ആകാശാവൈഭവങ്ങളിൽ
 നിന്നു സത്യാഗ്രഹണാശങ്കയാൽ ജനിച്ചവരെന്നു ഇവർ
 സമുപാണികളുടേയും ഇന്ദ്രിയസ്മരണങ്ങളിൽ വസിച്ച
 കൊണ്ട് അതാതു പ്രാണികളുടെ കർമ്മങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു
 നിഗ്രഹമനുഗ്രഹങ്ങളെ ചെയ്യുന്നു. സമുപാണികളുടേയും
 സകല കർമ്മങ്ങൾക്കും കാരണം ഇവകളാകുന്നു.

“കർമ്മാനുപേണഗുണോദയോദയേൽ

ഗുണാനുപേണമനഃപ്രവൃത്തിഃ

മനോരഥപുനരന്തരമന്തരകേന്ദ്രിയൈ

ന്നവർത്തുതേവുണ്ണമുണ്ണാതു”

കർമ്മങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു ഗുണങ്ങളുണ്ടാകുന്നു. ഗുണങ്ങൾക്കനു
 സരിച്ചു മനസ്സു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. പ്രാണികളുടെ മനസ്സുകളെ
 അനുസരിച്ചിരിക്കുന്ന മന്താനകളെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളാൽ ഉണ്ണുവാ
 പത്രവങ്ങളായ സകല കർമ്മങ്ങളും ചെയ്യാവുന്നതും. ഇപ്രകാ
 രം വിജ്ഞാനമെന്നായ ജീവൻ പ്രവചിക്കുന്നതായിരുന്നു

[illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നും നമ്മുടെ നാട് നന്നായി സുഖിച്ചു.

അത്രയും പ്രകാശപ്രവൃത്തികൾ. അപ്രകാരം മറ്റൊരു സമുദ്രകരമായ ബലിയും നിൽക്കും പ്രകാശപ്രവൃത്തികൾ. എന്നാൽ അതു സൃഷ്ടിയുടെ സമ്പന്നതയ്ക്കായി സൃഷ്ടനപ്രകാരം മിന്നുന്നസ്പർശികകളുടെപ്രകാരമുള്ളതായിരിക്കും സാന്നിദ്ധ്യത്താൽ ആത്മാവിനെപ്പോലെ പ്രകാശിക്കുന്നതാകുന്നു. ആത്മപ്രകാശത്താലാകുന്നു ബലിയിൽ പ്രകാശമുണ്ടാവുന്നത് ബലിപ്രകാശത്താൽ മനസ്സു പ്രകാശിക്കുന്നു. മനസ്സിന്റെ പ്രകാശത്താൽ ഇന്ദ്രിയങ്ങളും ഇന്ദ്രിയപ്രകാശത്താൽ ശരീരവും പ്രകാശിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ദൈവനിന്ദാദികളായ അനന്തവസ്തുക്കളിൽ മൃഗങ്ങൾക്കു ആത്മബലി വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കണ്ണാടിയിൽ കാണുന്ന നിഴലിനെ കട്ടികൾ സമുദ്രമായി കരുതുന്നില്ല! ബലിയിൽ ആത്മാദ്ധ്യാത്മം നിമിത്തം ഇതിനെ ഒരു സമുദ്രം കാണുന്നുണ്ട്. അനന്തവസ്തുക്കളായ ദൈവനിന്ദാദികളിൽ ഞാൻ എന്ന അദ്ധ്യാത്മം കാണുന്നതിന്നു കാരണം പിന്നിൽ കാണുന്ന അദ്ധ്യാത്മങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ മുമ്പിൽ കാണുന്ന അദ്ധ്യാത്മങ്ങൾ കാരണം, സൂര്യന്റെമുമ്പിൽനിന്നു ഉണന്നെഴുതിയവയ്ക്കും അദ്ധ്യാത്മവംസരം കാണുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അവിദ്യ എന്നുള്ളത് അനന്ദിയാകുന്നു. ഈ അദ്ധ്യാത്മവംസരങ്ങളുള്ള കാരണവും വാങ്ങുന്നതാകുന്നു.

ജനനമരണാദിദുഃഖകരമായ ഈ ജനനവും എവിടെ നിന്നുണ്ടാകുന്നു അറിയാത്തതാണല്ലോ ആത്മാവായിത്തീർന്ന അവിദ്യയുടെ ഒരു ശക്തികളാൽ. അവയുടെ വിശേഷം എന്നും ജീവമരണം എന്നും വേർതിരിക്കുന്നു. ഇവകളാലാകുന്നു ആത്മാവിന്നു സംസാരമുണ്ടാവുന്നത്. ആവരണശക്തി ഇതിനെ മറയ്ക്കുന്നപ്രകാരമായതിനാൽ ആവരണത്തിന്നു മുമ്പേതെല്ലാമായി വേർതിരിച്ചു. അതിനെയാകുന്നു മൃഗജന്മത്താലാകുന്നു വാങ്ങുന്നതാൽ സകല പ്രവൃത്തികളും ആവരണശക്തിയാകുന്നു ദൈവമിച്ഛിച്ചിരിക്കുന്നത്.

அவ்வாறுதான் நாம் உலகத்தைப் பற்றி அறிய முடிகிறது.

ജന്മമുപയുക്തശരണയവർണ്ണം. ३३

ഈ സംസ്ഥാനം പ്രത്യുഗ്രാമമായി വന്നുകിട്ടിയ
 അദ്ധ്യാപകരെക്കുറിച്ചും സംസ്ഥാനം ഗർവ്വ
 വഹിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനായിട്ട് അധികൃതർ
 ചെയ്യണം.

ശിഷ്യൻ — അദ്ധ്യാപനം എന്നാൽ എന്താണത്?

[illegible]

ജീവികൾ ജനിക്കുന്നതുകർമ്മാലാകുന്നു. മരിക്കുന്നതും കർമ്മാൽ തന്നെ ജനനമെന്നപരമ്പരയായ ഈ സംസാരം കർമ്മത്തിന്റെ കർമ്മംതന്നെയാകുന്നു. കർമ്മത്തിന്റെ വിലക്കു നേടാവുന്നതും കർമ്മത്താൽ സിദ്ധിക്കുകയില്ല. കർമ്മം ആ ജന്മാനുത്തിന്റെ കർമ്മമായതുകൊണ്ടു കർമ്മത്താൽ അജ്ഞാനം വശിക്കുന്നല്ലാതെ മരിക്കലും റിദ്യത്വമില്ല. മരണപര്യന്തം ഏതൊന്നിന് വശിച്ചുവെന്നുവോ അതിനാൽ പരമർത്ഥത്തിന്നു നാശം ചിലകയല്ല. അതുകൊണ്ടു കർമ്മം അജ്ഞാനത്തിന്നു സഹായമായിരിക്കുന്നതല്ലാതെ വിരോധമായി വരികയില്ല. സകല കർമ്മങ്ങളും അജ്ഞാനത്തിന്റേ മിക്കയും വിരോധികളല്ല. കർമ്മത്താൽ അജ്ഞാനനാശത്തെ കല്പിക്കുവാൻ ആരും സമർത്ഥനായി വരുന്നതുമല്ല. അതു കൊണ്ട് അജ്ഞാനനിവൃത്തി കർമ്മംകൊണ്ട് മെ കൊലത്തും സിദ്ധിക്കുകയില്ല. അതു ജ്ഞാനത്താൽ മാത്രമേ സാധിക്കയുള്ളൂ. മിന്നപ്രകൃതികളായ ജ്ഞാനത്തിനും അജ്ഞാനത്തിനും തമ്മിൽ വ്യത്യാസം യുക്തമാകുന്നു. ഇരുട്ടിന്നും വെളിച്ചത്തിനും അർദ്ധരൂപമോലമുള്ളതുപോലെ ജ്ഞാനത്തിനും അജ്ഞാനത്തിനും പരസ്പരവിരോധം പ്രത്യക്ഷമായി കാണുന്നു. ജ്ഞാനംകൊണ്ടല്ലാതെ അജ്ഞാനവാശം മരണമെന്നുകൊണ്ടും സിദ്ധിക്കുകയില്ല. അതിനാൽ വിദ്വാനായവൻ അജ്ഞാനത്തെ നശിപ്പിക്കുവാനായി ജ്ഞാനത്തെ ആവശ്യം സമ്പാദിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ജ്ഞാനം ആത്മാനാത്മവിവേകമല്ലാതെ മരണമെന്നുമല്ല സിദ്ധിക്കുകയില്ല. ആത്മാവിന്നുതന്നെ അനന്തമറിവിന്നുതന്നെ യുക്തികൊണ്ടു വിവേചനം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ആ വിവേചനത്താൽ അനന്തമകങ്ങളിൽ ആത്മബുദ്ധി നശിച്ചുപോകുന്നതാകുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ആത്മാനന്തവിവേകമുണ്ടാവാനായി ഈ വിവാദത്തെ നിരൂപിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് ആത്മാനന്തമതത്വം വെളിപ്പെടുത്താകുന്നു. വേദാന്തകത്വത്തെ അറിയാത്തവരായും വിദ്വാന്മാരും

൩ നദിശന്നപരായം ഈശപ്രസാദവും ശ്രദ്ധപ്രസാദവുമി
 പ്ലാത്തവതരായ മൃഗന്മാർ ആത്മസ്വരൂപത്തെ വലപ്രകാര
 മായി വാദിക്കുന്നു അതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലെങ്കൾ പരയം.
 ഏറ്റവും മൃഗന്മാരായ ചിലർ ആത്മാവാകുന്നത് പുത്രന്മാരെ
 ന വാദിക്കുന്നു അതെന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ആത്മാവിൽ എ
 ന പ്രീതിയുണ്ടോ ആത്ര പ്രീതി പുത്രനിലും കാണുന്നതുകൊ
 ണ്ടും പുത്രന്മാരുടേതായ സുഖദൈവങ്ങൾ തന്നെ തന്മൂലമുപാ
 ലെ ആത്മമുപേക്ഷത്തുകൊണ്ടും ആത്മാവുതന്നയാകുന്ന
 പുത്രൻ എന്നുള്ള വേദവചനത്താലും ഭീഷത്തിൽനിന്നു മ
 രറായ ഭീഷമുണ്ടാവുന്നതുപോലെ പിതാവിൽനിന്നു പുത്രനു
 ണ്ണാവുന്നതുകൊണ്ടും വിത്തിന്റെ ഗുണം മുളക്കുന്നതുപോ
 ലെ അർച്ചന്റെ ഗുണം പുത്രനിലും കാണുന്നതുകൊണ്ടും പു
 ത്രനാകുന്ന ആത്മാവെന്നു ഭൂതബുദ്ധികൾ പറയുന്നു. പു
 ത്രൻ ആത്മാവായി മല അന്നത്തെങ്ങിനെ? പുത്രനേക്കാൾ അ
 യികം പ്രീതി സദൈവത്തെത്തല്ലേ നോന്നാൻ മലനും ക
 ണ്ടുകയാണെങ്കിൽ പുത്രനെ നോക്കുന്ന ജീവികൾ ഭാദിക്ക
 കയന്ന ദൈവമർത്ത്യവേണ്ടി പുത്രനെ വിറകു കളയുന്നു. പു
 ത്രൻ തന്നെ പ്രതിഷ്ഠാമാണെങ്കിൽ പുത്രനെ കൊല്ലുകക്കൂടെ
 ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടു പുത്രൻ മരിക്കലും ആത്മാവായി മ
 വിടുന്നതല്ല അർച്ചന്റെ ഗുണത്തന്നെ പ്രവർത്തിക്കും ഉള്ള
 സാദൃശ്യം ഭീഷത്തിനെന്നുപോലെ പുത്രൻ മരിക്കലും ഉണ്ടാ
 വുന്നതല്ല. അംഗമെവകളു മിപ്പാക്കു പിതാവിൽനിന്ന്
 അംഗമായിത്തന്നെ പുത്രൻ ജനിക്കുന്നു. ഗുണവാനിൽനിന്നു
 ഭൂമിഗുണവാനായ പുത്രന്മാരുടേതല്ല, അതുകൊണ്ട് ആയുക്തി
 കളും വാക്കുകളും ആരംഭം മാത്രമാണ് പുത്രനും തന്റെ
 വീട്ടിൽ അർച്ചനെത്തോലോലെ തന്നെ സകല വസ്തുക്കളിലും എ
 മലനതപമെന്നു കാണിക്കുകയാണിട്ടാണ് ആത്മതത്വത്തെ
 പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ആത്മാവാകുന്ന പുത്രൻ എന്ന വേദം
 മൂല്യപ്രകൃതിയായിപറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഉപാധവചനമായിട്ടേ വ

രണ്ടിട്ടുള്ള അതുമുഖ്യവചനമാവുന്നതല്ല അതുവല്ല ഞാൻഎന്നു പറയുന്ന വാക്കിന്റെ ലക്ഷ്യമോ അത്ഭുതം ദൈവമനുഗ്രഹം ദൈവാനുഭൂതി (ചാവുകമതം തുടങ്ങുന്നു.) ദൈവമാകുന്നു ഞാൻ എന്നുള്ള നിശ്ചയം സകല ജനങ്ങൾക്കും പ്രത്യക്ഷമായി വരുമെന്നു ഇതു വരുത്തൽ അന്നുസമയത്താകുന്നു എന്നു വേദം പറയുന്നതിനേയും ദൈവത്തിന്നാണ് വരുത്തലും കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത് അതുവകാണു ദൈവമാണ് ആത്മാവ് പുത്രൻ ആത്മാവായി വരില്ല എന്നിങ്ങനെ പറയുന്ന ചാവുകമതത്തെയും കേട്ടു സഹിപ്പാൻ കഴിയാതെ മറ്റൊരു മതക്കാർ (ചാവുകമതം എകദേശീയൻ, ഇന്ദ്രിയത്തുവാരി) പറയുന്നു. ദൈവം ആത്മാവാകുന്നതെങ്ങിനെ? അതിന്നു താക്കതെല്ലാ സ്വാതന്ത്ര്യവുമില്ലാത്തതാണ് ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ ഇളകുമ്പോൾ ഇളകുന്നതല്ലാതെ സ്വന്തം ചേർപ്പിപ്പാൻ അതിന്നു കഴിയുകയില്ല ഗ്രഹസ്വരൂപം വീട് ആശ്രയമായിരിക്കുന്നതുപോലെ ദൈവം ചർമ്മസ്സു മൃതലായ ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ ഇരിപ്പിടം മാത്രമാകുന്നു ബാല്യം മൃതലായ അവസ്ഥയോടുകൂടിയതുമാകുന്നു. അതു മാത്രമല്ല ശുദ്ധശോണിതസമയത്തുവകാണു ദൈവത്തിന് ആത്മത്വം മരിക്കലും സംഭവിപ്പാൻ പാടുള്ളതല്ല. ഞാൻ കരുതൻ, ഞാൻ മെകിടൻ, ഞാൻ ഉദയം എന്നുള്ള അനുഭവങ്ങളാൽ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കുള്ള അറിയാനുള്ള ശക്തി ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കുണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ ആത്മാവാകുന്നത് ഇന്ദ്രിയങ്ങളാകുന്നു ഇന്ദ്രിയങ്ങളാണ് ആത്മാവാകുന്നതെന്ന് ഉപനിഷത്തുടേതും പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുവകാണു ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കുണ്ടു ആത്മത്വം വരുത്തലായിരിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെ ഉറപ്പായി പറയുന്ന വാക്കെ കേട്ടു സഹിപ്പാൻ കഴിയാതെ മറ്റൊരു മതക്കാർ (പ്രാണാത്മവാരി) പറയുന്നു. ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ എങ്ങനെ ആത്മാവാകും? മറ്റൊരാൾ പ്രവർത്തിക്കുന്ന കോടാലിയെപ്പോലെ അവയ്ക്കു പല്ലു ചെവിയുണ്ടാവാം? കയ്ക്കു കോടാലിക്ക് എ

ത്ര ചേതനത്വമുണ്ടോ ആശ്രമാത്രമേ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കുള്ള ഉപനിഷത്തുകൾ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു സാക്ഷാൽ ചേതനത്വമുണ്ടെന്നു പറയുന്നില്ല അധിഷ്ഠാനഭേദതകൾക്കു ചേതനത്വമുണ്ടെന്നു മാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ അർചേതനത്തുമേ ദീപാദികൾക്കു പുറത്തിരിക്കുന്ന പദാത്മരൂപമെ കാണിക്കുവാനുള്ള സാമക്യമില്ലാതിരിക്കുന്നതുപോലെ ജഡത്തുമായ ചക്ഷുരാദി ഇന്ദ്രിയങ്ങളും അർചേതനങ്ങൾ തന്നെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ ചോദ്യപ്പെടുന്നതു പഞ്ചവൃത്തിയോടുകൂടിയ പ്രാണനാകുന്നു സൂര്യവശമകളെയും അറിയുന്നതു പ്രാണനായത്തുകൊണ്ട് ആത്മത്വം യുക്തമാകുന്നു ഞാൻ വിശപ്പുള്ളവനാണ്, ദാഹമുള്ളവനാണ് എന്നുള്ള അനുഭവങ്ങൾ പ്രാണമെന്നാകുന്നു ആ അനുഭവങ്ങളെ ഭേദവചനത്താലും ആത്മത്വം പ്രാണന്നല്ലാതെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കല്ല ഇമ്മിനെന്റുള്ള വാടുംകൂട്ട മരൊരമതക്കാരൻ (മാനന്തശ്ചോദികൾ) പറയുന്നു പ്രാണനെക്കുറിച്ചെന്തൊരുവാവും? ആതൊരു വായു കാത്രമല്ലേ? നൃത്തത്തിനിലെ കാറ്റുപോലെ പുറത്തും അകത്തും പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന തല്ലാതെ ധീനമായൊട്ടു അധികമായൊട്ടു ഒന്നും തന്നെ അത് അറിയുന്നില്ല ചാപലമുള്ള പ്രാണൻ ജഡരൂപമായതാലാണ് പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഭൂകണ്ഠയിൽ പ്രാണൻ അറിയുന്നിട്ടും മനസ്സ് അതറിയുന്നില്ലാല്ലോ മനസ്സല്ല സകല ജ്ഞാനങ്ങൾക്കും കാരണം മനസ്സ് സമുപാദിയെന്നു ആതുകൊണ്ടു മനസ്സിന്നാകുന്നു ആത്മത്വം, ഭരിക്കലും പ്രാണന്നല്ല, ഞാൻ ചിന്തിച്ചു, ഞാൻ സങ്കല്പിച്ചു, ഞാൻ വിചിന്തിച്ചു എന്നുള്ള അനുഭവത്താലും ആത്മാവുവെന്നാകുന്നതാകുന്നു എന്നുള്ള ശ്രുതിവാക്യത്താലും ആത്മത്വം മനസ്സിന്നാകുന്നു യുക്തം, പ്രാണന്നല്ല ഇമ്മിനെന്റുള്ള മതത്തെ കേട്ട് മരൊരമ മതക്കാരൻ (ബോധമതം) അതെന്നു ഭിക്ഷിച്ചു പറയുന്നു. മനസ്സ് ആത്മാവാകുന്നതെങ്ങിനെ? മനസ്സിനാൽ പ്രേരിതങ്ങളായ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ കാരോന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നതു

തു വടവുക്കും അതിന്റെ ബീജത്തിനുള്ളിൽ ആരും കാണാതെ മെരുങ്ങിയിരിക്കുന്നതുപോലെ സ്വസ്വപ്രവൃത്തിയാടുക്കൂടെ വികാരികളാണു വായത്തിൽ മെരുങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഈ നൂറായിപ്പോലകുന്നല്ല വടവുക്കും ചില ദിക്കിൽ മുളയായും ചിലേടത്തു വിത്തായും ഈ അനൂപാലെ ആത്മാവ് കരയ്ക്കുവാനും കാരണതുപമായും ഇരിക്കുന്നു. ആത്മാവ് സൃഷ്ടിയിൽ വികാരഹിതനായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് അപ്രകൃതനെന്നു വേദത്താൽ പറയപ്പെട്ടത്. ഇപ്രകാരമുള്ള ചെറുശ്ശക്കളെ അറിയാത്തവരായ മൃഗങ്ങൾ ജഗത്തിനെ കാണാതിരിക്കുന്നതിനു സമയം ഉണ്ടാകുന്നു വെട്ടാക. അസത്തിൽനിന്നു സത്തുണ്ടാവുന്നത് ചോടത്തും കേട്ടിട്ടില്ല, കണ്ടിട്ടില്ല. മനുഷ്യന്റെ കൈപ്പിടിയിൽനിന്നു ഏതെന്നകിലും ഉത്ഭവിച്ചതോ? ആകാശപുഷ്പത്തിൽനിന്നു ഏതെന്നു ചും ഉണ്ടാകുമോ? ഉണ്ടാവുകകിൽ അസത്തിൽനിന്നു സത്തും ഉണ്ടാവും മണ്ണില്ലാതെ കടം ഉണ്ടാവുകകിൽ വെള്ളമെങ്കോണ്ടോ മണൽകോണ്ടോ കടം ഉണ്ടാവട്ടെ അതു ചോടത്തും കറങ്ങിയില്ല സത്തായ്യിരിക്കുന്ന മണ്ണു തന്നെയാണ് കടത്തിന്നു ഏകതുപമായ കാരണമായ കാരണനന്ത കാരണത്തിനുള്ള സ്വഭാവമെങ്കിലും കാരണത്തിനും ഉണ്ടാവുകയുള്ള അതല്ലെങ്കിൽ കാര്യകാരണമെന്തെന്നതിന്നു വീചരീതം സംഭവിക്കും. സത്തിൽനിന്നു അസത്തുണ്ടായെന്നുള്ളതു സർവ്വലോകസമ്മതവും, സർവ്വശാസ്ത്രസമ്മതവുമായ ഒരു പരമാന്തരംകൂടി അസത്തിൽനിന്നു സത്തുണ്ടാവുന്നതെങ്ങിനെ എന്നു ശങ്കിച്ചുകൊണ്ടു വേദവും അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അസത്തിൽനിന്നു സത്തുണ്ടാവുന്ന കാര്യം യോജിച്ചുള്ളതല്ല. മിശ്രതന്നെ പലായം ശ്രമശ്ശമോമണിയായ മൃഗം, പ്രാമന്നനായ ആത്മാവ് അപ്രകൃതവുണ്ടാകുകകി ജഗ്രതയായിരിക്കുമ്പോൾ ഉത്പാദനം എ

ബിന സഭയിൽ? സുഷമയിൽ ശുശ്രൂഷയെന്നു
 ഒന്നു നിന്നാൽ ആരു പറഞ്ഞു? അല്ലെങ്കിൽ എന്തു കാ
 രണത്താൽ നീ അങ്ങനെയിട്ടു? എന്തുകൊണ്ടു നിശ്ചയിച്ചു?
 എന്നു ചോദിച്ചാൽ മുമ്പൻ എന്തുതരം പറയും? ഇതി
 നത്തരം പറയുന്നവർ ആരും ഇല്ല സുഷമയിലുള്ള ശു
 ശ്രൂഷയെന്ന ആത്മാവല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ല അറിയുന്ന
 ന് സുഷമയിൽ അങ്ങനെയിട്ടു ശുശ്രൂഷയെന്നു അങ്ങ
 നെയിട്ടവർ തന്നെ പറയുന്നു ഒരു സുഷമയിലും അങ്ങ
 നെന്നുള്ള ആത്മാവെന്ന ആ ലാചിട്ടറിയാത്ത മുമ്പൻമാർ
 സുഷമയിൽ താനും ശുശ്രൂഷാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.
 എല്ലാ മനസ്സും ഒന്നു അറിയാത്ത സുഷമയെപ്പറ്റി
 ലയിക്കുന്നു ബുദ്ധി മൂലമായ സർവ്വവും ഇല്ലാത്തതായ സു
 ഷമയെപ്പറ്റിയെല്ലാ അറിയുന്നവനാകുന്നു നിവൃത്തിയായ
 ആത്മാവെന്നായിക്ക

* അന്യദേശികലഭവികാരിമരണാ

തൃപ്തമാകുകയും

സംസ്കാരവകുപ്പിനുമുമ്പെ

புதுவை-3: இரத்தினம்

നമുക്കു സുവിശേഷം കേൾക്കിയിട്ടുണ്ട്.

இவ்வாறுதான் உடம்பு நலமாக இருக்கும்.

നാഗ്ഗോഷ്ഠിപ്രകാരം സാക്ഷാദനുഭവവിതാ

ഇന്ദ്രാലക്ഷ്മി. 55

സ്വയംപ്രകാശനായ താരതാമ്യതാവിന്റെ പ്രകാശത്താൽ സകല ജഗത്തും പ്രകീർണ്ണമാവാൻ ആ ആതാവിനെ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ എന്തായ വസ്തുവുണ്ടുണ്ട്? സകലത്തെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന സൂര്യനെ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ ലോകത്തിൽ കൈവന്നിരുന്നേയും കാണുന്നില്ല. അതുപോലെ ആത്മാവിനെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന വസ്തു കണ്ടുതന്നെ ലോകത്തിലില്ല. അതുകൊണ്ട് സ്വയംപ്രകാശപ്രകാശം ആത്മാവിന്റെ സ്വഭാവമാണ്.

കണ്ട ആത്മാവ് ആ ആത്മാവിനെ മറ്റൊരാൾ അറിയാൻ കഴിയുവാൻ സാധ്യവസ്തുക്കളെയും ദൈവഭരണമാകുന്ന ആത്മാവിനെ ദൈവത്തിലൂടെ മറ്റൊരാൾ പരാജയപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുവെങ്കിൽ സകലജനങ്ങളും അറിയുന്നതിന് ആത്മാവുകൾ. ആ ആത്മാവിനെ അറിയാൻ മറ്റൊരാളെയും കാണുന്നില്ല അനുഭവപരമായി സ്വതഃപ്രകാശനായിരിക്കുന്ന ആത്മാവു തന്നെയായിരിക്കെ തന്നെത്തന്നെ അറിയുന്നതിനു വേറെ ഒരു അറിവില്ലാത്തതിനാൽ തന്നാൽത്തന്നെ ആത്മാവിനെ അറിയേണ്ടതാകുന്നു. മറ്റുള്ളവയെ അറിയേണ്ടുന്ന ബുദ്ധി മുതലായവെല്ലാം സൃഷ്ടിയിൽ ലയിക്കുകയാൽ ആത്മാവു താൻതന്നെ ഒന്നും കാണാൻ കഴിയാതെയും ദൈവത്തിന് കഴിയാതെയും ഇരിക്കുന്നു ഇത് സൃഷ്ടിയിലുള്ളവയായ ആത്മാവുകൾക്കിന്നു താൻതന്നെ സാക്ഷ്യമായി ലയിച്ച് നിൽക്കുമ്പോൾ സകലമായിരിക്കുന്നു. ആത്മാവുകൾ സൃഷ്ടിയിൽ ആത്മാവുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു പ്രമാണം ഉറപ്പാക്കുന്നവൻ താൻ ഉറപ്പാക്കൽ ഉണ്ടായ നാലു പക്ഷത്തെ അറിയുന്നതുതന്നെ. താൻ സകലജനങ്ങളും, ഒന്നും അറിയുന്നില്ല എന്നു പറയുന്ന അനുഭവം ആത്മാവുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു പ്രമാണമാകുന്നു. സൃഷ്ടി മുതൽക്കുതന്നെത്തന്നെ ആത്മാവ് ഉറപ്പാക്കിയവസ്തുവില്ലെന്നും സൃഷ്ടിയിൽ അനുഭവിച്ച ആത്മാവെ ഉറപ്പാക്കുന്നവൻ അനുഭവിച്ചു പറയുന്നു. അവനാൽ അനുഭവിച്ച അവസ്ഥയെ മാത്രമേ അവനാൽ അനുഭവിക്കാവാനുള്ള പാത്രമാകുന്നു കഴിയുകയുള്ളൂ. അതല്ലാതെ മറ്റൊരാളാൽ അനുഭവിച്ച അവസ്ഥയെ സൂക്ഷ്മമായി പറയാനോ കഴിയുന്നതല്ല. മുമ്പാകെ സൂക്ഷണമാകുന്നു വിന്നെയും ഉണ്ടാകുന്നത് ആദ്യം ദൈവസ്വം അനുഭവിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ അതിന്റെ സൂക്ഷണ ഉണ്ടാകില്ലെന്നുള്ള യുക്തിയും ആത്മാവുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു പ്രമാണമാകുന്നു. ആത്മാവിന്നു സ്വപ്രകാശമായും താൻതന്നെ കാണുകയും ഇരിക്കുന്ന അവസ്ഥയുമാകുന്നു സൃഷ്ടി

നിയമനായകന്റെ അന്തരം വികാസമില്ല, പിരിഞ്ഞു കയറല്ല, നിത്യസ്വരൂപനാകുന്നു എന്നതേ സ്വപ്നം ഞാൻ കണ്ടിട്ടുവെ ആ ഞാൻ തന്നെയാണ് സമുദായത്തിനുള്ള ഉപദേശനെന്നും ഈ അംശം ആനന്ദത്തിലും ആത്മാവു സമാധാനപ്രദമായതാണെന്നതുകൊണ്ടു സമുദായനേതാക്കളിൽ സംഭവമില്ല വേദത്തിൽ പറയപ്പെട്ട ചതിനാദ കലകൾ ചിദാഭാസനാകുന്നു. ആത്മാവിനെല്ലു ആത്മാവു നിയമനായകന്റെ ലക്ഷ്യം ലക്ഷ്യമല്ലാത്തതുകൊണ്ടു ആത്മാവു നിത്യനായകനായ ഒരു മഹാപ്രഭുവെല്ലെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന സൂര്യൻ ജ്വലിക്കുന്നു, പ്രകാശനാകുന്നു തന്നെ അതുപോലെ ജ്വലിക്കുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടായതായ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ആത്മാവു ചിദ്രൂപനാകുന്നു ജ്വലിക്കുന്നതായ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന സൂര്യപ്രഭുവാകുന്നു അതല്ലാതെ ജ്വലിക്കുന്നതായ ഒരു സ്വതഃ പ്രകാശമുണ്ടാവുന്നതല്ല അതുപോലെ ബുദ്ധി നിരാദികൾക്കും സ്വതഃ പ്രകാശമല്ല ചിദ്രൂപനായ ആത്മാവിന്റെ പ്രകാശത്താലാകുന്നു അപരർക്കും പ്രകാശിക്കുന്നത് അതുകൊണ്ട് ആത്മാവു ചിദ്രൂപനായതുകൊണ്ടു വേദസമുദായം ഇതുപോലെയാണ് സൂര്യൻ തന്നെ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാനോ അതുവഴിയുള്ള പ്രകാശിപ്പിക്കുവാനോ കരാറല്ല പ്രകാശത്തെ അപേക്ഷിക്കാറില്ല. അപ്രകാരം തന്നെ ചിദ്രൂപനായ ആത്മാവും തന്നെ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാനോ ബുദ്ധി നിരാദികളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാനോ കരാറായ പ്രകാശത്തെ അപേക്ഷിക്കുന്നില്ല അതുപ്രകാരത്തെ അനുഭവിക്കുകയും അപേക്ഷിക്കാതെ ആത്മപ്രകാശത്താൽ സകല വസ്തുക്കളെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുകൊണ്ടു ചിദ്രൂപനായ ആത്മാവു സ്വതഃ ജ്ഞാനീസ്വരൂപനായി വിളങ്ങുന്നു. ആ ആത്മാവിനെ ചന്ദ്രനോ, സൂര്യനോ, അല്ലെങ്കിലും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നില്ല പ്രകാശസ്വരൂപികളായ സൂര്യചന്ദ്രാദികളെല്ലാം ചിദ്രൂപപ്രകാശത്താലാകുന്നു പ്രകാശിക്കുന്നത് അതുകൊണ്ടു സമുദായസമ

കുറുപ്പുകൾ അറിവില്ലാത്തവരുടെ വാക്കിനെ അപമാനമാർത്ഥമായിക്കൊണ്ടു. ആത്മാവു വേറെ ഒരു യന്ത്രമാണെന്ന് ആത്മാവിന്നു സുഖരൂപമാം ഇല്ലെന്നു വിചാരിച്ച് ആത്മാവിന്റെ സുഖത്തിന്നായിട്ടാണല്ലോ സകല ജീവികളും പ്രയത്നിക്കുന്നത് ആത്മാവു സുഖരൂപമാകുന്നതിന്നായിട്ടാണെന്നു സുഖത്തിന്നുവേണ്ടി പ്രയത്നം ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആവശ്യമെന്തി? ഈ സംശയത്തെ തീർത്തു തന്നെ.

ഗുരു:— അല്ലയോ പ്രിയശിഷ്ടാ, ആത്മാവു; ആനന്ദരൂപമാണെന്നറിയാത്ത മൂഢന്മാരുടേതാണു സുഖത്തിന്നുവേണ്ടി പുറമെ പ്രയത്നം ചെയ്യേണ്ടതെന്നു അറിവുള്ളവർ പ്രയത്നിക്കുകയില്ല. ഗുരുന്മാർ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന ധനത്തെ അറിയാത്തവർ കൈയെത്താൻ കഴിയാതെ നിൽക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടി നടക്കുന്ന തന്റെ ഗുഹത്താൽ നിറയെപ്പിടയ്ക്കുന്നവൻ കിടന്നു നിക്കുമോ?

“സ്വലം ചസ്യകുലം ചവപു: സമവേദനം
ദേവതാമകം സമാനതന്മാഗ്രഹിതം
വിസ്മയം ച സമാസുഖരൂപമാനന്ദം
ദേവപ്രദേഭ്യ: സുഖമനുഭവീഷ്യാതി.”

മൂഢനായവൻ സ്വന്തം ദേവതാമകമായ സ്വലദേവതയെയും സുഖരൂപമായ ആത്മാവായെന്നു വിചാരിച്ചും സുഖരൂപമായ ആത്മാവായെന്നു മറന്നും തനിക്കു ദേവപ്രദേഭ്യായ വാചസ്പത്യം സുഖമനുഭവിക്കുന്നു.

“നന്ദിദേവപ്രദേഭ്യ: സുഖമനുഭവീഷ്യാതി
കിംവിധം പിബതോജനേനാമനുഭവീഷ്യാതി”

ദേവപ്രദമായ രുന്ദു സുഖത്തെ കൊടുക്കുകയില്ല വിധവാ വെട്ടു കുടിക്കുന്നവന്നു ദേവപ്രദമായ മരണത്തെ കൊടുക്കുന്ന തല്ലാക്കു ജീവിപ്പിക്കുമോ? ധർമ്മമാർ ആത്മാവു വേറെ, സുഖം വേറെ എന്നു നശിച്ചു സുഖത്തിന്നായി പുറമെ പ്ര

താണ് സാവ്യഭാമനാദി മുതൽ ബ്രഹ്മാനന്ദം വരെ വേദി പ്രതിപാദിതങ്ങളായ സകലാനന്ദങ്ങളും അനുസരണം നശിച്ചുപോകുന്ന വിഷയം അങ്ങനെയുള്ളതുകൊണ്ട് അതു പുണ്യവാരമാകാൻ അനുഭവിക്കപ്പെടുന്നവയായും അതുകൾ വഷയം എന്നും അനുഭവിക്കാവുന്നവയായും അനുഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞാലും വല്ലതായ ഭാഷ്യം തന്നെയും കണ്ടു ലഭിക്കുന്നത് വിഷം കറുപ്പ് അന്നത്തെ ഭക്ഷിക്കുമ്പോഴും ഭക്ഷണത്തിന്നു ശേഷവും ഭാഷ്യം തന്നെ അന്നല്ലാതെ ഉണ്ടാവുന്നത് ബ്രഹ്മദിവ്യകർമ്മ വഴിയെ പ്രാപിച്ച സുവിഷ്ണവക്ഷുഭി ഉന്നതസ്വരം ഷഡ്വിദ്യപാകമല്ലോ എന്നുള്ള ഭയംകൊണ്ടു ഭാഷ്യം ഉണ്ടാവുകയുള്ളു ചെറിയ ഭാഷ്യംകൊണ്ടു ചലിച്ച ഭാഷ്യംകൊണ്ടു തന്നെ ഭയമുണ്ടാവുന്നതുപോലെ ബ്രഹ്മദിവ്യകർമ്മ ജീവികർക്കും ഭയമേ ഉണ്ടാവുന്നള്ളി അതുകൊണ്ടു അനുവർത്തിച്ചു വീഷയം അനുഭവിക്കുകയും കാര്യം ഉള്ളു കാര്യം തന്നെ പ്രതിബിംബത്തിന്റെ ബിംബഭൂതമായ ആനന്ദഭാഷ്യം അനുഭവിക്കുകയും ആനന്ദം ലക്ഷണമായ ആനന്ദം ആനന്ദാനന്ദം ശാശ്വതവും അഭയവും വാപുണ്ണവും നിത്യവും ഐക്യവും ഭയമഹിതവും ആകണമെന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു പ്രതിബിംബമെന്ന ആനന്ദാനന്ദവും ബിംബഭൂതമായ ആനന്ദത്തെപ്പോലെ തന്നെ കറുപ്പാക്കുന്ന പ്രതിബിംബത്തന്നെ കറുപ്പാക്കും ബിംബമെന്നും ബിംബമില്ലാതെ പ്രതിബിംബമുണ്ടാവുന്നതല്ല അതിനാൽ ബിംബാനന്ദത്തെപ്പോലെ പ്രതിബിംബാനന്ദവും കറുപ്പാക്കുന്ന ഇപ്രകാരം വേദാനന്ദം വേദനികൊണ്ടു മാത്രം അറിയുന്നതല്ലാതെ അഗ്രത്തിലോ സ്വപ്നത്തിലോ ബിംബാനന്ദത്തെ കാണുകയും അറിയുന്നതല്ല ഇതു ആത്മാനന്ദം അഗ്രത്തിലും സ്വപ്നത്തിലും അവിദ്യകൊണ്ടു മായ ബുദ്ധിസിന്ധിയിലിരിക്കട്ടെ സംബന്ധത്താൽ കാണപ്പെടുന്നില്ല ഭാഷ്യപ്രവർത്തനമായ സ്വപ്നസുഷുപ്തഭാഷ്യം സുഷുപ്തിയിൽ ലയിക്കുമ്പോൾ പ്രത്യഗ്ഗതനലക്ഷണമായ ആത്മാനന്ദം ജ്ഞിക്കുന്നു. ആ സു

പ്രവർത്തനം, മറ്റൊന്നുമല്ല. ആത്മാവു നിർമ്മാണവസ്തുവായതുകൊണ്ട് ഗുണങ്ങളൊന്നുമുണ്ടാവുന്നതല്ല. ആത്മാവിനെപ്പോലെ സർവ്വമായ മറ്റൊന്നുണ്ടെന്നിൽ ആത്മാവിനു വിവർത്തനം ഭവിക്കുമായിരുന്നു. അതില്ല, പ്രപഞ്ചം മിഥ്യയായതുകൊണ്ട് അഭിമതീയനായ പരമാർത്ഥമായിട്ടു വിവർത്തനം ഭവിക്കും സംഭവിക്കുന്നതല്ല. ആത്മാവു കേവലമെന്നും നിർമ്മാണമെന്നും വേറും പറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആത്മാവിനു ഗുണം മരിക്കും ഇല്ല. ഉഷ്ണവും പ്രകാശവും അഗ്നിയുടെ സ്വഭാവമായിരിക്കുന്നതുപോലെ സമുദാനന്ദത്വം ആത്മാവിന്റെ സ്വഭാവമാണെന്നാകുന്നു നിശ്ചയിച്ചു കൊണ്ടു് ഇതു പരമാർത്ഥമായി സമാന്തരമെന്നായിട്ടുണ്ടെന്നു് ഭവിക്കുമായിട്ടുണ്ടെന്നു് അഭിമതീയനായ പരമാർത്ഥത്വം പ്രപഞ്ചത്തിനു ഇവിമതീയത്വം അർത്ഥമെന്നായിട്ടു കാണപ്പെടുന്നില്ല. അർത്ഥമെന്നാകുന്നു, മറ്റൊന്നുമില്ലാത്തതായിട്ടു കാണപ്പെടുന്നതായ്ക്കൊണ്ടു സർവ്വസ്വരൂപം ഇങ്ങനെ തള്ളപ്പെടുന്നതോ അപ്രകാരം സമാന്തര പരബ്രഹ്മത്തിൽ വിവർത്തനമായിട്ടുണ്ടെന്നു പ്രപഞ്ചത്തെ തള്ളി സമാന്തരമായി കാണുന്നതിൽ അപവാദമുണ്ടെന്നു് ഇങ്ങനെയാകുന്നു വിവർത്തനം പറയുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഉല്പത്തി സമാന്തര പരബ്രഹ്മവസ്തുവിൽ നിന്നാണെന്നു യുക്തികൾക്കു് അറിയാത്തതായ സൂക്ഷ്മബലികൾ പ്രപഞ്ചവും സമാന്തരമാണെന്നു് അറിയാത്തതാകുന്നു ചതുർവിധഭാവമെന്നുള്ളതായ സമുപകരണങ്ങളും അവകളുടെ ഭക്തിയോഗ്യമായ അന്തരാനുഭവങ്ങളും അവകൾക്കു തല്പരമായ സകല ബ്രഹ്മാണങ്ങളും വഞ്ചിതങ്ങളായ സമുപപഞ്ചഭൂതങ്ങൾ മറ്റൊന്നാണെന്നായിട്ടുണ്ടെന്നാകുന്നു. ഇതു പ്രപഞ്ചം കാണുന്നതായ ബ്രഹ്മത്തിന്റെ കാര്യരൂപമായ കാണുന്നതുകൊണ്ടു ബ്രഹ്മമാത്രം തന്നെയാണെന്നു വിചാരിച്ചാലെന്നതാണു് മണ്ണിൽനിന്നുണ്ടാവുന്ന ഘടംകൾ മണ്ണല്ലാതെ ഭവിക്കുന്നതല്ലെന്നു്

[illegible]

പോഴും ആത്മാവു പരിപൂർണ്ണനായിരിക്കുന്നതല്ലാതെ മിന്നു തപഃ ക്ഷീപലം സംഭവിക്കുകയല്ല

ശിഷ്യൻ.— അല്ലയോ ഗുരോ, തൽ തപഃ പദങ്ങൾക്ക് ആത്മം ഏതുവിധമുണ്ട്? വാച്യാത്മമെന്നാലെന്നാകുന്നു? ലക്ഷ്യാത്മമെന്നാലെന്നത്? ദാർപ്പ്യത്വത്തിന് ഐക്യസിദ്ധിക്ക് വ്യഭോധമെന്നാകുന്നു? ആ വ്യഭോധം ലക്ഷ്യാത്മത്തിന് ഇല്ലാത്തതെ ഏതുതുകൊണ്ടാണ്? തത്പരസി ഏത വാക്യത്തിന്നു ലക്ഷ്യാത്മമായ ബീജബ്രഹ്മകൃപാശിഷ് ഏതു ലക്ഷണമെന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്? കരുണാനിധിയായ ദയാൻ ഇതെല്ലാം വസ്തുവിജ്ഞാപദശിക്കുക

ഗുരു.— അല്ലയോ ശിഷ്യോ, നന്മൻ പൂർണ്ണജിതജ്ഞായ തപസ്സുകളെല്ലാം ഇപ്പോഴാണു ഫലിച്ചിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടുകൊള്ളുക

ഈ മഹാവക്യശ്രവണത്താൽ തന്നെ പൂർണ്ണജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്നതാകുന്നു. ഈ മഹാവക്യാത്മത്തെ വിചാരിച്ചറിയാതിരിക്കുന്ന കാലം മഞ്ഞും മറന്നമരണരൂപമായ സംസാരബന്ധം നശിക്കുന്നതല്ല സച്ചിദാനന്ദരൂപമായും അലബ്ധമസാവസ്ഥയായും ഇരുന്ന മോക്ഷം സമ്പന്നങ്ങൾക്ക് ഈ മഹാവക്യജ്ഞായ പരമജ്ഞാനത്താലാകുന്നു സിദ്ധിക്കുന്നത് അതുകൊണ്ടു മുഖ്യമൂലം സംസാരമോചനത്തിനായും, ഈ മഹാവക്യാത്മത്തെത്തന്നെയാണ് അറിഞ്ഞെന്ന് ഇതിനെ വിവ്ക്ഷിച്ചു പറയാം. ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്ക

മഹാവക്യത്തന്നെ വാച്യാത്മം ലക്ഷ്യാത്മം മുതലായ ഭേദത്താൽ ബഹുവധമായ അത്മങ്ങൾ വിഭാജനാൽ പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് ഈ മഹാവക്യത്തിൽ തൽ, തപഃ, അസി എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു പദങ്ങളാണല്ലോ കാണപ്പെടുന്നത് അതിൽ ആദ്യത്തേതായ 'തൽ'പദത്തെക്കുറിച്ചു പറയാം. തൽ പദത്തിന്നു വാച്യാത്മമെന്നും ലക്ഷ്യാത്മമെന്നും രണ്ടുവിധത്തിലാണ് ബ്രഹ്മജ്ഞാതാൽ അർത്ഥം പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്

ന് അതൽ വാച്യതമത്തെ ഒന്നാകതു പറയാം ഇതുസ
 തപ്രധാനമായും, ചിത്പ്രതിബിംബസമിതരെയും, ആ
 കാരം മുതൽ വിവാദപുരുഷന്മാരുള്ള കർമ്മത്തോടുകൂടിയ
 തും, സമുപദേശത്തിൽ ചേർന്ന ചൈതന്യത്തോടുകൂടിയ സ
 മുപദേശങ്ങളുള്ളതായും സമുപദേശം ഇരഗമരപം
 ജ്ഞാതൃത്വം മുതലായ ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയതായും സൃഷ്ടി
 സ്ഥിതിസംഹാരം മുതലായ ധർമ്മങ്ങളോടുകൂടിയതായും സ
 മുപദേശമായി ശോഭിക്കുന്നതായും എണ്ണമറ്റ കഴിയാത്ത ഗു
 ണങ്ങളോടുകൂടിയതായും ഉള്ളതാകുന്നു അപ്രകാരമായ ആ
 ബ്രഹ്മത്തെയാകുന്നു തത്വത്തെക്കുറു വാച്യതമത്തെ പര
 തപ്രതിബിംബം തത്വത്തെക്കുറു ബ്രഹ്മത്തിന്നും തപം
 പരമമായ പ്രത്യഗാത്മവിന്നും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധം വി
 ശേഷണവശേഷ്യങ്ങളായ നീലം ഉല്പലം എന്നു പറയുന്ന
 വാക്യാർത്ഥത്തെക്കുറു സംബന്ധം വാച്യതമത്തെ വിശേഷ
 ണവശേഷ്യപരങ്ങളായ ആവശ്യം അനുവശ്യകതകളിൽനിന്നും
 ഭേദത്തെക്കുറുണിപ്പാറാകുന്നു നീലശബ്ദംകൊണ്ടു വിശേഷി
 കപ്പെട്ട ഉല്പലം പ്രതിബിംബത്തിലുണ്ടല്ലോ തെളിയിക്ക
 യാൻ വേണ്ടതാകുന്നു. നീലാല്പലശബ്ദങ്ങൾ വിശേഷണവി
 ശേഷ്യരേഖമായിട്ടു വാക്യാർത്ഥം പറയുന്നതിന്നു പ്രമാണത്തെ
 വിശേഷമാക്കുന്നതില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഇവിധം വാ
 ക്യാർത്ഥം യുക്തമായിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം തത്വമസി എന്ന
 വാക്യാർത്ഥത്തിൽ ആത്മവസ്തുവും യോഗിക്കുന്നതല്ല. എന്തു
 കൊണ്ടെന്നാൽ, സമുപദേശപദം ശബ്ദമായ തത്വത്തെ
 തത്വത്തെക്കുറു ക്ഷിപ്രമാകട്ടെ ചെറിയതായ തത്വത്തെ
 തത്വത്തെക്കുറു അനന്തവ്യോമത്തെ കുറുക്കുന്നതായ വിശേഷ
 ണവിശേഷ്യരേഖസംബന്ധത്താലോ ഇതാസംബന്ധത്താ
 ലോ വാക്യാർത്ഥം ചെറിയതെന്നു പ്രത്യക്ഷാഭിപ്രായണസി
 ലമായ വിശേഷ്യതയുള്ളതുകൊണ്ട് ആവശ്യം വാക്യാർത്ഥം യു
 ക്തമാകുകയില്ല. ആ പ്രത്യക്ഷാഭിവിശേഷ്യതയെക്കുറു പ
 രം.

എങ്ങനെ സിദ്ധിക്കും? ആ ജീവചരണരംഗം അപണ്ഡതയും ഐക്യചര്യയുമാണെന്നതാണ് ശ്രുതിസമ്മതമായിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ഇതിൽ തത്വം പരീക്ഷിക്കേണ്ട വർച്ഛാത്മങ്ങളിലുള്ള വിരുദ്ധതകളെ പരിശോധിച്ച് പ്രത്യേകവിവരങ്ങൾ വരുത്തുന്നതിൽ വിശദമായില്ലാത്ത അംശങ്ങളെ സ്വീകരിച്ച് ശ്രുതിവിരുദ്ധതയും പരിഹരിക്കാം. എന്നാൽ വാക്യരത്നം ലഭിപ്പാൻ വേണ്ടി ലക്ഷണത്തെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. വാക്യരത്നം ഘടിക്കാത്ത ദിക്കിൽ ലക്ഷണത്തെ സ്വീകരിക്കുക പരിഹാരം. ചില വിഭാഗക്കാർ വാക്യരത്നം തന്നെ യോജിപ്പില്ലാതെ വരുന്ന സങ്കല്പത്തും ലക്ഷണമായ സ്വീകരിക്കാറുണ്ട്. ലക്ഷണ, ജഡല്ലക്ഷണമായതും, അജഡല്ലക്ഷണമായതും ജഡഭിജഡല്ലക്ഷണമായതും മൂന്നു വിധത്തിലാകുന്നു. ഒരു വാക്യത്തിന്റെ വർച്ഛാത്മത്തെ വിട്ട് കൊള്ളാത്തതെ സ്വീകരിക്കുന്നതു ജഡല്ലക്ഷണയാകുന്നു. ഒരു വാക്യത്തിൽ വർച്ഛാത്മത്തോടുകൂടി വേറെ ചില അർത്ഥത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നത് അജഡല്ലക്ഷണയാകുന്നു. വർച്ഛാത്മത്തിൽ എന്താർത്ഥം വിട്ടുകൊണ്ടും ഏതാർത്ഥം വിട്ടുകൊണ്ടും സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു ജഡഭിജഡല്ലക്ഷണയാകുന്നു. ഗംഗയിൽ ഇടത്തുതീരത്തെ തെരുവുണ്ടെന്നു പറയുന്നതു ജഡല്ലക്ഷണയാകുന്നു. പാൽ കുടിക്കാതെ തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നതെന്നു പറയുന്നതു അജഡല്ലക്ഷണയാകുന്നു. കുടിക്കാതെ നോക്കുന്നതെന്നു പറയുന്നതു ജഡഭിജഡല്ലക്ഷണയാകുന്നു. തത്വമനുസരിച്ചു വാക്യത്തിൽ ജഡല്ലക്ഷണ യോജിക്കുന്നതല്ല. ഗംഗയിൽ ഇടത്തുതീരത്തുണ്ടെന്നു പറയുന്നതു ഗംഗയെ സംബന്ധിച്ചു കൊണ്ടു സ്വീകരിക്കുന്നതുപോലെ സൂര്യനെന്നും തെരുവായ യമുനയോടുകൂടിയുള്ള മൈതര്യം അസംഗതമായതുകൊണ്ടു തത്വമനുസരിച്ചു വാക്യത്തിൽ സംയോജിപ്പിക്കാതെ

ജിഹ്വയില്ല ജഗദ്വർണ്ണാവാദലെ തന്നെ അജഗദ്വർണ്ണനായും യോഗിജകയില്ല ചാൽ കാരണത്താലതെ സ്പഷ്ടമാണെന്നു പറയുന്നതും, ചുറ്റു മുതലായ മറ്റു ജന്തുക്കളും തൊടുന്നതാണ് അപ്രായമുള്ളതുകൊണ്ടാണ് അജഗദ്വർണ്ണനായെന്നു പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് ജീവപരമാത്മാക്കൾക്കു ഐക്യത്തെ ബോധിപ്പിക്കുന്നതായ തത്വമസി എന്ന വാക്യത്തിൽ പരമാർത്ഥം, അപരമാർത്ഥം മുതലായ വർണ്ണാശയങ്ങളെ കളയാതെ ഐക്യം സിദ്ധിക്കുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് അജഗദ്വർണ്ണനായും യോഗിജനതല്ല ജഗദ്ജഗദ്വർണ്ണനായതല്ല, തത്വമസിന്റെയും തത്വമസിന്റെയും വിവരോശങ്ങളെ വിട്ടുകളഞ്ഞ് വിവരധർമ്മാത്മാക്കൾക്കു സർവ്വവിദ്യ ജീവപരമാത്മാക്കൾ തമ്മിലുള്ള ഐക്യത്തെ നല്ലവണ്ണം കാണിക്കുന്നതെന്നുള്ളതിൽ മട്ടം സംശയം വേണ്ട. ജീവപരമാത്മാക്കളിൽ വിവരോശങ്ങളെല്ലാമെന്നാൽ പരമാർത്ഥം അപരമാർത്ഥം, സൂക്ഷ്മതപം കണ്ഠാർത്ഥതപം മുതലായവകളാകുന്നു ഇവ അർത്ഥാനുകൂലിതങ്ങളായതുകൊണ്ടു ത്രാജ്യാർത്ഥാകരം, തത്വമസി എന്ന വാക്യത്തലംകൊണ്ട് ഉപാധിമഹിതമായും സർവ്വദാനന്തസംഗ്രഹമായും അർത്ഥമായും നദിശക്തമായും നിരാഭാസമായും ഇന്നധിയാണെന്നു പറയാൻ കഴിയാത്തതായും അദ്വൈതാഹിതമായുമിരിക്കുന്ന വിശിഷ്ടബ്രഹ്മം ശേഷിക്കുന്നു. ഇവ ജീവപരമാത്മാക്കൾക്കു ഉപാധിസംബന്ധംകൊണ്ടു തോന്നുന്നതായ വിവരം ഐക്യബ്രഹ്മാനുകൊണ്ടു ഉപാധിസംബന്ധം ത്രാജ്യാർത്ഥാത്മാക്കൾക്കു തമ്മിലുള്ള ഐക്യത്തിനു തോന്നാൻ വിവരവും ഇല്ല ഉപാധിയും ഉപാധിസംബന്ധവും ഉപാധിയർത്ഥമുണ്ടു സംബന്ധവും വിവരങ്ങളും ഇവയെല്ലാം പ്രാതിയാൽ കല്പിക്കപ്പെട്ടവകളാകുകൊണ്ടു സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ട വസ്തു ഉറക്കമുണർത്താൻ മിഥ്യയാകുന്നു തുല്യവലെ ഭ്രാന്തി നശിച്ചു തത്വജ്ഞാനം വരുമ്പോൾ ഐ

ല്ലാം മിഥ്യയെന്നതാകുന്നു നല്ലകാരണമുണ്ടായവയായ ദേശം, ധർമ്മം, സമുദായം മുതലായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ജീവശാസ്ത്രങ്ങളെ ഭേദിച്ച് വെട്ടി മുറിക്കുകയും സത്യമായി വരുമാൻ പാടുള്ളതല്ല ഇപ്രകാരം തന്നെ മായകല്പിതങ്ങളായ ദേശം, കുലം, ജാതി, ഈശ്വരൻ എന്നുള്ള ഭയങ്ങളും മിഥ്യയെന്നതാകുന്നു. ഈ സ്വപ്നത്തിനും മായക്കും തമ്മിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ലെന്നിരിക്കെ ഇതിൽ സത്യമേതാകുന്നു? മിഥ്യയതാകുന്നു? അവിദ്യാകാര്യം നിമിത്തം സ്വപ്നവും ജാഗ്രത്തും തുല്യംതന്നെയാകുന്നു. ഈ സ്വപ്നജാഗ്രത്തു രണ്ടിനും കൃത്യവിശേഷവും ഭൂതവിശേഷവും ദൈവവിശേഷവും കല്പനകൾ സമാകുന്നു. ഇവ രണ്ടും ഇല്ലാത്തവയെന്നതു സത്യത്തിൽ സകലമായും അനുഭവിക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു. ഇവ രണ്ടിനും യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു രണ്ടും മിഥ്യകൾ തന്നെ. ബ്രഹ്മത്തിൽ തോന്നത്തക്കതായ സമുദായം മാതൃഭാഷയും പ്രാതിയായ് കല്പിതങ്ങളാകുന്നു. കാലത്രയത്തിലും അത് ഇല്ലാത്തതാകുന്നു കല്പിതമായ ദേശം മിഥ്യയാണെന്നറിയാനായിട്ടാണ് ശ്രുതി അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നത് അതുകൊണ്ടു ബ്രഹ്മം സദാ അഭിപ്രീതവും വികല്പമില്ലാത്തതും ഉപാധരഹിതവും നിർമ്മലവും നിരന്തരാനന്ദവും നിരീഹവും നിരസ്പർശമായ ഏകസ്വരൂപമാകുന്നു. ബ്രഹ്മത്തിൽ യാതൊരു ഭേദവുമില്ല, മൂലസംഖ്യ സമ്പൂർണ്ണ. വാക്കോ ഭാഷയോ അതത് പ്രപഞ്ചത്തിലുണ്ടാകാതെ ശാന്തമായും അനന്തമായും രേഖാലക്ഷ്യം അഭിപ്രീതമായും ഇരിക്കുന്ന ആനന്ദരൂപമായി ശോഭിക്കുന്നു. അല്ലയോ ശിഷ്യരേ, ജാതമെന്നുമറിതമായും, സല്പ്രദാനന്ദമായും കലായും നിത്യമായും സത്യമായും ഇരിക്കുന്ന പരബ്രഹ്മം നീ തന്നെയാകുന്നു. ഞാൻ പറയുന്നതു സത്യമാണ്, നീ, ഈ കാലത്തെ ദേശമല്ല, പ്രാണനല്ല, ഇന്ദ്രിയങ്ങളുമല്ല, നെസ്സോ ബുദ്ധിയോ അധികാരമോ അല്ല, ഇവകളുടെ സംഖ്യ

[illegible]

[illegible]

ജനാനു, ശേഷം . മറ്റു ത്രിപുടീദേവത്തിനു വയംപറഞ്ഞു തന്ന ചിത്തപ്പത്തി ശേഷം മായ കേവലബ്രഹ്മത്തിൽ ബ്രഹ്മം കാണാൻ വേണ്ടുന്ന വ്യധി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു സവികല്പക സമാധിയെന്നു മറ്റൊരാൾ പറയുന്നു . മണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഫലം മണ്ണുതന്നെ ആയിരുന്നാലും കാണുന്നവരെ വെട്ടുകൊണ്ടോടുന്നതുപോലെ സന്തോഷമായ ബ്രഹ്മത്തിൽ ത്രിപുടിയും സ്ഥായിയായതെന്നു ശോഭിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാകുന്നു മറ്റൊരാൾ ഇതിനെ സവികല്പകസമാധിയെന്നു പറയുന്നത് . ത്രിപുടീദേവത്തെ തൃപ്ത പൂർത്തമായ ബ്രഹ്മമാത്രമായിട്ടുള്ള പ്രസ്ഥിതി നേർപ്പിന്നു നിവ്വികല്പമായ അപ്രസ്ഥമാകുന്നു . ഇതുകൊണ്ട് അതിനെ ന നിവ്വികല്പസമാധിയെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ജഗത്തുലളു ചവണും ജലാത്താടകം ചയില്ല ജലമാത്രമായി കാണപ്പെടുന്നതല്ലാതെ ചവണമൊട്ടു വേറെ കാണപ്പെടുന്നുണ്ടോ? അതുപോലെത്തന്നെ ബ്രഹ്മാകാരമായ വൃത്തി ബ്രഹ്മമാത്രമായ ചവിട്ടുതിന്നുശേഷം വേറെ കാണപ്പെടുന്നില്ല. അപ്രതിബ്രഹ്മമായിട്ടുതന്നെ ശോഭിക്കുന്നു ത്രിപുടി മുതലായ ച കല്പപില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഇതിനെ നിവ്വികല്പമെന്നു പറയപ്പെടുന്നത് . ഈ സമാധികൾക്കു വൃത്തമുണ്ടെന്നുവരുമോ? അല്ല സിദ്ധമുതാണ് വൃത്തിയുടെ അമാലം സമാധിയിലും സുഷുപ്തിയിലും സമമായി കാണപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും സുഷുപ്തിയിൽ അജ്ഞാനം കാണപ്പെടുന്നുണ്ട് . സമാധിയിൽ അതല്ല . അതുകൊണ്ടു മുതൽക്കുവായ പൻ അജ്ഞാനകായമായ വിപരീതബുദ്ധിയെ നിവർത്തിപ്പാനായി ഇര മണ്ടു വധസമാധ കളയും പണിപ്പെട്ടും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ഈ സമാധികളുടെ അനുഷ്ഠാനത്താൽ വിപരീതരോഹന നശിക്കുമ്പോൾ ജനാനന്തരമുള്ള പ്രതി ബന്ധം നശിച്ചു സദാ ആനന്ദസ്വരൂപം സിദ്ധിക്കും. ഈ സവികല്പകസമാധി ഭൂശ്യാനവിജ്ഞാനം, ശബ്ദാനുഭവമെന്നും രണ്ടു വിധമുണ്ട് . അവയുടെ ലക്ഷണത്തെയും പാരമ്പര്യം

കരമേത്രോധാദിചിഹ്നങ്ങളായ ഭൂശൃങ്ങളുടെ സംസ്കൃതം ഏകതരത സമാധിയിൽ കാണപ്പെടുന്നുവോ അതാകുന്നു ഭൂശൃങ്ങളിലെ സവികല്പക സമാധിയെന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. അറൻ ഏന്നും ഏന്റേതെന്നും ഉള്ള കരമദിവ്യത്തികൾ ആരൽ കാണപ്പെടുന്നുവോ ആ ദൃഷ്ടാവിന്നു അഹങ്കാരാദിയുക്കികളെല്ലാം ഭൂശൃങ്ങളാകുന്നു. ആ ഭൂശൃങ്ങളെ അന്തരത വികാരവുമില്ലാതെ കാണുന്നതുതന്നെ അധികമൂടെ സാക്ഷി മാത്രമായിട്ടാണ് വിചാരിക്കേണ്ടത്. ഭൂശൃങ്ങളെ നിഷ്ക്രിയനായി കാണുന്ന ദൃഷ്ടാവു എന്നാൽ കാണപ്പെടുന്ന സകല ഭൂശൃങ്ങൾക്കും അറൻ സാക്ഷി മാത്രമാകുന്നു എന്നിങ്ങനെ ആത്മരവിയെ സകലസാക്ഷിസ്വരൂപമാണെന്നറിഞ്ഞിട്ടു കരമദി സകല ഭൂശൃങ്ങളും ആത്മാവിൽത്തന്നെ പരിച്ഛിന്നമാകുന്നു.

നാഹംഭവേദാനാപ്രസന്നാക്ഷവർജ്ജാ
നാഹംകാരേണോഭവേനാപിബുദ്ധഃ
അന്തരസ്തത്ത്വംചാവിതരപിത്വമാണാം
സാക്ഷീനിത്യപ്രത്യഗവഹമസ്മി. 1

ഘാചഃസാക്ഷീപ്രാണാഭ്യന്തരേയസാക്ഷീ
ബുദ്ധഃസാക്ഷീബുദ്ധഃപുരതരേയസാക്ഷീ
൨. ക്ഷേത്രോത്ഥാദീനിയാണോഘാസാക്ഷീ
സാക്ഷീനിത്യപ്രത്യഗവഹമസ്മി. 2

നാഹംസ്ഥലോനാപിസ്തേക്ഷാണീഭേദാ
നാഹംബാലേനോയുവാനാപ്തവുദ്ധഃ
നാഹംകരേണോനാപിമുക്തോനാപിബുദ്ധഃ
സാക്ഷീനിത്യപ്രത്യഗവഹമസ്മി. 3

നാസ്പൃഗന്താനാപിഗന്താനന്തരേ
നാഹംകന്താനപ്രയോക്താനവകന്തരേ
നാഹംഭാകന്താനോസുഖീനൈവദിദ്ധീ
സാക്ഷീനിത്യപ്രത്യഗവഹമസ്മി. 4

താലും മുക്തി സിദ്ധിക്കുകയില്ല. ആത്മസ്വരൂപത്തെ അറിഞ്ഞാൽ സംസാരബന്ധശ്ലേശമെല്ലാം നശിക്കും. ശ്ലേശം നശിച്ചാൽ ജനനമരണങ്ങളും നശിക്കും. പുനർജനനമില്ലാത്തവനാണല്ലോ മുക്തി. ആ മുക്തി ശ്ലേശത്താൽ സിദ്ധിക്കും. ശ്ലേശക്കുയർത്തിനുള്ള കാരണം ആദൈവകുറിയുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു മുക്തിക്കുപായവൻ ആത്മനിഷ്ഠനായവനായാണ് ചെല്ലേണ്ടത്. ജീവികൾക്കു ജനനകാരണങ്ങളായ ശ്ലേശങ്ങൾ വാസനകളാകുന്നു. ജ്ഞാനനിഷ്ഠയാകുന്ന അഗ്നികൊണ്ട് ആ വാസനകൾ വെട്ടുവേകുന്നതായാൽ അത് വെട്ടി ജ്ഞാനമുണ്ടായി വരികയില്ല. അഗ്നിയിൽ വെണ്ണ വീണുകൾ പിന്നെ മുളക്കുന്നതുപോലെ ജ്ഞാനാഗ്നിയിൽ വെട്ടുവേയ്ക്കുന്ന വാസനകൾ പുനർജന്മമുണ്ടായി വെക്കുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടു മുക്തിക്കുപായവൻ വാസനകൾ നശിക്കും. നശിക്കും വിധമിതാവേദത്തെ നിവർത്തിക്കുവാൻ ജ്ഞാനനിഷ്ഠനായവനില്ലെന്ന് ചെല്ലേണ്ടതാകുന്നു. ജ്ഞാനനിഷ്ഠനായവൻ താൻതാൻ കർമ്മങ്ങളും ഉപായങ്ങളുമെല്ലാം പരസ്പരവിരോധമുള്ളവകൊണ്ടും ജിഹ്വസ്വരൂപമുള്ളവകൊണ്ടും ജ്ഞാനത്തിനും കർമ്മത്തിനും സമസ്ഥിതി ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. കർമ്മസ്വരൂപമുള്ളതാകുന്നു കർമ്മം, ജ്ഞാനമോ നേരെ വെളിപ്പെടുകയും കർമ്മം ഉപോൽപ്പാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതല്ല. ജ്ഞാനം ദൈവത്തെയെങ്കിലും നശിപ്പിക്കുന്നു. കർമ്മം ജ്ഞാനകാരണമാകുന്നു. ജ്ഞാനം ജ്ഞാനനാശകമാകുന്നു. ഇങ്ങനെ പരസ്പരവിരോധമുള്ളവകൊണ്ടും ജ്ഞാനകർമ്മങ്ങൾക്കു സമസ്ഥിതി എങ്ങനെ സിദ്ധിക്കും? തേജസ്സിനും അന്ധകാരത്തിനും സമസ്ഥിതി വേദിക്കാത്തതുപോലെ ജ്ഞാനത്തിനും കർമ്മത്തിനും സമസ്ഥിതി വേദിക്കാതെ വരികയില്ല. പട്ടിത്തൊട്ടി നോക്കുന്നവൻ കിഴക്കു ദിക്കിലെ കാണുന്നതെങ്ങനെ? ആത്മനിഷ്ഠയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവൻ കർമ്മത്തിൽ യോഗ്യത എങ്ങനെ സിദ്ധിക്കും?

ജ്ഞാനവിഷ്ണുനായ മുഖ്യഭൂവിന്നു കർമ്മത്തിൽ ആവകാശമില്ലതന്നെ. ആവൗ ജ്ഞാനനിഷ്ഠനന്തര കർമ്മം, ആത്മജ്ഞസമ്പ്രദായനന്തര ഭക്തിയായ സകലവും, ജ്ഞാനനിഷ്ഠതല്ലാതെ ജീവനും മറ്റു അന്തരാര കൃത്യപുരസ്സ ബുദ്ധി കല്പിതങ്ങളായ മലിനങ്ങളെ കഴുകിക്കളയുന്നതാകുന്നു ആത്മനിഷ്ഠന് ഉചിതമായ സ്നാനം അങ്ങനെയുള്ള സ്നാനത്താൽ മാത്രമേ ആവന്നു ശുദ്ധി ലഭിക്കുകയുള്ളൂ മുൻജലാദികളാൽ ചെയ്യുന്ന സ്നാനംകൊണ്ട് ആവൻ ശുദ്ധനാവുകയല്ല ത്രുകംണങ്ങളാലും അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്ന കർമ്മങ്ങളല്ലാം അസമ്പന്നതയിനാൽ വ്യയമെന്നറിഞ്ഞു സകല ഭൂതങ്ങളെയും നിരോധിച്ച് ആത്മസ്വരൂപത്തിൽ മനസ്സിനെ ഉറപ്പിച്ച് ആത്മസ്വരൂപമായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതാകുന്നു ജ്ഞാനവിഷ്ണു സമുദയജ്ഞാനം. പരമാത്മത്വത്തെ അറിഞ്ഞവരായും ശുദ്ധാത്മാകുന്നവരായും സമുദയജ്ഞാനം ഉള്ള അതികാരി ആത്മാനുസന്ധാനമല്ലാതെ മറ്റൊരന്തരജ്ഞാനമാണുള്ളത്? ആത്മകാരുണ്യ ജ്ഞാനനിഷ്ഠാതല്പരനായ അതി അന്തരമെല്ലാം കൂടാതെ ജ്ഞാനനിഷ്ഠയിൽ മാത്രം ഏകനിഷ്ഠനായി ഏല്പാഴും ആത്മനിഷ്ഠതാൽതന്നെ സ്ഥിതി ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. യോഗത്തിൽ കയറുവാനാഗ്രഹം കയറ മുഖ്യഭൂവിന് ഉചിതമായ കർമ്മം കർമ്മവ്യവഹാരം. യോഗത്തിൽ കയറുന്നവനാവട്ടെ അന്തരാര കർമ്മങ്ങളും കർമ്മവുമല്ല. സമുദയജ്ഞാനത്തിലേക്കു കയറുന്ന മുഖ്യഭൂവിന്നു മറ്റൊരു കർമ്മജ്ഞാനം യുക്തമല്ലാത്തതാകുന്നു മറ്റൊരു കർമ്മത്തിൽ ആസക്തി സംഭവിക്കുന്നതായാൽ മറ്റൊരു കർമ്മത്തിൽ കയറുന്നവൻ മറ്റൊന്നിനെ പാടി അനാഗ്രഹിച്ചു വൃക്കത്തെ കൈവിട്ടു സ്വേദം താഴ്ത്തു വീണ്ടു നശിക്കുന്നതുപോലെ നിഷ്ഠതരെയും അധഃപതിച്ചുപോകുന്നു. സമാധിയാഗത്തിൽ കയറുന്ന സിംഹനവയെ ധന്യനും കൃതകൃത്യനാകുന്നു ആവന്നു ബാഹ്യഭൂതങ്ങളെന്നയുണ്ടാകുന്നതല്ല. പിന്നെ മറ്റുള്ള കർമ്മങ്ങളെ

തരയും ഇക്കണ നിന്ത്രാനവും മരിക്കേ നിശ്ചയം തന്നെ. നിവികല്പകുടാധിനാശൻ ഞാൻ വിചിന്താണെന്നോ ഇതു കരദാർദ്ര പരമർത്ഥമെന്നോ ഉള്ളി ഞറിവു വാഴ്ത്താമെട്ടോ ആനന്ദമൊഴിട്ടോ ദലംപോലുമില്ലതെ ആനന്ദാമൃതസമുദ്രങ്ങൾ മുഖിതവനായിട്ടു ചികുടന്ത്രവനായി നിവൃംപമനാത്മിക്കുന്നു ഇപ്രകാരം നിവികല്പരായിത്തന്നെ തിഷ്ണാതായ ധന്യന്മാർ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെന്നു കാണുന്നവർക്ക് അറന്നുണ്ടെന്നു കേൾക്കുവാൻ തക്കതാകുന്നു.

[illegible]

“ഇതുകേൾവ്വേ സന്നാഹിതേനാനന്തരേണ

നവരായുസ്സനുഭവം നാപിതപ്തം തുഭ്യം

യദേവമധിഷ്ഠാനഭൃതം വിശുദ്ധം

സദേകം പരം സത്തദേവം ഹമസ്മി (1)

നമഃ ശ്വേതനരൂപന ച സ്തംഭകോ വര

തഥാ നോ മസേ നരപി ഗന്ധോ ന ച നൃപഃ

യദേവമധിഷ്ഠാനഭൃതം വിശുദ്ധം

സദേകം പരം സത്തദേവം ഹമസ്മി. (2)

നസദ്വ്യയം തം ഗുണാനഭൃതം വര

ന ജാതിവിശേഷേന ച നൃപഃ കദാപി

യദേവമധിഷ്ഠാനഭൃതം വിശുദ്ധം

സദേകം പരം സത്തദേവം ഹമസ്മി (3)

നമഃ ശ്വേതനരൂപന ച സ്തംഭകോ വര

തഥാ നോ മസേ നരപി ഗന്ധോ ന ച നൃപഃ

യദേവമധിഷ്ഠാനഭൃതം വിശുദ്ധം

സദേകം പരം സത്തദേവം ഹമസ്മി (4)

നമഃ ശ്വേതനരൂപന ച സ്തംഭകോ വര

തഥാ നോ മസേ നരപി ഗന്ധോ ന ച നൃപഃ

യദേവമധിഷ്ഠാനഭൃതം വിശുദ്ധം

സദേകം പരം സത്തദേവം ഹമസ്മി” (5)

അതായത്തൽ നാമരൂപാത്മകമായ ഈ പ്രവചനം സത്യസ്വരൂപമായ അധിഷ്ഠാനരൂപവും താനായകനായ ഏകാത്മനായ നമഃശ്വേതനരൂപവും ഇതിശ്വേതനരൂപവും കിടശ്വേതനരൂപവും സദാ ദൃഢനിശ്ചയത്തോടുകൂടി ഇരിക്കുന്നുവോ അതു ബാഹ്യദൃശ്യം അധിഷ്ഠാനരൂപമാകുന്നു. ആരോപിതമായ നാമരൂപാദിപ്രവചനത്തെ ലയിപ്പിച്ച് കളങ്കരഹിതവും അഭിപ്രീതിയും ആനന്ദസ്വരൂപമായ ഏകം ബാനാകനം ഏകാത്മനായ ഏകാത്മനായകനായ നിവൃക്കരമായും, നിരകരമായും, നിരഞ്ജനമായും, അനന്തമായും, ആദ്യനായകനായും, പൂ

ണ്ണുമായും, നിഷ്കളങ്കമായും, നിരാതകമായും, നിമിശേഷമായും, നിഷാഭമായും, ത്രിവിധപരിശുദ്ധിയോടെയും, ആനന്ദമായും, അക്ഷരമായും, ഭക്തമായും, അവിചിത്രമായും, വിജ്ഞാനകരമായും, നിത്യമുക്തമായും, സത്യമായും, ശുദ്ധമായും, ബുദ്ധമായും, തത്വസിദ്ധമായും, വരമായും, പ്രത്യേകസ്വരൂപമായും, അഖണ്ഡമായും, സ്വപ്രകാശമായും, പരകാശമായും, സുസുഷ്ണമായും, സഞ്ചാരരഹിതമായും, നിഷ്പിപ്തമായും, ദേഹരഹിതമായും, വരദാദൈവതമായും ഇരിക്കുന്ന കേവലബ്രഹ്മകാകങ്ങളാൽ ഏകീകൃതനായ നിഷ്കലങ്കനാകനും. മേല്പറഞ്ഞ ശബ്ദങ്ങളാൽ സാക്ഷാത് കേവലവസ്തുവിനെ യുക്തിയോടെയും ചിന്തയും പ്രത്യേകതയോടെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനായിട്ടും ഇതാകുന്നു ബാഹ്യശബ്ദാനുസംഹാരം.

ബ്രഹ്മാനന്ദസാക്ഷരതയാൽ ബ്രഹ്മാത്മാക്കു ഏകീകൃതനായ വൃത്തിയുടെ നാശലോപസ്വരൂപനായ ബാഹ്യനിമിഷപ്രസാധിയെന്ന പദമുപയോഗിച്ച് അതി സമാധിയിലിരിക്കുമ്പോഴും സമാധിയിൽനിന്നു നന്നുണ്ടെന്നും അപ്രകാരത്തിലിരിക്കുന്നതായി വാചസ്പത്യനാമകരണനായി മേല്പറഞ്ഞ ആദിപ്രസാധി സമാധിയിലുള്ളതും ഏകാദൃശം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതാകുന്നു വിപരീതബുദ്ധി നിശ്ശേഷം നശിച്ചു ബ്രഹ്മസ്വരൂപം അഭിപ്രായപ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതുവരെ മുൻപറഞ്ഞ ആദിപ്രസാധി സമാധിയിലുള്ളതും നിമിത്താത്മാസഞ്ചാൽകാലത്തെ നയിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. മോക്ഷേച്ഛയാത വാദാൽ ഈ സമാധിയിലുള്ള അത്മാസഞ്ചാൽനിന്നു മരിക്കുകയും തൊടിയൊഴുകുകയും പ്രമാണം ഉണ്ടായാൽ സൂക്ഷ്മപ്രാപ്ത സമയം അന്യകാരാമനപോലെയായ അണ്മകാലം വർദ്ധിക്കുന്നതാകുന്നു. വിദ്വാന്മാർ ആത്മാനുഭവത്തെ വിട്ട് അണ്മനോഭാവവും ഇരിക്കാതെ മുക്തിയുണ്ടാക്കുവാൻ ആത്മാനുഭവത്തിലുള്ള പ്രമാണമാകുന്നു ഉദ്യമപരമായെന്നാൽ, സർവ്വകാലം തന്നെ ഈ സമാധിയെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവൻ ഹിന്ന വികല്പം എന്നതുണ്ടു

വകയില്ല. സർവ്വാത്മഭാവവും ഈ സമധികൊണ്ടു സിദ്ധിക്കുന്നതാണ് സർവ്വാത്മഭാവം തന്നെയാണല്ലോ കൈവല്യമെന്നു പറയുന്നത് വിചിന്തനാവനാ ബ്രഹ്മവിദ്യയുടെ ഫലം സർവ്വാത്മഭാവമാകുന്നു. വിചിന്തനം ജീവനുടനന്ത ബ്രഹ്മാനന്ദാനന്ദം തന്നെയാകുന്നു ഫലം ഞാൻ ഏന്റേത് എന്നുള്ള അസംബന്ധബുദ്ധിയെ ഉണ്ടാക്കുന്ന ചാസനാനുവരായ ഗ്രന്ഥിയും കർമ്മബന്ധവും സമധികൊണ്ടു നശിച്ചുപോകുന്നു. ബുദ്ധിബന്ധമില്ലാത്ത ബ്രഹ്മജ്ഞാനവും ലഭിക്കുന്നു. നിർബലചിഞ്ചനാരാതമുക്കു കർമ്മ ബ്രഹ്മവിഷയമായ സമധികൊന്നെയാകുന്നു ബ്രഹ്മജ്ഞാനത്തിനും മോക്ഷത്തിനും നിഷ്പന്നകരായ മാർഗ്ഗം. അതുകൊണ്ടു നീയും പ്രാർത്ഥനാതനന്തി സമധികമുള്ള അർത്ഥസിദ്ധി വാസനാനുബന്ധത്തെ ശരിപ്പിച്ച് യോഗശ്രേയസ്സായി ബ്രഹ്മാനന്ദാത്മസമുദയത്തിൽ മുതിർത്തിട്ട് സഞ്ചിപ്പാനായി മരിക്കുക നിശ്ചലവൃത്തിയായ നിവികല്പ സമധികയെത്തുന്നതാണ് യോഗാമുഖത്താൽ യോഗഭക്തനു പറയുന്നത്

യോഗത്തിനു യമം നിയമം ആസനം പ്രാണായാമം പ്രകൃതാഹാരം ധാരണ ധ്യാനം സമാധി എന്നിങ്ങനെ ഏകം ഗുണമുണ്ടെന്നു വിശ്വാസമാർ പറയുന്നു സമുദയം ബ്രഹ്മമെന്നുള്ള ബോധത്താൽ ഇന്ദ്രിയവസ്തുക്കളെ അടക്കുന്നത് യമമെന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ യമത്തെ മുളകുവരയവൻ പിന്നെയും പിന്നെയും ആത്മസിദ്ധേണമാകുന്നു. ഇതരവസ്തുക്കളെ ചിന്തിക്കാതെ ദയ്യ യവസ്തുവിന്റെ നിരന്തരചിന്താപ്രവാഹം പരമാനന്ദനകരമായ നിയമമാകുന്നു. ഈ നിയമത്തെ ബുദ്ധന്മാർ ആത്മദർശണത്തെക്കുറിച്ചു സുഖമായിരുന്നു നിരന്തരം ബ്രഹ്മചിന്തനം സിദ്ധിക്കാൻ സ്വസ്തികം മുതലായ ആസനങ്ങളാകുന്നു ആസനമെന്നു പറയപ്പെടുന്നത് ശാസ്ത്രീയമല്ലാത്ത ആസനങ്ങൾ സുഖനാശകങ്ങളാകുന്നു. അന്ധകാരം മുതലായ സമുദയസ്തുക്കളിലും ബ്രഹ്മരവനന്താൽ

സകല വൃത്തികളെയും നിദോധം ചെയ്യുന്നതു പ്രാണാത്മാമാകുന്നു. പ്രവഞ്ചനിയോധത്തെ ചെയ്യുന്ന വൃത്തിയാകുന്നു മേധകപ്രാണാത്മാം. ബ്രഹ്മാത്മാം ഭാവനയാത വൃത്തിയാകുന്നു കംകേപ്രാണാത്മാം മേല്പറഞ്ഞതമാദി ലക്ഷണങ്ങൾ ജ്ഞാനികൾക്കുള്ളവയാകുന്നു ആജ്ഞാനികൾക്കുവരട്ട പ്രാണവീധനവും ആകുന്നു. വിഷയങ്ങളിലുള്ള ആശ്മബുദ്ധിയെ പരിത്യജിച്ച മനസ്സിനെ ചിത്സമ്പ്രവഞ്ചൽ മഗ്നമാക്കുന്നതു പ്രകൃതാത്മാമാകുന്നു. ഈ പ്രകൃതാത്മാം മുക്തിക്കുക്കൾ പ്രത്യേകം അത്യസിദ്ധങ്ങളാകുന്നു മനസ്സു ചെയ്യുന്നേടത്തെപ്പറ്റം ബ്രഹ്മയെമായി ധരിക്കുന്നതു മുച്ഛമായ ധ്യാനേയാകുന്നു. ഞാൻ ബ്രഹ്മമാകുന്നു എന്നുള്ള സദാകാമവൃത്തിയുടെ നിദാലംബസ്ഥിതിയാകുന്നു ധ്യാനമെന്നു പ്രസിദ്ധമായി പറയുന്നത് ഇതു പരമാനന്ദപ്രദമാകുന്നു. നിവൃക്താമൃത്തിയാൽ ബ്രഹ്മാകാരമായി വേിച്ച് ബ്രഹ്മവൃത്തിയേയും മറന്നു കളയുന്നതു സമാധിയാകുന്നു. സമാധിചെയ്യുന്ന സമയത്തു വിപ്ലവങ്ങൾ വന്നു ആകൃഷ്ടയാനിടയുണ്ട് വിപ്ലവങ്ങളെക്കണക്കാത്, ബ്രഹ്മവിനന്തില്ലാത്തവുക, ബ്രഹ്മചിന്തനത്തിന്നു സാമത്വമില്ലാവുക, ആലസ്യം, ഭയം, വിഷയേച്ഛ, ആരവണം, വിഷേവം ഇവയെല്ലാമാകുന്നു. ഈ വക വിപ്ലവങ്ങളെ ബ്രഹ്മജ്ഞാനികൾ ജീവം ആഹരണമാകുന്നു വിപ്ലവങ്ങളെ കളക്കത് മിക്തവ്രിയനായി ഭട്ടം പ്രമാദമില്ലാതെ സമാധിയെ അനുജ്ഞിച്ച് നീ ബ്രഹ്മസ്വരൂപമായി വേിക്കുക.

ഇപ്രകാരമുള്ള ശുഭ്രപദേശം, ശുഭ്രപ്രഭാണം, ആത്മമുക്തി ഇവകളെക്കൊണ്ടു ശിഷ്യൻ താൻ പരമാത്മാസ്വരൂപമാണെന്നറിഞ്ഞ് വശീകൃതനായി സമാധിതചിത്തനായി ഭരേഭത്തു നിശ്ചലനായിത്തീർന്നു ആത്മനിയോഗമായി വേിച്ചു. ഇങ്ങിനെ വളരെക്കാലം ആത്മധ്യാനത്തിൽ ഇരുന്ന് ഉണർന്നപ്പോൾ പരമാനന്ദമിതനായി ശുഭവിന്റെ പദങ്ങളിൽ നമസ്കരിച്ച് ഗർഭഗർഭസ്ഥത്തിൽ പാക്കു.

“നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ ഉണ്ടായ അനാസ്ഥയെക്കുറിച്ച്
മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാതെ (1)

ഒരുപക്ഷേപമില്ലാതെ തീർപ്പാക്കിയതിന്റെ പരമ സൂചന
 നന്നായെന്നിടയിൽ കടമകൾക്കു വേണ്ടി വെറുപടി വരുത്തുകയും ചെയ്തു. (2)

**കിരോനാമികപട്ടാമികിംഗ്രഹ് ഞാനിതുജന്മിനി
അനുവർത്തിതവിശ്വാസമൊക്കെല്ലാം**

[illegible]

മാമ്മാക്കുമാരനാട്ടുപട്ടണത്തിൽനിന്നും (4)
നിന്നുംനിന്നുംനിന്നുംനിന്നുംനിന്നുംനിന്നുംനിന്നുംനിന്നും

பேரறிஞர் அண்ணாதுரை அவர்கள் பேசியதை அடிப்படையில் (5)

എന്നതാണ് എവിടെയും കാണപ്പെടുന്നത്. (6)

സ്വയംകീടനാശകവർഗ്ഗം

പരദൃശ്യവൽക്കരണപരീക്ഷ

புரோஃபர் ஸ்ரீராமச்சந்திரன் எஸ். சிவசுந்தரம்

നന്ദമംഗലപ്രദിപം കൃഷ്ണവർഷം ൧൯൭൭ (7)

മലയാളം സ്പെഷ്യൽ റിപ്പോർട്ടർമാർക്ക് റൂറൽ സെക്ടർ വാ
നസ് പദ്ധതിയെക്കുറിച്ച് വിശദമായ പരിശോധനയുണ്ടാകണം. (8)

നസംക്ഷിന്നംസംക്ഷൃയമ്മാനസ് പൂശന്ത വിലക്ഷണം
 ബവികാമമുദാനീനംഗ്രഹധമ്മാപ്രദീപവൽ.

തദ്വയ്യഥരീകൃതം സദാജ്ഞാതം

உருவமுடையவர்களுக்கும் உரியது.

മെമ്മോറിയലുകളിലെ വിവരങ്ങൾ

நுண்ணியத்துநயநயிவாணநோகே.” (10)

“സൂര്യന കർമ്മസംക്ഷിപ്തം ഉജ്ജ്വലമാവെയും, പഴി
 ന്ന ഇന്ദ്രവീൽ നിറംകൊള്ളി ഭാവകത്വം വേരവെയും, മണ്ണു
 വിൽ ആരോഹിതമവേ സുധാഭംകളോടു മണ്ണുവിന്നുള്ള സം

ബന്ധംപോലെയും ആകുന്നു കൂടസ്ഥചിദ്രത്നമവായ എനി-
ക്കു പ്രവഞ്ചാദികളോടുള്ള സംബന്ധം.”

ഇങ്ങിനെ ശിഷ്യൻ ഗുരുവഹന സ്തുതിച്ചു നമസ്കരിച്ചു വ'
ന്നീതനായി മുഖക്കുരുളുടെ ഉപകാരത്തിനായി പിന്നെയും കു-
റഞ്ഞൊന്നു ചോദിച്ചു “അല്പയോ, ഭഗവൻ, ജീവന്മുക്ത-
ന്മാരെയും ജീവന്മുക്തനാണെന്നു ബ്രഹ്മാനുഭവത്തിന്റേയും
വിദഗ്ദ്ധമുക്തന്മാരെയും ലക്ഷണങ്ങളെ കൃപയോടെ പറഞ്ഞു-
തരികു.”

ഗുരു:—അല്പയോ ശിഷ്യ! ജ്ഞാനപ്രദികയുടെ ലക്ഷണങ്ങളെ
ആദ്യം നിന്നോടു പറയും. അതിനെ അറിഞ്ഞാൽ നീ
ചോദിച്ചു എല്ലാറ്റിനെയും അറിയാവുന്നതാണ് ജ്ഞാന-
പ്രദികകൾ എന്നു പറയുന്നതി്, ആദ്യത്തേതു ശുഭേഷ്ഠ, ര-
ണ്ടാമതു വിചാരം, മൂന്നു തന്മാത്രാസംസ്കാരം, നാലു സത്യാവ-
സ്ഥിതി, അഞ്ച് അസംസക്തി, ആറു പരമർത്ഥാവന, ഏഴു-
തൂത്തും ഇങ്ങിനെയാകുന്നു. ‘അറഞ്ഞൊരു ഇങ്ങിനെ മൂലമനു-
യിമിക്കുന്നതു ശാസ്ത്രങ്ങളാലും സഞ്ജനങ്ങളിൽനിന്നും അറി-
വു സമ്പാദിക്കേണ്ടതല്ല’ എന്നിങ്ങിനെ ദൈവമോഗ്യസ്ഥി-
തിയും ആലോചിക്കുന്നതു ‘ശുഭേഷ്ഠ’യാകുന്നു. ശാസ്ത്രങ്ങളും
സഞ്ജനസംസ്കൃതങ്ങളും ദൈവമോഗ്യപൂർവ്വം ഉണ്ടാകു-
ന്ന സദാചാരത്തെ ‘വിചാരം’ എന്നു പറയുന്നു. ശുഭേഷ്ഠ-
യുടേയും വിചാരത്താലും ഉണ്ടാവുന്ന വിഷയദൈവമോഗ്യ-
തയാൽ ചിത്തവൃത്തി ക്ഷയിക്കുന്നതു ‘തന്മാത്രാസംസ്കാരം’യാകു-
ന്നു. മൂന്നു പ്രദികയുടെ അത്യാസത്താൽ ദൈവമോഗ്യം നിമി-
ത്തം ചിത്തം ശുഭാസത്യാവസ്ഥയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു ‘സ-
ത്യാവസ്ഥി’യാകുന്നു. നാലു പ്രദികകളുടെ വർദ്ധിച്ച സത്യാ-
വസ്ഥിയാൽ ഉണ്ടാവുന്ന അസംസക്തം ‘അസംസക്തി’
യെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. വഞ്ചപ്രദികാത്മാസംസകാരവും ആ-
ജ്ഞാപ്രദികയെന്നു മറിക്കുന്നതുകാരണം ബാഹ്യോദ്യമം
വസ്തുക്കളുടെ ഭാവനാത്മ്യമുള്ളതുകാരണം അന്ത്യത്താൽ

சுருஷவதோதாஸிஷு கணசுசேஸஸ்திரகம் புதல

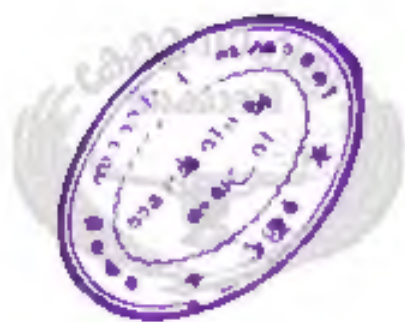
பள்ளிக்குள்ளேயே எதிர்ப்பு எழுப்பி 'வசோதாக்காவல்' அமைக்கக் கூடிய சூழலை உருவாக்கியது. மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கருணாநிதி அவர்கள் 'இந்தியா' பத்திரிகை மூலமாக 'வசோதாக்காவல்' அமைக்கக் கூடிய சூழலை உருவாக்கியது.

എല്ലാ മൃത്യുവസ്തുക്കളിലും ഉള്ള എന്റേക്ക് എന്നുള്ള ഒരു വനത്തെ മഹാനാഥായ ബ്രഹ്മജ്ഞാനികൾ 'ജാഗ്രൽ ജാഗ്രത്ത്' എന്നു പറയുന്നു. സകല ശൂന്യങ്ങളും സച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപനായ ഏകത്വകല്പനാകാകുന്നവനായിത്തീർന്നുവരികയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായ ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയുടെ പ്രകാരമുള്ള 'ജാഗ്രൽസ്വപ്ന'മെന്നു പറയുന്ന പരമപുണ്യചിത്തസ്വരൂപനായ ഏകത്വബോധമാത്രമല്ലാതെ മഹാനാഥാഭാവങ്ങളുള്ള അറിവായ ഒരു ജാഗ്രൽസുഷുപ്തി എന്നു പറയുന്ന മൃഗജ്ഞാനം നശിച്ചതുകൊണ്ട് ജ്ഞാനബലത്താൽ ഉണ്ടാവുന്ന പ്രവൃത്തികളിൽ ഏതെങ്കിലും അല്പം ബാധകാർപ്പുണ്ടുള്ള അറിവു സ്വപ്നജാഗ്രത്മെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. കർമ്മമായ ജ്ഞാനജ്ഞാനം നശിച്ചതുകൊണ്ട് അതിന്റെ കർമ്മങ്ങളായ ദൈവമനുഷ്യങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും അല്പം അറിവു സ്വപ്നസ്വപ്നമെന്നു പറയുന്നു. അതിസൂക്ഷ്മവിചാരത്താൽ നശിച്ചതായ മഹാവൃത്തി ജ്ഞാനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന സ്വപ്നസുഷുപ്തി എന്നു പറയുന്നു. അന്നുകലനവൃത്തികളോടുകൂടിയ ചിതാകാരമായ ബുദ്ധിഗുണികളിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ജ്ഞാനദാർശനത്തെ 'സുഷുപ്തി ജാഗ്രത്ത്' എന്നു പറയുന്നു. ഉദ്ദേശാർപ്പം ജ്ഞാനമെന്നായ ജ്ഞാനദാർശനമെന്നിങ്ങനെയുള്ളതായ 'സുഷുപ്തസ്വപ്ന'മാകുന്നു. ദൃശ്യരൂപമായ ബുദ്ധിഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള പ്രവൃത്തിയായ ബോധസ്വരൂപമായതായ ഉൾപ്പെടുന്ന 'സുഷുപ്തിസുഷുപ്തി'മാകുന്നു. നിശ്ചിതമായ ബ്രഹ്മമായ പൂർണ്ണബ്രഹ്മം സർവ്വവസ്തുക്കളിലും ഉൾപ്പെടുന്നതായ ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയുടെ 'ബ്രഹ്മ'മെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഉപദേശമുള്ള അവസ്ഥയിലുള്ളവയെ ജ്ഞാതാചാര്യന്മാരുടെ സുഷുപ്തമെന്നു പറയുന്നു. ഉപദേശമില്ലാത്ത അവസ്ഥയിലുള്ളവയെ ജ്ഞാതാചാര്യന്മാരുടെ ജ്ഞാതാചാര്യന്മാരുടെ സുഷുപ്തമെന്നു പറയുന്നു. ഉപദേശമില്ലാത്ത അവസ്ഥയിലുള്ളവയെ ജ്ഞാതാചാര്യന്മാരുടെ ജ്ഞാതാചാര്യന്മാരുടെ സുഷുപ്തമെന്നു പറയുന്നു.

പിന്നാലെയായിത്തന്നെകൊണ്ടു ജഗദിഭാനന്ദനും പ്രവഞ്ചപ്രവാ
 രരൂപമായ ജഗദ്ഗുണാല്യാശയനും വാസനാമഹിതമായ
 മനോനമുളളവനും ആകുന്നുവോ അപ്പൻ ജീവന്യുക്തനാകുന്നു.
 യാതൊരുത്തൻ മാഗദ്യപാദികളെ അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തി
 കുന്നതായാലും ആകാശംപാലങ്ങൾതിനീർവനായാരികുന്നു
 വോ അപ്പൻ ജീവന്യുക്തനാകുന്നു. പ്രകൃതമായ ചെറുപ്പവും
 ഇല്ലെങ്കിലും അമ്മകാമമില്ലാത്ത ചന്ദനം യാതൊന്നിലും ബു
 ള്ല സംബന്ധിക്കാതിരിക്കുന്നവനായും ഉള്ളവനും ജീവന്യു
 ക്തനാകുന്നു സകല കാർത്തുക്കളിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെങ്കി
 ലും പാകാർത്തുക്കളിലൊന്നുപോലും ആനുകൂല്യമൊന്നായിരിക്കു
 ന്നു പൂർണ്ണമായും ജീവന്യുക്തനാകുന്നു ദൈവതാമിതമാ
 യി പരിശുദ്ധമായ പരമസ്വരൂപത്തിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ
 മനോവ്യക്തനായപ്പൻ ജീവന്യുക്തനാകുന്നു ഇതു പ്രവ
 ഞ്ചമാകുന്നു. ഇപ്പൻ എന്നു കുന്നു പാകുന്നു എന്നിങ്ങനെ
 മിഥ്യാഭൂതമായ ദൃഷ്ട്യപ്രദീപ്തനായ് ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്ന
 വൻ ജീവന്യുക്തനാകുന്നു അപ്പൻ പാകാത്തതും ചന്ദ്രപ്ര
 ലയം വികല്പനയും മാതൃതീതതമാകുന്നു എന്നിങ്ങനെ ആ
 തമസ്വരൂപത്തിൽ സ്ഥിത ചെറുപ്പനായ് ജീവന്യുക്തനാകു
 ന്നു അപ്പൻ ദൈവരൂപവൃത്തിമിഷ്ടമായ ശുദ്ധബ്രഹ്മമൊഴി
 ന്നതുകൊണ്ടുവന്നുള്ള ദൃഢപ്രശ്നവും വീരമുക്തനാകുന്നു.
 അപ്പൻ ബ്രഹ്മമാകുന്നു, അപ്പൻ ബ്രഹ്മമാകുന്നു, അപ്പൻ ചെറുപ്പ
 നാകുന്നു, അപ്പൻ ചെറുപ്പനാകുന്നു ഏറ്റവും ഉന്നത ദൃഢസ്വരൂപ
 മുളളവൻ ജീവന്യുക്തനാകുന്നു ചന്ദ്രപ്രശ്നം ജീവന്യു
 ക്തൻ തന്റെ പ്രാപ്തമേയം കലശത്തായ നാശാവസ്ഥ
 ജീവന്യുക്തനാകുന്നതു പക്ഷം, മായ നാശനായി ഭവിക്കു
 ന്നതുപോലെ വിദൈവമുക്തനാകുന്നതു പ്രാപ്തമാകുന്നു അ
 പ്പോൾ അവിശ്വാസസംഹാരമായ, തത്വദൈവമായ
 ബ്രഹ്മരൂപമായി ഭവിക്കുന്നു

അതായത് ബ്രഹ്മവസ്തുവിനെ ശുദ്ധമാക്കുകയും ശുദ്ധമെ

[illegible]

പ്രിന്റിംഗ്: കല്യാണി വാർത്ത. എ., എൽ ടി.,

അ വർ ക ള്ള ടെ

ക്ര തി ക റം .

1.	അനുമാഗ്യാർഷ്വരം പ്രവേശനം	
	കന്നടം-രംഗം	0 8 0
2.	ടി പ്രവേശനം	0 10 0
3.	ടി ക്ലബ്ബ്-രംഗം	1 0 0
4.	മറ്റുകൾ കന്നടം-രംഗം	0 8 0
5.	അനുമാഗ്യാർ	1 4 0
6.	പ്രവേശനം-രംഗം	0 12 0

അനുമാഗ്യാർഷ്വരം പ്രവേശനം:—

അനുമാഗ്യാർഷ്വരം പ്രവേശനം

പ്രവേശനം,

പ്രവേശനം

തൃശ്ശൂർ നഗര പഞ്ചായത്ത്

പട്ടികകൾ.

	പ്രതി	കണ	പ
1. ജനസംഖ്യ	1	10	0
2. ടി 1.00 മുതൽ	0	8	0
3. ടി 2.00 മുതൽ	0	10	0
4. ടി 3.00 മുതൽ	0	14	0
5. ജനസംഖ്യ	0	12	0
6. ജനസംഖ്യ	0	4	0
7. ജനസംഖ്യ	0	12	0
8. ജനസംഖ്യ	0	4	0
9. ജനസംഖ്യ	0	8	0
10. ജനസംഖ്യ	0	5	0
11. ജനസംഖ്യ	0	12	0
12. ജനസംഖ്യ	2	0	0
13. ജനസംഖ്യ	0	0	0
14. ജനസംഖ്യ	0	0	0

ജനസംഖ്യ

ജനസംഖ്യ

ജനസംഖ്യ

ജനസംഖ്യ

